

What You Need to Know about 2024 U.S. Presidential Election

Pranee Thiparat*

Abstract

The purpose of this article is fourfold. First, it explains US Presidential Election in 2024 and its implications for American democracy and American democratic leadership in the world. Second, the article describes the long process of US Presidential Election from primary elections in early 2024, national conventions in July and August, election campaigns to Election day. Third, the article explores election issues and candidates' standpoints that will decide the result on November 5th including economy, immigration, gun control, abortion and foreign policy. Finally, an analysis of strengths and weaknesses of such process with particular emphasis on the unique characteristics of Electoral College will be presented.

Keywords: U.S. Presidential Election, U.S. President, American Politics

* Assistant Professor, Faculty of Political Sciences, Chulalongkorn University. Email: pranee.th@chula.ac.th

** Received November 7, 2024; Revised November 12, 2024; Accepted November 13, 2024.

สิ่งที่คุณต้องรู้เกี่ยวกับการ เลือกตั้งประธานาธิบดี สหรัฐอเมริกา 2024!

ปราณี ทิพย์รัตน์*

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดประสงค์ คือ 1) เพื่ออธิบายการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ 2024 และนัยต่อสังคมอเมริกันและประชาคมโลก 2) เพื่ออธิบายขั้นตอนและกระบวนการการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ยาวนานมาก ตั้งแต่การเลือกตั้งขั้นต้น (Primaries และ Caucuses) การประชุมพรรคระดับประเทศเพื่อนำเสนอชื่อผู้แทนพรรค การนำเสนอนโยบายของพรรค การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งจะเริ่มประมาณเดือนสิงหาคม การเลือกตั้งที่มีขึ้นทั่วประเทศในวันอังคารที่ 5 พฤศจิกายน การนับคะแนนของผู้เลือกตั้งอย่างเป็นทางการ จนกระทั่งถึงการสาบานตนเข้าสู่ตำแหน่งในวันที่ 20 มกราคม 2025 3) เพื่อชี้ให้เห็นถึงประเด็นสำคัญและจุดยืนของผู้สมัครในการรณรงค์หาเสียง อาทิ ประเด็นเศรษฐกิจ การอพยพเข้าเมือง สิทธิสตรี ในการยุติการตั้งครุฑ นโยบายต่างประเทศ ฯ ลฯ และ 4) เพื่อวิเคราะห์จุดอ่อนและจุดแข็งของกระบวนการเลือกตั้งของสหรัฐฯ ที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบคณะผู้เลือกตั้ง การใช้เงินในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครทุกระดับ

คำสำคัญ: การเลือกตั้ง, ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา, การเมืองอเมริกา

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์, อาจารย์อาวุโส คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Email: praneeth@chula.ac.th

** ได้รับบทความ 7 พฤศจิกายน 2567; แก้ไขปรับปรุง 12 พฤศจิกายน 2567; อนุมัติให้จัดพิมพ์ 13 พฤศจิกายน 2567

ในปี ค.ศ. 2024 ประชากรกว่าครึ่งหนึ่งของโลกในกว่า 60 ประเทศ ใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้ง โดยมีผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งกว่า 2,000 ล้านคน และจึงถือว่าเป็นปีที่มีการเลือกตั้งมากที่สุดในประวัติศาสตร์ การเลือกตั้งที่ดูจะมีความสำคัญและได้รับความสนใจอย่างมากก็คือการเลือกตั้งในสหรัฐอเมริกาในเดือนพฤศจิกายน แม้ว่าจะเป็นการเลือกตั้งที่ใหญ่ที่สุดลำดับ 3 ของโลก รองจากอินเดียและรัฐสภายุโรปแต่ก็เป็นการเลือกตั้งที่ได้รับความสนใจจากนานาประเทศมากที่สุด และถือว่าเป็นการเลือกตั้งในบริบทของโลกในยุคของการเสื่อมถอยของระบอบประชาธิปไตย ในช่วงสิบกว่าปีที่ผ่านมา แม้ว่าการเลือกตั้งอันเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของกระบวนการประชาธิปไตย ยังคงเกิดขึ้น ความนิยมในคุณค่าที่มีไชเสรีนิยม (liberal values) ในระบอบเผด็จการตลอดจนกระแสประชานิยมจะทะยานเพิ่มมากขึ้นทั่วโลก ด้วยเหตุนี้ การเลือกตั้งที่จะเกิดขึ้นในเดือนพฤศจิกายนนี้จึงไม่ได้ส่งผลกระทบต่อพลเมืองอเมริกันเท่านั้นหากแต่มีนัยต่อสถานะของความเป็นผู้นำสหรัฐฯ ในการอ้างรัศมีประชาธิปไตยทั้งในสหรัฐอเมริกา และต่อระบอบประชาธิปไตยทั่วโลกด้วย (Statista, 2024; Carothers, 2024)

แม้ว่าโดยปกติการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ จะส่งผลกระทบต่อทั้งในด้านการเปลี่ยนแปลงนโยบายภายในและต่อการต่างประเทศ เนื่องจากสหรัฐฯ ยังคงเป็นมหาอำนาจที่ทรงอิทธิพลของโลก แต่สิ่งที่ทำให้การเลือกตั้งในปี ค.ศ. 2024 มีความแตกต่างจากครั้งอื่น ๆ ก็คือนอกจากจะเป็นการเลือกตั้งครั้งแรกหลังจากที่มีการสำรวจสำมะโนประชากรครั้งล่าสุดในปี ค.ศ. 2020 อันส่งผลต่อการจัดสัดส่วนของจำนวน คณะผู้เลือกตั้ง (electoral college) ใหม่แล้วยังเป็นการเลือกตั้งที่เกิดขึ้นท่ามกลางความแตกแยกและขัดแย้งแบ่งฝักฝ่ายทั้งภายในสหรัฐอเมริกาอย่างรุนแรงอันเป็นผลพวงจากการไม่ยอมรับผลการเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งล่าสุดในปี 2020 ที่อดีตประธานาธิบดีทรัมป์ (ซึ่งก็กลับมาทวงคืนตำแหน่งในปี 2024 ด้วย) และผู้ออกเสียงเลือกตั้งฝ่ายรีพับลิกันเกือบ 70% ยังคงเชื่อว่าพวกเขาถูกปล้นชัยชนะไป และหากทรัมป์พ่ายแพ้ในการเลือกตั้งครั้งนี้ มีการคาดการณ์ว่าภาพของความรุนแรงทางการเมืองที่เกิดขึ้นในวันที่ 6 มกราคม 2021 และในมลรัฐต่างๆ ที่มีการประท้วงผลการเลือกตั้งน่าจะเกิดขึ้นอีกยิ่งไปกว่านั้น ความขัดแย้งและความตึงเครียดที่เข้มข้นขึ้นระหว่างมหาอำนาจทั้งในวิกฤตการณ์ยูเครนและวิกฤตการณ์ในตะวันออกกลางซึ่งสหรัฐฯ มีส่วนพัวพันอย่างเต็มตัวจนถึงขั้นที่ความขัดแย้งในทั้งสองสมรภูมิจากลุกลามขยายขอบเขตไปสู่สงครามโลกน่าจะเป็นประเด็นสำคัญในการชี้ชะตาว่าใครจะเป็นผู้นำสหรัฐฯ คนต่อไปด้วย (The Economist, 2024a) นอกจากนี้ ในวันที่ 5 พฤศจิกายน ค.ศ. 2024 คนอเมริกันที่มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งจำนวน 244 ล้านคนไม่เพียงแต่จะใช้สิทธิ์เพื่อเลือกประธานาธิบดีเท่านั้น (เป็นการเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งที่ 60 ในประวัติศาสตร์อเมริกัน) แต่ยังเป็นผู้กำหนดว่าสภาองเกรสซึ่งมีอำนาจมหาศาลทั้งในกิจการภายในและกิจการต่างประเทศจะอยู่ในมือของพรรคการเมืองใด (ปัจจุบันวุฒิสภามีสัดส่วนเท่ากัน ขณะที่พรรครีพับลิกันมีเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร) นอกจากนี้ ยังมีการเลือกตั้งผู้ว่าการมลรัฐอีก 11 มลรัฐและการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นอื่นๆอีกจำนวนมาก ซึ่งจะส่งผลการกำหนดนโยบาย

ภายในของสหรัฐฯ เองด้วย (Haass, 2024)

บทความนี้มีจุดประสงค์ คือ 1) เพื่ออธิบายการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ 2024 และนัยต่อสังคมอเมริกันและประชาคมโลก 2) เพื่ออธิบายขั้นตอนและกระบวนการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ยาวนานมาก ตั้งแต่การเลือกตั้งขั้นต้น (Primaries และ Caucuses) ในช่วงต้นปี ค.ศ. 2024 สู่อำนาจประชุมพรรคระดับประเทศเพื่อนำเสนอชื่อผู้แทนพรรคในเดือนกรกฎาคมและสิงหาคม การนำเสนอโยบายของพรรค การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งจะเริ่มประมาณเดือนสิงหาคม การเลือกตั้งที่จะมีขึ้นทั่วประเทศในวันอังคารที่ 5 พฤศจิกายน การนับคะแนนและผู้เลือกตั้งอย่างเป็นทางการ จนกระทั่งถึงการสาบานตนเข้าสู่ตำแหน่งในวันที่ 20 มกราคม 2025 3) เพื่อชี้ให้เห็นถึงประเด็นสำคัญในการเลือกตั้งครั้งนี้ อาทิ ประเด็นเศรษฐกิจ การอพยพเข้าเมือง สิทธิสตรีในการยุติการตั้งครรภ์ นโยบายต่างประเทศ ฯลฯ และ 4) เพื่อวิเคราะห์จุดอ่อนและข้อดีของกระบวนการเลือกตั้งของสหรัฐฯ ที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบคณะผู้เลือกตั้ง การใช้เงินในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครทุกระดับทั้งในฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติ

1. การเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ 2024 นัยต่อประชาธิปไตยในอเมริกาและประชาคมโลก

นี่คือวันแห่งการเป็นประชาธิปไตยของสหรัฐฯ เป็นวันแห่งประวัติศาสตร์และความหวัง เป็นวันที่เราจะเริ่มต้นใหม่และแก้ไขข้อบกพร่อง...ในวันนี้ เราเฉลิมฉลองชัยชนะ **แต่มีใช้ชัยชนะของผู้สมัครลงชิงตำแหน่งประธานาธิบดี หากแต่เป็นชัยชนะของมูลฐานแห่งของประชาธิปไตย...** อันเป็นการสะท้อนถึงเจตนารมณ์ของประชาชน... เราได้เรียนรู้อีกครั้งหนึ่งว่า **ประชาธิปไตยเป็นสิ่งที่มีความหมาย ประชาธิปไตยเป็นสิ่งที่เปราะบาง แต่ ณ ชั่วโมงนี้ ประชาธิปไตยก็ยังคงอยู่.....** เรามารวมกันในวันนี้ในฐานะหนึ่งประเทศภายใต้พระเจ้าที่ไม่มีการแบ่งแยก เพื่อที่จะถ่ายโอนอำนาจอย่างสันติ ซึ่งเราได้ทำมากกว่า 2 ศตวรรษ.....

และนี่คือสาส์นจากข้าพเจ้าถึงท่านทั้งหลายที่อยู่นอกพรมแดนของเรา **อเมริกาได้รับการทดสอบ และเรากำลังทดสอบด้วยความแข็งแกร่งมากขึ้น** เราจะฟื้นฟูพันธมิตรของเรา และกลับไปปฏิบัติสัมพันธ์กับโลกอีกครั้งหนึ่ง เราจะไม่เผชิญกับข้อท้าทายของวันวาน แต่จะเผชิญกับข้อท้าทายของวันนี้และวันต่อ ๆ ไป และ**เราจะผู้นำโลกไม่เพียงแต่เพราะเราเป็นตัวอย่างของผู้นำที่มีอำนาจเท่านั้น แต่เราจะใช้อำนาจที่มีอยู่ในการเป็นแบบอย่างที่ดีด้วย** (Biden, 2021)

สหรัฐฯ ได้เผชิญกับความเสื่อมถอยของระบอบประชาธิปไตยในสองรูปแบบด้วยกัน นั่นคือ การครอบงำการเลือกตั้ง และการใช้อำนาจเกินขอบเขตของฝ่ายบริหาร ดังจะเห็นได้ว่า ตั้งแต่ ค.ศ. 2010 เป็นต้นมา ฝ่ายนิติบัญญัติพยายามออกกฎหมายที่มีเจตนาในการขัดขวางการเข้าถึงคูหาเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง การทำให้การจัดการเลือกตั้งเป็นประเด็นทางการเมือง รวมถึงการขัดขวางการชิงชัยอย่างเสรีโดยการขีดเส้นแบ่งเขตการเลือกตั้งอย่างไม่เป็นธรรม

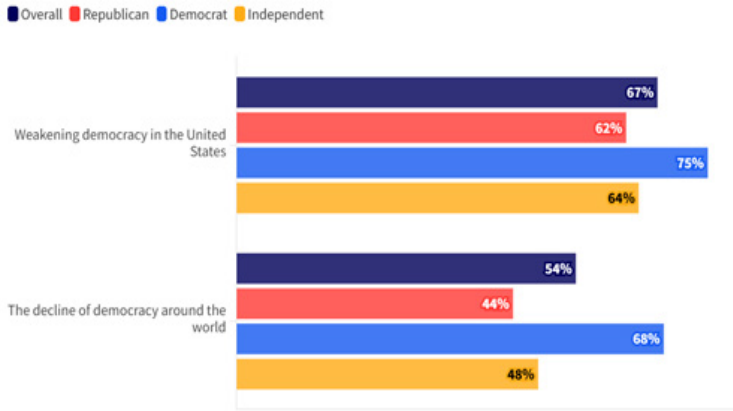
ในขณะที่ อำนาจของฝ่ายบริหารก็ขยายตัวเพิ่มมากขึ้นจนคุกคามการทำงานของรัฐสภาและนำไปสู่การแบ่งฝักแบ่งฝ่ายอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้นในรัฐสภาจนทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ รวมไปถึงการขาดการตรวจสอบอย่างโปร่งใส เป็นธรรมชาติ การขาดความเป็นกลางของฝ่ายตุลาการ ความเป็นประชาธิปไตยนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องของตัวบทกฎหมายหรือรัฐธรรมนูญเท่านั้น หากแต่เป็นพื้นฐานของระบบ “ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน” (system of mutual security) ซึ่งหมายความว่าทุกฝ่ายที่เข้าแข่งขันในกระบวนการประชาธิปไตยจะต้องมีความเชื่อมั่นว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะเล่นไปตามกฎกติกาของระบอบประชาธิปไตยและยอมรับในความพ่ายแพ้และกลับเข้าสู่สนามแข่งขันใหม่ในวันข้างหน้า การแข่งขันทางการเมืองนั้นจะถูกจำกัดขอบเขตด้วยการให้ความเคารพซึ่งกันและกัน การไว้วางใจ ตลอดจนการเคารพสิทธิของฝ่ายตรงข้ามทั้งในการแข่งขันและการวิพากษ์วิจารณ์ด้วยความเชื่อที่ว่าอีกฝ่ายจะไม่ขจัดสิ่งเหล่านี้ออกไปหากเป็นผู้ชนะการเลือกตั้ง **ไม่มีระบอบประชาธิปไตยใดในโลกที่จะสามารถคงอยู่ได้หากบรรยากาศทางการเมืองปราศจากบรรทัดฐานเหล่านี้** แต่สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่เกิดขึ้นในสหรัฐฯ และส่งผลให้ประชาธิปไตยในสหรัฐฯ เสื่อมถอยลง นั่นก็คือ เหตุการณ์จลาจลในรัฐสภาสหรัฐฯ เมื่อวันที่ 6 มกราคม ค.ศ. 2021 อันสืบเนื่องมาจากการไม่ยอมรับผลการเลือกตั้งประธานาธิบดีในปี ค.ศ. 2020 นั่นเอง

ในวันที่ 6 มกราคม ค.ศ. 2021 ซึ่งเป็นวาระที่ผลของคะแนนที่ได้รับการรับรองจากคณะผู้เลือกตั้งของแต่ละรัฐจะได้รับการนับอย่างเป็นทางการในที่ประชุมร่วมของสภาองเกรส โดยมีรองประธานาธิบดีซึ่งเป็นประธานวุฒิสภาโดยตำแหน่งเป็นประธานนั้น สหรัฐฯ ได้เผชิญกับความล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงต่อการเปลี่ยนผ่านอำนาจอย่างสันติในระบอบประชาธิปไตยนับตั้งแต่สงครามกลางเมืองเป็นต้นมา จากการที่กลุ่มผู้ที่อ้างตนว่าเป็นผู้รักชาติ ได้จู่โจมเข้าไปในรัฐสภาสหรัฐฯ (อันเป็นอาคารที่เคยถูกบุกรุกโดยกองทัพอังกฤษในปี ค.ศ. 1812) โดยบางคนได้พรางหน้าและแต่งตัวเป็นทหาร บางคนโบกธงของสหพันธรัฐ บางคนก็ถ่ายทอดสดการกระทำของตนเองในการก่อกบฏ และตะโกนว่า “หยุดการขโมย” (Stop the steal) โดยผู้ที่บุกรุกเชื่อว่าอดีตประธานาธิบดีทรัมป์เป็นผู้ชนะการเลือกตั้งในปี ค.ศ. 2020 อย่างถล่มทลายและได้ถูกขโมยชัยชนะไป และในเหตุการณ์ครั้งนี้มีตำรวจรัฐสภาเสียชีวิต 1 คน การกระทำดังกล่าวถือเป็นการทำลายรากฐานของประชาธิปไตยสหรัฐฯ นั่นคือ เป็นการขัดขวางการเปลี่ยนผ่านอำนาจโดยสันติในรัฐสภา (“Select January 6th Committee Final Report and Supporting Materials Collection,” 2022) อาจกล่าวได้ว่า สหรัฐฯ ได้ตกเป็นประเทศที่อยู่ในกลุ่มรัฐประชาธิปไตยที่เผชิญกับความพยายามในการทำรัฐประหารเฉกเช่นประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย

อดีตประธานาธิบดีทรัมป์ได้ระดมเงินจำนวนกว่า 200 ล้านดอลลาร์เพื่อกล่าวหาว่าการเลือกตั้งไม่สุจริตยุติธรรม ซึ่งตามมาด้วยกระบวนการปั่นข้อมูลข่าวสารที่บิดเบือนผ่านสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ หรือสื่อออนไลน์ ซึ่งการกระทำดังกล่าว สื่อบางกลุ่มเรียกว่าเป็น “การโกหกคำโต” (a big lie) ซึ่งส่งผลกระทบต่อเสียหายอย่างหนักในระยะยาว การไล่ฟ้องของทรัมป์ในมลรัฐต่าง ๆ ของสหรัฐฯ ทำให้สมาชิกของพรรครีพับลิกันจำนวนมาก และประชาชน

ชาวอเมริกันกว่า 1 ใน 3 เชื่อว่าชัยชนะของไบเดนนั้นเป็นชัยชนะที่ไม่โปร่งใสและขอชมเชยขณะที่ผลการสำรวจความคิดเห็นจากสำนักต่างๆได้สะท้อนถึงการที่คนอเมริกันเต็มใจที่จะใช้และ/หรือยอมรับการใช้ความรุนแรงทางการเมือง เมื่อขั้วทางการเมืองทั้งสองข้างพัฒนาไปถึงจุดที่แต่ละฝ่ายมองฝ่ายตรงข้ามว่า เป็นภัยต่อความปลอดภัยของฝ่ายตน และเป็นภัยของอนาคตของประเทศ ตลอดจนไม่สามารถยอมรับจุดยืนของอีกฝ่ายได้ ประชาธิปไตยของสหรัฐฯ จึงอยู่ในจุดที่เสี่ยงมากที่สุด ขณะที่จากการสำรวจความเห็นสาธารณะอย่างต่อเนื่องของ Chicago Council Survey ระหว่างเดือนมิถุนายน-สิงหาคม 2024 พบว่าคนอเมริกันส่วนใหญ่ (67%) มองว่าความอ่อนแอและเสื่อมถอยของประชาธิปไตยในสหรัฐฯ นั้นเป็นภัยคุกคามที่ร้ายแรงสูงสุดต่อผลประโยชน์แห่งชาติในอีกสิบปีข้างหน้า (Baz, 2024) ซึ่งสอดคล้องกับการผลการสำรวจล่าสุดโดย New York Times/Siena College Poll ระหว่างวันที่ 20-23 ตุลาคม 2024 ที่ประชาชนถึง 76%มองว่า ประชาธิปไตยในสหรัฐฯ กำลังถูกคุกคาม ทั้งยังมองว่าประชาธิปไตยอเมริกันนั้นมีได้ทำหน้าที่ในฐานะตัวแทนของประชาชนอย่างแท้จริง (Corasanti et. al, 2024)

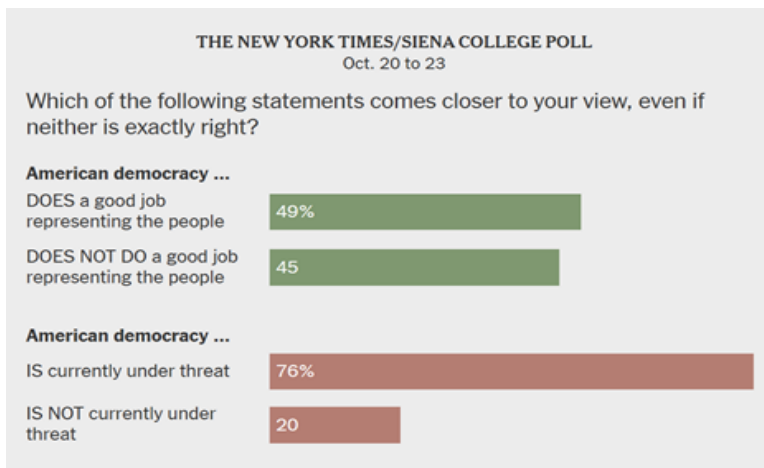
ภาพที่ 1: ภัยคุกคามต่อประชาธิปไตย

Chicago Council Surveys • June 21-July 1, 2024 | n = 2,106

ที่มา: Americans Say Weakening Democracy Is the Most Critical Threat to the United States, 21 October 2024, <https://globalaffairs.org/research/public-opinion-survey/americans-say-weakening-democracy-most-critical-threat-united-states>

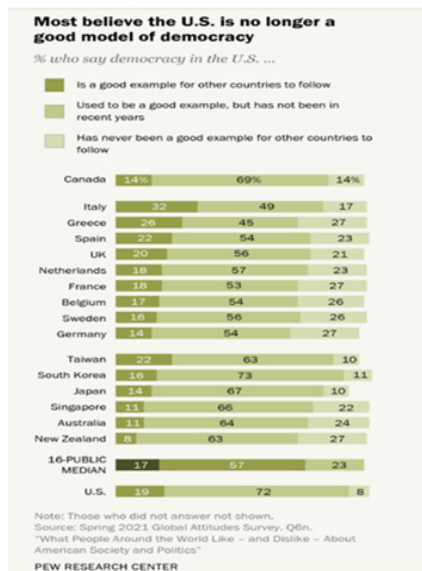
ภาพที่ 2: The New York Times/Siena College Poll Oct. 20 to 23

ที่มา: <https://www.nytimes.com/2024/10/27/us/politics/american-democracy-poll.html>

นอกจากนี้ นานาประเทศก็มองว่าข้อท้าทายสำคัญของการเมืองสหรัฐฯ ณ วันนี้ ก็คือ ความเสื่อมถอยของประชาธิปไตยภายในสหรัฐฯ เอง ซึ่งส่งผลให้สหรัฐฯ ไม่สามารถรักษา ทั้งความเป็นผู้นำและต้นแบบของความเป็นประชาธิปไตยได้อีกต่อไป แม้เมื่อทัศนคติต่อสหรัฐฯ โดยรวมจากประเทศทั่วโลกมีแนวโน้มที่ดีขึ้นอย่างมากภายหลังจากที่ โจ ไบเดนเข้ารับตำแหน่ง ประธานาธิบดีในปี ค.ศ. 2021 ก็ตาม ดังจะเห็นได้จากการสำรวจโดย Pew Research Center ของกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว 16 ประเทศทั่วโลกว่า มีเพียง 17% ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ มองว่า ประชาธิปไตยสหรัฐฯ เป็นต้นแบบที่ดีที่ประเทศอื่นควรต้องดำเนินรอยตาม ขณะที่ผู้ตอบ แบบสอบถามถึง 57% มองว่าสหรัฐฯ เพียงเคยเป็นต้นแบบที่ดีของประชาธิปไตยเท่านั้น

ภาพที่ 3: ประเทศส่วนใหญ่เชื่อว่าสหรัฐฯ ไม่ได้เป็นต้นแบบที่ดีของประชาธิปไตยอีกต่อไป

ที่มา: <https://www.pewresearch.org/global/2021/12/07/global-public-opinion-in-an-era-of-democratic-anxiety/>

2. ขั้นตอนและกระบวนการการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐ

2.1 การเลือกตั้งสหรัฐ ปี ค.ศ. 2024

ดังที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้นว่า การเลือกตั้งในสหรัฐ ที่จะเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 2024 นั้น มีเพียงแค่เพียงการเลือกตั้งประธานาธิบดีเท่านั้น แต่ยังมีมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดจำนวน 435 ที่นั่ง สมาชิกวุฒิสภาจำนวน 1 ใน 3 คือ 34 ที่นั่ง จาก 100 ที่นั่ง รวมถึงการเลือกตั้งผู้ว่าการมลรัฐอีก 11 มลรัฐจาก 50 มลรัฐ และการเลือกตั้งในส่วนท้องถิ่นอีกจำนวนหนึ่ง อาทิ อัยการประจำมลรัฐ (attorney general) ผู้สอบบัญชีประจำมลรัฐ (state comptroller/auditor) ผู้พิพากษาศาลสูงสุดประจำมลรัฐ (state supreme court justices) ตลอดจนถึงสมาชิกสภานิติบัญญัติประจำมลรัฐ (state legislative) เป็นต้น

ณ วันนี้ ประธานาธิบดีมาจากพรรคเดโมแครต ขณะที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสียงข้างมากมาจากพรรครีพับลิกัน (222 ต่อ 213) และสมาชิกวุฒิสภาเสียงข้างมากก็สังกัดพรรครีพับลิกันด้วยเช่นกัน (50 ต่อ 47+) ขณะที่ผู้ว่าการมลรัฐมี 27 รัฐสังกัดรีพับลิกัน และ 23 รัฐสังกัดเดโมแครต โดยในการเลือกตั้งผู้ว่าการมลรัฐครั้งนี้จะมีทั้งหมด 11 มลรัฐ ได้แก่ Delaware, Indiana, Missouri, Montana, New Hampshire, North Carolina, North Dakota, Utah, Vermont, Washington และ West Virginia โดยมีผู้ว่าที่สังกัดพรรครีพับลิกัน 8 ตำแหน่ง ในขณะที่ผู้ว่าที่สังกัดเดโมแครตมี 3 ตำแหน่ง

ภาพที่ 4: การเลือกตั้งผู้ว่าการมลรัฐในปี ค.ศ. 2024 (11 มลรัฐ)

State	Incumbent	Party	Since	Terms	Consensus
MO	Mike Parson	Republican	2018	2nd	Safe
MT	Greg Gianforte	Republican	2021	1st	Safe
NC	Roy Cooper	Democrat	2017	2nd	Safe
NH	Chris Sununu	Republican	2017	4th	Safe
VT	Phil Scott	Republican	2017	4th	Safe
WA	Jay Inslee	Democrat	2013	3rd	Safe
The following races are rated as safe for the incumbent party.					
DE	John Carney	Democrat	2017	2nd	Safe
IN	Eric Holcomb	Republican	2017	2nd	Safe
ND	Doug Burgum	Republican	2016	2nd	Safe
UT	Spencer Cox	Republican	2021	1st	Safe
WV	Jim Justice	Republican	2017	2nd	Safe

ที่มา: <https://www.270twin.com/2024-governor-election/>

จากการสำรวจสำมะโนประชากรในปี ค.ศ. 2020 คาดว่าจะมีผู้มีสิทธิในการเลือกตั้งในปี 2024 จำนวน 244 ล้านคน และจากผลการเลือกตั้งในปี ค.ศ. 2020 มีผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียง 66.6% หากสัดส่วนผู้มาลงคะแนนยังคงเดิมคาดว่าจะมีผู้มาใช้สิทธิ์เลือกตั้ง 162 ล้านคน (Weil, 2024) ในจำนวนนี้ จะมีผู้มีสิทธิเลือกตั้งครั้งแรกจำนวน 8 ล้านคน ซึ่งทั้งหมดนี้จะมีผลกระทบต่อประเด็นในการหาเสียงเลือกตั้ง ทั้งประเด็นการเมืองภายในไม่ว่าจะเป็นเรื่องสิ่งแวดล้อม การทำแท้ง การควบคุมอาวุธปืน หรือประเด็นการเมืองระหว่างประเทศอย่างเช่น อิสราเอล และยูเครน เป็นต้น

จนถึงเดือนสิงหาคม ค.ศ. 2024 มีผู้เข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดี 7 คนด้วยกัน คือ Kamala Harris จากเดโมแครต (ประกาศวันที่ 21 กรกฎาคม ค.ศ. 2024) Donald Trump จากรีพับลิกัน (ประกาศวันที่ 15 พฤศจิกายน ค.ศ. 2022) Chase Oliver จากลิเบอร์ทาเรียน (ประกาศวันที่ 4 เมษายน ค.ศ. 2023) Robert Kennedy ซึ่งเป็นผู้สมัครอิสระ (ประกาศวันที่ 9 ตุลาคม ค.ศ. 2023) Jill Stein จากพรรคกรีน (ประกาศวันที่ 9 พฤศจิกายน ค.ศ. 2023) Randall Terry พรรคคอนสตีติวชัน (ประกาศวันที่ 27 เมษายน ค.ศ. 2024) และ Cornel West ผู้สมัครอิสระ (ประกาศวันที่ 5 มิถุนายน ค.ศ. 2023)

2.2 รัฐธรรมนูญสหรัฐฯ และอำนาจของประธานาธิบดี

มาตรา 2 ของรัฐธรรมนูญสหรัฐฯ ระบุว่า “อำนาจในการบริหารนั้นเป็นของประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา” และ “เขาจะดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างซื่อสัตย์” อย่างไม่รู้ที่ วัตถุประสงค์ของประธานาธิบดีแต่ละคนนั้นได้นำไปสู่การขยายอำนาจของฝ่ายบริหารอย่างมหาศาลในเวลาต่อมา

รัฐธรรมนูญกำหนดว่า ประธานาธิบดีจะต้องมีอายุ 35 ปีขึ้นไป เป็นผู้ที่มิถิ่นที่อยู่อาศัยอยู่ในสหรัฐอเมริกาไม่น้อยกว่า 14 ปี และเป็นผู้ที่เกิดพลเมืองสหรัฐอเมริกาโดยกำเนิด การปลดประธานาธิบดีออกจากตำแหน่งนั้นสามารถทำได้ด้วยวิธีการถอดถอน (Impeachment) หรือ ดังที่ระบุไว้ในบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมาตราที่ 25 นั่นคือ เมื่อประธานาธิบดีไร้ความสามารถ (Congressional Research Service, 2024a) วาระในการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดีคือ 4 ปี และภายใต้บทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมมาตราที่ 22 ซึ่งผ่านสภาเป็นกฎหมายในปี ค.ศ. 1951 นั้น ประธานาธิบดีจะดำรงตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 วาระ

1 อย่างไรก็ตาม มีคุณสมบัติที่ไม่ได้ระบุไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในรัฐธรรมนูญ อาทิ ประธานาธิบดีสหรัฐฯ เกือบทั้งหมดเป็นคนผิวขาว แองโกล-แซกซัน (Anglo-Saxons) นับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ มีประธานาธิบดีเพียงคนเดียวที่เป็นคาทอลิก คือ จอห์น เอฟ. เคนเนดี และยังไม่เคยมีประธานาธิบดีที่เป็นคนอเมริกันเชื้อสายสเปน ผู้หญิง หรือ ชาวฮิว และจาก ค.ศ. 1932 เป็นต้นมาประธานาธิบดีเป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย และส่วนใหญ่เป็นชายผิวขาวที่มีประสบการณ์ทางการเมืองหรือ การทหารอย่างมากก่อนที่จะเข้าสู่ตำแหน่งประธานาธิบดี ไพรดลิวิตซ์, ลาร์รี่. (1992). HarperCollins College Outline Introduction to Government, HarperCollins. p.104.

ประธานาธิบดีมิได้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน แต่ประธานาธิบดีจะเข้าสู่ตำแหน่งด้วยการเลือกตั้งผ่านระบบคณะผู้เลือกตั้ง (Electoral College) โดยแต่ละมลรัฐจะมีจำนวนคณะผู้เลือกตั้งตามจำนวนของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละรัฐรวมกัน (และสำหรับเขต ดิสตริก ออฟ โคลัมเบียซึ่งเป็นที่ตั้งของเมืองหลวง ก็จะมีเสียงของคณะผู้เลือกตั้งจำนวน 3 เสียง) ในวันเลือกตั้ง จะมีการนับคะแนนในแต่ละมลรัฐและตัวแทนที่ได้รับคะแนนเสียงจากประชาชนมากที่สุดในวันนั้นจะได้คะแนนของคณะผู้เลือกตั้งทั้งหมดภายในรัฐนั้นๆ ไป ยกเว้นเฉพาะมลรัฐ เมน และ เนบราสก้า ที่มีได้ใช้วิธีการนับคะแนนที่เรียกว่า “ผู้ชนะได้คะแนนเสียงทั้งหมด” (Winner takes all) ไป และเมื่อแต่ละมลรัฐนับคะแนนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็จะมีการรวมคะแนนของคณะผู้เลือกตั้งทั่วประเทศ หากผู้สมัครที่เป็นตัวแทนของพรรคการเมืองที่ได้คะแนนเสียงข้างมากจากคณะผู้เลือกตั้ง (คือ 270 เสียง ซึ่งเท่ากับเกินครึ่งหนึ่งมา 1 เสียง) ก็ถือว่าผู้นั้นจะได้เป็นประธานาธิบดีคนต่อไป หากไม่มีผู้สมัครคนใดได้เสียงข้างมาก(ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่ามีผู้สมัครหลายคน ซึ่งส่งผลให้คะแนนเสียงกระจายกันออกไป) รัฐธรรมนูญก็กำหนดให้ตัดสินด้วยการลงคะแนนในสภาผู้แทนราษฎร โดยแต่ละมลรัฐคณะผู้เลือกตั้งจะมีเสียงเพียง 1 เสียง และผู้สมัครจะต้องได้เสียงข้างมากเช่นกัน²

ประธานาธิบดีสหรัฐฯ มีอำนาจอย่างมหาศาลแม้จะเป็นอำนาจที่ถูกกำหนดไว้อย่างไม่ชัดเจนก็ตาม มาตรา 2 ของรัฐธรรมนูญกำหนดอำนาจของประธานาธิบดีไว้สองประเภท กล่าวคือ อำนาจที่ประธานาธิบดีสามารถดำเนินการโดยลำพังโดยไม่ต้องอาศัยความเห็นชอบจากรัฐสภา และอำนาจที่จำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาหรือสภาองเกรส แม้ว่าผู้ร่างรัฐธรรมนูญเห็นถึงความจำเป็นที่สหรัฐฯ จะต้องมีความเข้มแข็งแต่ก็ไม่ต้องการให้ประธานาธิบดีไม่ว่าจะในฐานะส่วนบุคคลหรือสถาบันประธานาธิบดี สามารถพัฒนาไปสู่การเป็นทรราช ด้วยเหตุนี้ ผู้ร่างรัฐธรรมนูญจึงตอกยู่ระหว่างทางสองแพร่ง โดยด้านหนึ่งเกรงว่าจะมีฝ่ายบริหารที่เข้มแข็งเกินไปเหมือนกษัตริย์อังกฤษ แต่กัปรารถนาที่จะได้ฝ่ายบริหารที่มีอำนาจในการตัดสินใจมากกว่าระบบรัฐสภาของยุโรป และจึงต้องการเห็นประธานาธิบดีและสถาบันประธานาธิบดีที่มีอำนาจจำกัดและใช้อำนาจอย่างรับผิดชอบ ด้วยเหตุนี้ จึงมีการกำหนดการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจของฝ่ายบริหารไว้ เพื่อควบคุมและจำกัดอำนาจของประธานาธิบดี และด้วยเหตุผลนี้อีกเช่นกันที่ทำให้ผู้ร่างรัฐธรรมนูญกำหนดขอบเขตอำนาจของประธานาธิบดีไว้อย่างคลุมเครือ และจึงเป็นการเปิดโอกาสให้ประธานาธิบดีในสมัยต่อมาสามารถตีความขอบเขตอำนาจของตนได้อย่างกว้างขวาง (Wolfiger et. al., 1976, 391)

รัฐธรรมนูญ มาตรา 2 จึงอธิบายอำนาจของประธานาธิบดีไว้อย่างสั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการบริหาร การควบคุมกิจการต่างประเทศ ผ่านการดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุดและอำนาจในการทำสนธิสัญญา ตลอดจนกำหนดให้ประธานาธิบดีมีความรับผิดชอบ

² โปรดดู Thiparat, P. (2000). *kānlīrāktang lāe kānronronghāsīanglīrāktang nai sarat`amērikā* [USA's Election and election's campaign]. ASP/CSP Academic Series, Office of Research Affairs, Chulalongkorn University.

ที่ต้องรายงานต่อรัฐสภาเกี่ยวกับสถานะของสหพันธรัฐ (State of the Union Address) และ “ดำเนินการให้กฎหมายได้รับการปฏิบัติอย่างซื่อตรง” (Take Care that the Law be faithfully executed) ขณะที่ในทางปฏิบัตินั้น ประธานาธิบดีสหรัฐฯ มีบทบาทและหน้าที่อันหลากหลาย ตั้งแต่ การทำหน้าที่ประมุขของรัฐ ประมุขฝ่ายบริหาร ประมุขทางการทูต ผู้บัญชาการทหารสูงสุด หัวหน้าพรรคการเมือง อำนาจทางนิติบัญญัติผ่านการวิได้กฎหมาย เป็นต้น

ตารางที่ 1 การใช้อำนาจของประธานาธิบดี

อำนาจที่ประธานาธิบดีสามารถใช้ได้โดยลำพัง	อำนาจที่จะต้องดำเนินการร่วมกับวุฒิสภา	อำนาจที่ต้องทำร่วมกับสภาองครักษ์ทั้งหมด
1. การดำเนินการให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างซื่อสัตย์และตรงไปตรงมา (Take Care that the Law be faithfully executed) 2. อำนาจในฐานะผู้บัญชาการทหารสูงสุด 3. เรียกประชุมรัฐสภาสามัญพิเศษ 4. การใช้อำนาจของฝ่ายบริหาร ที่รู้จักกันในนาม Executive Power 5. แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในกองทัพสหรัฐฯ 6. ให้อภัยโทษต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลกลาง (ยกเว้นการลดถอนซึ่งอภัยโทษไม่ได้) 7. อำนาจในต้อนรับทูตานุทูตต่างประเทศ	1. การทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศ 2. การแต่งตั้งทูตสหรัฐฯ ประจำประเทศต่างๆ การแต่งตั้งผู้พิพากษา และการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ระดับสูง	1. การอนุมัติร่างกฎหมาย

ที่มา: Wilson, James Q., and Dilulio, John J. (1995). American Government, Sixth edition. Massachusetts: D.C. Health and Company.

2.3 ขั้นตอนและกระบวนการการเลือกตั้งประธานาธิบดี

กระบวนการในการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ นั้นถือว่าเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนมากที่สุดในการเมืองสหรัฐฯ โดยพรรคการเมืองหลัก 2 พรรค คือ เดโมแครตและรีพับลิกันจะทำการเลือกตั้งและเสนอรายชื่อผู้ลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดี ผ่านขั้นตอนและกระบวนการที่ค่อนข้างยาวนาน อันได้แก่ การเลือกตั้งขั้นต้นในระดับมลรัฐ ที่เรียกว่า primaries, caucuses และ convention หรือบางกรณีก็เป็นการผสมผสานทั้ง 3 รูปแบบ ซึ่งในแต่ละรูปแบบแต่ละกระบวนการก็จะมีกติกาเฉพาะว่าผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อนั้นจะต้องผ่านขั้นตอนใดบ้าง และพรรคการเมืองในแต่ละมลรัฐจะมีส่วนร่วมได้มากน้อยเพียงใด การประชุมใหญ่ของพรรคถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายในกระบวนการเสนอชื่อผู้แทนของพรรคและเป็นจุดเริ่มต้นของการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งอย่างเป็นทางการ โดยในปี 2024 นั้น การประชุมใหญ่ของพรรครีพับลิกันกำหนดให้มีขึ้นระหว่างวันที่ 15 – 18 กรกฎาคม ที่ มิลวอกี้ มลรัฐวิสคอนซิน ในขณะที่พรรคเดโมแครตกำหนดจัดประชุมระหว่าง 19 - 22 สิงหาคม ณ มหานครชิคาโก มลรัฐอิลลินอยส์

ทั้งพรรคเดโมแครตและรีพับลิกันมีวิธีการที่แตกต่างกันในการเลือก “ตัวแทน” (delegates) ของแต่ละมลรัฐ และมีการกำหนดสัดส่วนของคะแนนที่แตกต่างกัน ซึ่งหมายถึงจะมี delegates ที่มาจากการคัดเลือกในระดับรัฐที่ระบุผู้ที่ตนจะให้การสนับสนุนอย่างชัดเจน (pledged delegates) ควบคู่ไปกับ delegates ที่ได้รับการขนานนามว่าเป็น superdelegates เพราะเป็นตัวแทนโดยอัตโนมัติเนื่องจากมีตำแหน่งหรือเป็นบุคคลสำคัญที่เคยมีตำแหน่งทั้งในพรรคการเมืองหรือในรัฐสภา สำหรับการเลือกตั้งปี ค.ศ. 2024 นั้น พรรคเดโมแครตกำหนดจำนวน delegates ทั้งหมด 4,521 คน (ประมาณ 15% มาจาก superdelegates) ในขณะที่พรรครีพับลิกันมี delegates ทั้งหมดจำนวน 2,429 คน (ประมาณ 7% เป็น superdelegates) ซึ่งผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้แทนของพรรคในที่ประชุมใหญ่จะต้องได้เสียงของ delegates เกินกึ่งหนึ่ง (Garrett, 2024a)

โดยหลักการแล้ว superdelegates มีบทบาทสำคัญที่สามารถเปลี่ยนแปลงผลของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อประธานาธิบดีของแต่ละพรรคได้ แม้ว่าในทางปฏิบัติเหตุการณ์ดังกล่าวเกือบจะไม่เคยเกิดขึ้นเลย ทั้งนี้เพราะส่วนใหญ่แล้วการลงคะแนนของ superdelegates มักจะโน้มเอียงไปตามการลงคะแนนเสียงทั้งแบบ primaries และ caucuses ของแต่ละพรรค จะมีก็เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ superdelegates จากพรรคเดโมแครตได้แสดงถึงอำนาจและอิทธิพลของตนเองในกระบวนการเสนอชื่อผู้แทนพรรคเข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดี นั่นก็คือ ในการเลือกตั้งในปี ค.ศ. 1984 เมื่อ superdelegates ได้ผลักดันให้ Walter Mondale ได้รับการเสนอชื่อหลังจากที่เขาได้รับคะแนนที่ทำให้เขาได้รับชัยชนะเพียงเล็กน้อยจาก delegates ทั่วประเทศ³

3 รองประธานาธิบดีมอนด์ลาต้องการะคะแนนเสียงจาก superdelegates จำนวน 323 คะแนนเพื่อที่ได้รับชัยชนะเหนือผู้สมัคร Gary Hart ในการเลือกตั้งปี 1984 ซึ่งในที่สุดมอนด์ลาประกาศชัยชนะในวันที่ 5 มิถุนายน จากการลงคะแนนเสียงแบบ primaries ครึ่งสุดท้าย ซึ่งเขาจะไม่ได้รับคะแนนเสียงเพียงพอหากไม่ได้รับคะแนนเสียงจาก superdelegates โปรดดู Kamarck, Elaine C. (2009). Primary Politics: How Presidential Candidates Have Shaped the Modern Nominating System. Washington: Brookings Institution Press, 2009. pp. 158 – 160.

ประเด็นเรื่อง superdelegates นั้นเป็นสิ่งที่พรรคเดโมแครตเพิ่งจะริเริ่มและบรรจุไว้ในกระบวนการเสนอชื่อเพื่อเข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีภายหลังจากการเลือกตั้งในปี 1980 ซึ่งประธานาธิบดีคาร์เตอร์ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ขณะนั้นต้องพ่ายแพ้อย่างหมดรูปให้แก่ผู้ว่าการมลรัฐแคลิฟอร์เนีย โรนัลด์ เรแกนของพรรครีพับลิกันด้วยเสียง electoral vote อย่างถล่มทลายคือ 489 ต่อ 49 และหลังจากที่มีการปฏิรูปกฎกติกาของพรรคในปี 1982 เป็นต้นมา พรรคเดโมแครตเชื่อว่า การเพิ่ม superdelegates ซึ่งส่วนใหญ่เคยเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มาจากการเลือกตั้งและเคยดำรงตำแหน่งเป็น วุฒิสมาชิก สมาชิกสภาราษฎร รวมถึงสมาชิกพรรคที่มีชื่อเสียงไม่ว่าจะเป็นอดีตประธานาธิบดี และสมาชิกของกรมการบริหารพรรคเดโมแครต ซึ่งก็คือผู้ที่เป็ชนชั้นนำ (elite) ของพรรคคนนั้นเองนั้น น่าจะมีบทบาทสำคัญในการตรวจสอบและถ่วงดุลคณะ delegates ที่มาจากมลรัฐต่าง ๆ ในการประเมินคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีได้ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เป็นการเพิ่มอิทธิพลของผู้อาวุโสของพรรคนั่นเอง โดยพรรคเดโมแครตนั้นได้เพิ่มจำนวน superdelegates ซึ่งเริ่มใช้ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1984 ในทุกรอบที่มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีเป็น 15-20% ของ delegates แต่หลังปี ค.ศ. 2012 เป็นต้นมาก็ได้ลดจำนวนของ superdelegates ลง ขณะที่พรรครีพับลิกันผู้ที่เป็น delegates โดยอัตโนมัติได้ถูกเรียกว่าเป็น superdelegates แต่เรียกว่าเป็น automatic delegates โดยพรรครีพับลิกันได้กำหนดให้แต่ละมลรัฐสามารถมี automatic delegates ได้มัลรัฐละ 3 คนจากคณะกรรมการบริหารพรรคในระดับมลรัฐ (Pruitt, 2023; Jacobs, 2016)

ในอดีตที่ผ่านมา นั้น superdelegates เกือบจะไม่ได้รับความสนใจเท่าใดนัก แต่ในการเลือกตั้งปี ค.ศ. 2008 ปรากฏว่า superdelegates น่าจะเป็นผู้ที่ตัดสินผลการแข่งขันภายในพรรคเดโมแครต กล่าวคือ ในเดือนกุมภาพันธ์ ทั้งวุฒิสมาชิกคลินตันและวุฒิสมาชิกโอบามามีคะแนนเสียงใกล้เคียงกันมากในการชิงเสียงจาก delegates ซึ่งทำให้ทั้งสองฝ่ายต้องรณรงค์แข่งขันที่จะให้ได้คะแนนจาก superdelegates จำนวน 796 คน ซึ่งนับเป็นสัดส่วน 20% ของ delegates ทั้งหมด ซึ่งในที่สุดแล้วปรากฏว่า ต้นเดือนมิถุนายนใน primaries ทั้งใน South Dakota และ Montana โอบามาได้คะแนนเสียงจาก delegates จำนวน 1,764 และจาก superdelegates จำนวน 438 ซึ่งทำให้โอบามาได้คะแนนทั้งหมด 2,201 เสียง ซึ่งผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้แทนพรรคต้องได้รับคะแนนจำนวน 2,118 เสียง ขณะที่คลินตันได้คะแนนจาก delegate จำนวน 1,640 เสียง และจาก superdelegates จำนวน 256 เสียง ซึ่งรวมเป็น 1,896 เสียง (Bosman, 2008; “2016 Presidential Election Result,” 2017)

กระบวนการเสนอชื่อผู้เข้าแข่งขันชิงตำแหน่งประธานาธิบดีของสหรัฐฯ เป็นกระบวนการทางการเมือง พรรคการเมืองในสหรัฐฯ นั้นถือว่าเป็นภาคเอกชน (private sector) และจึงมีอิสระที่จะกำหนดกติกาในการเสนอชื่อผู้เข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีได้ด้วยตนเอง ขณะที่กติกาการเลือกตั้งที่กำหนดโดยรัฐบาลกลาสนั้นเป็นการวางกรอบกว้างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือกฎที่คุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้มีสิทธิในการเลือกตั้งผ่าน Voting Right Act

(Tulin, and Rudensky, 2024; Maciotek, 2024) ขณะที่กฎหมายที่ว่าด้วยการใช้เงินในการหาเสียงเลือกตั้งของรัฐบาลกลางก็มีส่วนกำหนดขอบเขตของการระดมทุนและค่าใช้จ่ายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของประธานาธิบดี ซึ่งรวมถึงการระดมทุนในการเสนอชื่อผู้ที่พรรคจะเสนอเข้าชิงตำแหน่งในการประชุมใหญ่ของพรรคด้วย

สภาองเกรสไม่มีบทบาทอย่างเป็นทางการใดๆ ในกระบวนการเสนอชื่อ Delegates แต่สมาชิกสภาองเกรสสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าวได้อย่างไม่เป็นทางการ ทั้งในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของประธานาธิบดี การเข้าร่วมในการประชุมใหญ่ของพรรค การเสนอชื่อผู้เข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดี สภาองเกรสจะมีบทบาทที่ต่อเนื่องเมื่อมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเสนอชื่อในส่วนที่เกี่ยวกับการตรวจสอบการใช้เงินในการหาเสียงเลือกตั้ง หรือการดูแลจัดการเกี่ยวกับความปลอดภัยในการจัดประชุมใหญ่ของพรรคเท่านั้น

2.3.1 รูปแบบการเลือกตั้ง (Primaries, Caucuses, และ General Election)

พรรคการเมืองเป็นผู้กำหนดกติกาตลอดจนวิธีการในการนำเสนอชื่อผู้เข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีของพรรค ในบางกรณี กติกาเหล่านี้ก็ถูกบรรจุอยู่ในกฎหมายของแต่ละมลรัฐด้วย โดยพรรคการเมืองแต่ละพรรคจะใช้กระบวนการในการให้ได้มาซึ่งผู้เข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีใน 3 รูปแบบด้วยกัน ซึ่งในบางกรณีบางพรรคก็ใช้ทั้ง 3 รูปแบบ กล่าวคือ

1. Caucuses เป็นกระบวนการของการรวบรวมผู้มีสิทธิในการออกเสียง ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่งตั้งแต่ระดับ precinct, district จนถึงระดับมลรัฐที่เรียกว่า state convention เพื่อถกอภิปรายและเลือก delegates ที่คาดว่าจะสนับสนุนผู้สมัครที่พวกเขาให้การสนับสนุนของพรรคต่อไปในการประชุมใหญ่ (National Convention) ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว การคัดเลือกที่ใช้วิธีการแบบนี้จะทำในรูปแบบของการถกอภิปรายและในบางกรณีมีการลงคะแนนเสียงแบบลับโดยปกติแล้ว กระบวนการเลือกตั้งแบบ Caucus ใช้เวลาหลายเดือนจากที่เริ่มต้นครั้งแรกจนกระทั่งถึง State Convention เช่นหาก Caucus เริ่มประมาณต้นมกราคม State Convention จะสิ้นสุดในเดือนมิถุนายนปีเดียวกัน นอกจากนี้ ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งที่จะลงคะแนนในวิธีการแบบนี้ก็มักมีจำนวนน้อยกว่าการเลือกตั้งในแบบ Primary มลรัฐไอโอวาเป็นรัฐที่เป็นที่รู้จักดีที่สุดในการใช้ระบบการเลือกตั้งแบบ Caucus ของทั้งสองพรรคการเมือง (Coleman, 2012a)

2. สำหรับ Primaries ถือเป็นกระบวนการเสนอชื่อผู้เข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีที่ใช้กันอย่างแพร่หลายที่สุดในปัจจุบันนับตั้งแต่มีการปฏิรูปกระบวนการเสนอชื่อในช่วงต้นทศวรรษที่ 1970's เป็นต้นมา โดยผู้ออกเสียงจะเลือกผู้สมัครที่ตนชื่นชอบด้วยวิธีการลงคะแนนลับ ในช่วง 120 ปีก่อนหน้านั้น คณะ delegates จากมลรัฐที่จะเข้าร่วมในการประชุมใหญ่ของพรรคส่วนใหญ่จะมาจากการเลือกโดยผู้นำพรรคหรือโดยการประชุมแบบ Caucuses ที่ถูกควบคุมตามลำดับสายการบังคับบัญชาของพรรคและถึงแม้ว่า ระบบ primaries จะถูกนำเสนอโดยฝ่ายปฏิรูปหัวก้าวหน้าตั้งแต่ช่วงต้นทศวรรษที่ 20 เป็นต้นมา ก็ยังคงไม่สามารถเข้าแทนที่ระบบที่พรรคเป็นผู้ควบคุมกระบวนการคัดเลือก delegates ไปสู่การประชุมใหญ่ของพรรคมาเป็นเวลาหลายทศวรรษ

โดยมลรัฐฟลอริดาเป็นมลรัฐแรกที่ใช้ระบบ primaries ในปี 1901 ในขณะที่วิสคอนซินเป็นรัฐแรกที่ได้ออกกฎหมายให้ใช้วิธีการแบบ Primaries ในการเสนอชื่อผู้เข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีตั้งแต่ ค.ศ. 1905 เป็นต้นมา อย่างไรก็ตาม ในปี ค.ศ. 1916 กลับปรากฏว่า ขบวนการปฏิรูปได้ถดถอยลงมากกว่า 20 มลรัฐ และจึงส่งผลให้การใช้ระบบ primaries ลดลงทันที ในช่วงหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 1

มลรัฐที่ใช้กระบวนการ primaries เพิ่มขึ้นอีกครั้งหนึ่งหลังสงครามโลกครั้งที่สอง แต่ก็ยังไม่ส่งผลกระทบต่อการใช้ระบบ primaries อย่างเป็นทางการได้เป็นจำนวนมาก การคัดเลือกรับรอง delegates และยังคงไม่สามารถลดการควบคุมโดยพรรคการเมืองในกระบวนการดังกล่าวได้ แรงกดดันที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในกระบวนการเสนอชื่อที่เกิดขึ้นอย่างเข้มข้นในช่วงบรรยากาศทางการเมืองที่ปั่นป่วนในทศวรรษที่ 1960's ซึ่งกระบวนการดังกล่าวถูกมองว่าเป็นกระบวนการที่ไม่เป็นประชาธิปไตย ปัจจัยประการหนึ่งคือ การประชุมใหญ่ของพรรคเดโมแครตปี ค.ศ. 1968 ซึ่งเกิดการเผชิญหน้าระหว่างผู้ประท้วงสงครามเวียดนามกับตำรวจของนครชิคาโกภายนอกหอประชุมควบคุมไปกับความขัดแย้งภายในของพรรคเดโมแครตเองในสิ่งที่เกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของพรรค จึงส่งผลให้พรรคเปลี่ยนแปลงกฎกติกาเกี่ยวกับการเสนอชื่ออย่างสิ้นเชิง โดยกฎกติกาใหม่นี้ได้ถ่ายโอนอำนาจของการเลือก delegates จากผู้นำพรรคไปสู่ผู้มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งในระดับล่าง อันเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเสนอชื่อในอย่างกว้างขวางเป็นครั้งแรก และพรรคการเมืองในระดับมลรัฐทั้งหลายจึงเปลี่ยนมาใช้ระบบ primaries เพื่อให้สอดคล้องกับกฎกติกาที่เปลี่ยนแปลงไปของพรรคในระดับชาติ ขณะที่พรรครีพับลิกันก็ได้เปลี่ยนแปลงและปรับปรุงกฎกติกาในช่วงทศวรรษที่ 1970 เช่นกัน ผลที่ตามมาคือ มลรัฐที่ใช้ Primaries ในการเสนอชื่อผู้เข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีจึงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้ว่า ระหว่างปี ค.ศ. 1968 – 2000 นั้น จำนวนมลรัฐที่ใช้ระบบ primaries ของพรรคเดโมแครตเพิ่มขึ้นจาก 15 เป็น 40 มลรัฐ ขณะที่พรรครีพับลิกันก็เพิ่มขึ้นจาก 17 เป็น 43 มลรัฐ ซึ่งนับเป็นอัตราสูงสุดตั้งแต่มีการนำระบบนี้มาใช้ (Coleman, 2012b, 2)

กล่าวได้ว่า การปฏิรูปในทศวรรษที่ 1970 นี้ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของกระบวนการเสนอชื่อประธานาธิบดี และพลวัตของการเมืองเรื่องการนำเสนอชื่อประธานาธิบดีด้วย กล่าวคือ ภายใต้ระบบเดิมนั้น การเลือกผู้ได้รับเสนอชื่อของพรรคจะเกิดขึ้นในระบัต้องถิ่นที่ผู้นำพรรคเป็นผู้ควบคุมคณะ delegates ทั้งหมด และเป็นผู้กำหนดบุคคลที่ตนต้องการนำเสนอชื่อ ขณะที่การปฏิรูปได้ทำให้การแข่งขันในเรื่องการเสนอชื่อนั้นถูกย้ายไปสู่ระดับมลรัฐ ซึ่งทำให้ผู้ที่จะได้รับเสนอชื่อได้รับการสนับสนุนโดยตรงจากการลงคะแนนเสียงของประชาชน ผลที่ตามมาคือการจัดการเลือกตั้งทั้งในระดับ caucuses และ primaries ในระดับมลรัฐให้เร็วที่สุดดังที่ปรากฏในมลรัฐไอโอวาและนิวแฮมป์เชียร์เพื่อที่รัฐแรกๆจะเป็นผู้กำหนดทิศทางตลอดจนได้รับและกระตุ้นความสนใจจากสื่อมวลชน ซึ่งสภาพการณ์ดังกล่าวนี้ส่งผลต่อการเสนอชื่อประธานาธิบดี

สหรัฐฯ ในมลรัฐอื่น ๆ ต่อมาในอีก 20 ปีให้หลัง

การเลือกตั้งแบบ Primaries ในมลรัฐนิวแฮมเชอร์เป็นปรากฏการณ์สำคัญตั้งแต่ปี ค.ศ. 1952 เป็นต้นมาซึ่งเป็นครั้งแรกที่ผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเสียงเลือกผู้ที่ตนต้องการให้เป็นประธานาธิบดีซึ่งผู้สมัครในครั้งนั้นคือระหว่างนายพลไอเซนฮาวร์กับทรูแมนแม้ว่ามลรัฐนิวแฮมเชอร์จะเป็นมลรัฐที่เริ่ม primaries ในปี ค.ศ. 1913 แต่ระบบ primaries ในนิวแฮมเชอร์เพิ่งมีความโดดเด่นขึ้นมาในปี ค.ศ. 1952 นี้เอง โดยพรรคเดโมแครตได้กำหนดกฎเกณฑ์ที่ทำให้นิวแฮมเชอร์เป็นมลรัฐแรกที่เริ่ม primaries ในทศวรรษที่ 1980's ขณะที่การเลือกตั้งแบบ Caucuses ของไอโอวา นั้นมีบทบาทโดดเด่นอันเป็นผลมาจากเหตุการณ์ในปี ค.ศ. 1972 เมื่อพรรคเดโมแครตจัดการเลือกตั้งแบบ Caucuses ในเดือนมกราคม ในขณะที่พรรครีพับลิกันจัดในเดือนเมษายน โดยเดโมแครตได้มีการปรับปรุงกฎเกณฑ์ในการเสนอชื่ออย่างสิ้นเชิงเพื่อให้กระบวนการการเสนอชื่อนั้นมีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น ซึ่งการปฏิรูประบดังกล่าวมาจากข้อเสนอแนะของคณะกรรมการของพรรคที่รู้จักกันในชื่อว่า McGovern/Fraser Commission (Democratic National Committee, 1970, in Coleman, 2012a, 10)

ในกรณีของรูปแบบ primaries นั้น ผู้มีสิทธิออกเสียงจะลงคะแนนเสียงให้กับผู้เสนอตัวเป็นผู้เข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีในลักษณะเดียวกันกับการเลือกตั้งทั่วไป นั่นคือการไปที่คูหาเลือกตั้งหรือการส่งบัตรเลือกตั้งทางไปรษณีย์ โดยมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการเลือกตั้งในระดับมลรัฐ เป็นผู้จัดการเลือกตั้งขั้นต้น ระบบของ Primaries นั้นจะมีหลากหลายรูปแบบในมลรัฐต่างๆ และมีความแตกต่างกันใน District of Columbia (DC) ด้วย โดยปกติ การเลือกตั้งในระดับนี้จะมีสองรูปแบบ คือแบบเปิดและแบบปิด กล่าวคือในระบบปิดนั้น ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะต้องมีการลงทะเบียนกับพรรคการเมืองก่อนจึงจะมีสิทธิในการลงคะแนนได้ ส่วนในระบบเปิดนั้น จะเปิดให้กับสาธารณชนสามารถมาเลือกตั้งได้ โดยจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละรัฐและแต่ละพรรคการเมือง

2.3.2 การประชุมใหญ่ของพรรคและการนำเสนอแนวนโยบายของพรรคอย่างเป็นทางการ

หลังจากสิ้นสุดฤดูกาลเลือกตั้งขั้นต้นแล้ว พรรคการเมืองใหญ่จะกำหนดการจัดการประชุมใหญ่ของพรรค เพื่อกำหนดคติกานโยบายของพรรค และที่สำคัญที่สุดคือการเสนอชื่อผู้เข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดี การประชุมใหญ่ของพรรคถือเป็นปรากฏการณ์สำคัญในวัฏจักรการเมืองเรื่องการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ และถือเป็นจุดเริ่มต้นอย่างเป็นทางการของฤดูกาลรณรงค์หาเสียงสำหรับการเลือกตั้งทั่วไป โดยพรรคการเมืองใหญ่ทั้งสองพรรคจะมีการจัดตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อจัดการประชุมใหญ่โดยเฉพาะ โดยเดโมแครตจะเรียกว่า Democratic National Convention Committee ขณะที่พรรครีพับลิกันจะเรียกว่า Committee on Arrangement for the Republican National Convention

การที่ผู้สมัครของแต่ละพรรคจะได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้แทนพรรคในการเข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดี ณ ที่ประชุมใหญ่นั้น เขาจะต้องได้รับเสียงส่วนใหญ่จาก delegates ดังที่

ได้กล่าวข้างต้นว่า ทั้งสองพรรคการเมืองมี delegates ในสองลักษณะด้วยกัน ได้แก่ delegates ซึ่งยืนยันที่จะเสนอชื่อผู้ลงสมัครคนหนึ่งคนใดและจึงได้รับเลือกให้มาเข้าประชุมในการประชุมใหญ่ของพรรค (pledged delegates) กับ superdelegates ซึ่งมาจากผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง รัฐสภา และ ฯลฯ อย่างไรก็ดี ทั้งสองพรรคการเมืองอาจใช้สิทธิ์ในการลงโหวตมรดกด้วยการลดจำนวน delegation ลงหรือปฏิเสธที่จะยอมรับ delegate จากมลรัฐนั้น ๆ หากคณะกรรมการที่จัดการประชุมใหญ่ของพรรคได้มีมติว่า delegate เหล่านั้นไม่ทำตามกฎกติกาของพรรคการเมือง สำหรับการเลือกตั้งประธานาธิบดีในปี ค.ศ. 2024 นั้น เดโมแครตจะมี delegate จำนวน 4,521 คน โดยจากจำนวนนี้ 3,770 คน หรือประมาณ 83.5% เป็นคะแนนเสียงจาก pledged delegates ขณะที่ superdelegates มีจำนวน 749 หรือประมาณ 16.5% ของเสียงทั้งหมด ขณะที่รีพับลิกันมี delegate จำนวน 2,429 คน เป็น pledged delegates จำนวน 2,261 คน หรือ 93.1% และ Super delegates จำนวน 168 คนหรือ 6.9% (Garret, 2024a)

แม้ว่าการประชุมใหญ่ของพรรคจะได้รับการสนับสนุนจากเงินบริจาคมาโดยตลอด แต่จากปี 2001 เป็นต้นมา สภาคองเกรสได้จัดสรรงบประมาณจำนวนหนึ่งเพื่อใช้ในการรักษาความปลอดภัยในที่ประชุมใหญ่ของพรรค โดยงบประมาณส่วนนี้ตัดมาจากกระทรวงยุติธรรมและเป็นงบประมาณที่ตั้งไว้สำหรับทุกพรรคการเมืองที่มีการจัดการประชุมใหญ่ตั้งแต่หลังเหตุการณ์ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เป็นต้นมา ในปี ค.ศ. 2024 นั้น สภาคองเกรสจัดสรรงบประมาณจำนวน 150 ล้านดอลลาร์ให้แก่การจัดการประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง อันเป็นงบที่จะจ่ายคืนให้กับหน่วยงานความมั่นคงและผู้รักษากฎหมายของมลรัฐที่จัดการประชุมใหญ่ของพรรคนี้เอง (Garrett, 2024a, 132; Reese, 2024)

สำหรับปี ค.ศ.2024 ปฏิทินการเสนอชื่อประธานาธิบดีมีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย กล่าวคือ พรรคเดโมแครตตัดสินใจที่จะไม่เริ่มกระบวนการของการณรงค์เพื่อให้การได้รับการเสนอชื่อที่มลรัฐไอโอวาและนิวแฮมเชอร์ ซึ่งถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญเพราะเดโมแครตทำเช่นนั้นมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 อันเป็นผลมาจากการถกเถียงกันอย่างหนักและยาวนานภายในพรรคเองว่า ทั้งสองมลรัฐนั้นเป็นตัวแทนอย่างแท้จริงของการเริ่มต้นกระบวนการเลือกตั้งขั้นต้นในระดับชาติได้จริงหรือไม่ ซึ่งในที่สุด พรรคเดโมแครตก็ตัดสินใจที่จะจัดการเลือกตั้งขั้นต้นที่มลรัฐ South Carolina, Nevada, Michigan ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2024

2.3.2.1 การประชุมใหญ่ของพรรครีพับลิกันระหว่างวันที่ 15 – 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2024 ณ เมืองมิลาวอกี มลรัฐวิสคอนซิน

กำหนดการของการประชุมใหญ่ของพรรคในแต่นั้นวันนั้นจะมีหัวข้อหลักที่แตกต่างกันไป กล่าวคือ ในวันแรก ได้แก่ “Make America Wealthy Once Again” โดยมีผู้กล่าวคำปราศรัยหลักเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างเช่น Marjorie Taylor Green จากมลรัฐจอร์เจีย วุฒิสมาชิก Tim Scott จากมลรัฐเซาท์แคโรไลนา และ Sean O'Brien ซึ่งเป็นประธานของ

International Brotherhood of Teamsters⁴ รวมทั้งผู้ว่าการมลรัฐอีกจำนวนหนึ่ง ในวันที่สองคือ “Make America Safe Once Again” ซึ่งมีผู้กล่าวปราศรัยคนสำคัญ อาทิ Julie Harris ประธานของ National Federation of Republican Women วุฒิสมาชิก Ted Cruz จากเท็กซัส Nikki Haley อดีตผู้ว่าการมลรัฐเซาท์ แคโรไลนา และเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกา ประจำสหประชาชาติ ระหว่างปี 2017-2018 (Alberta, 2021) วุฒิสมาชิก Marco Rubio จากฟลอริดา และผู้ว่า Ron DeSantis จากฟลอริดา ในวันที่ 3 คือ “Make America Strong Once Again” โดยมีผู้กล่าวคำปราศรัยคนสำคัญ อาทิ Newt Gingrich อดีตประธานสภาผู้แทนราษฎรระหว่างค.ศ. 1995-1999 Peter Navarro อดีตผู้อำนวยการ U.S. Office of Trade and Manufacturing และ Kellyanne Conway อดีตที่ปรึกษาประธานาธิบดีทรัมป์ และผู้ที่ได้รับเสนอชื่อเป็นรองประธานาธิบดี J.D. Vance จากโอไฮโอ ในวันที่สุดท้ายหัวข้อหลักคือ “Make America Great Once Again” โดยมีบุคคลสำคัญกล่าวคำปราศรัย อาทิ Mike Pompeo อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ Franklin Graham ประธาน Billy Graham Evangelistic Association และปิดท้ายด้วยการที่อดีตประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ กล่าวรับการเสนอชื่อเป็นตัวแทนของพรรคในการลงชิงตำแหน่งประธานาธิบดี ปี 2024 ด้วยจำนวน delegates ทั้งหมด 2,388 เสียงจาก 2,429 เสียง ซึ่งเท่ากับได้ 98.31% ในขณะที่นิกกี เฮลีย์ ได้ 41 เสียง เท่ากับ 1.68% (Ballotpedia, 2024a)

ทรัมป์กล่าวปราศรัยโดยมีความยาว 90 นาที ซึ่งถือว่ายาวที่สุดในประวัติศาสตร์การเมืองอเมริกัน (Shepard, 2024) การปราศรัยดังกล่าวเป็นการประกาศจุดเริ่มต้นของการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งอย่างเป็นทางการ สาระสำคัญของคำปราศรัยซึ่งเดิมคาดว่าจะเป็นถ้อยคำที่ทำให้เกิดความเป็นเอกภาพของชาวอเมริกันหลังเหตุการณ์ที่ทรัมป์รอดชีวิตจากความพยายามลอบสังหารในระหว่างการเดินทางที่เมืองบัลเลอร์ มลรัฐเพนซิลเวเนียซึ่งเขาได้รับบาดเจ็บเพียงเล็กน้อย กลับกลายเป็นการนำเสนอสิ่งที่ทรัมป์กระทำซ้ำซากอย่างต่อเนื่อง อันได้แก่ การประณามผู้อพยพเข้าเมือง และการกล่าวหาว่ามีการทุจริตและไม่โปร่งใสในการเลือกตั้ง ๓ ๓ โดยสาระสำคัญของคำปราศรัยโดยสรุป ดังนี้

1. ทรัมป์ใช้เวลาในช่วงแรกด้วยการกล่าวถึงประสบการณ์ในการถูกลอบยิงด้วยโชนเสียงอย่างเรียบ ๆ และยกย่องทั้งประชาชนที่ไม่ตื่นตระหนก และเจ้าหน้าที่ FBI ที่ทำหน้าที่ได้อย่างทันท่วงทีในการรับมือกับสถานการณ์ (“The Task Force on the Attempted Assassination of Donald J. Trump,” 2024)
2. แม้ว่าสาระของคำปราศรัยจะเต็มไปด้วยการโจมตีนโยบายต่าง ๆ ของไบเดน แต่เขาก็กลับกล่าวถึงไบเดนเพียงครั้งเดียว โดยระบุว่าไบเดนเป็นประธานาธิบดีที่แย่มากที่สุดในประวัติศาสตร์อเมริกัน

4 เป็นสหภาพแรงงานที่ใหญ่ที่สุดและมีความหลากหลายมากที่สุดในสหรัฐฯ ก่อตั้งในปี ค.ศ. 1903 จากการรวมสหภาพแรงงานสองแห่ง คือ Team Drivers International Union และ Teamsters National Union โดยมีเป้าหมายสำคัญคือการส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และให้สหภาพได้รับผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมจากบรรษัทต่าง ๆ สมาชิกส่วนใหญ่คือคนขับรถบรรทุก คนงานในโกดัง ทั้งในภาครัฐและเอกชน ในปัจจุบัน International Brotherhood of Teamsters มีสมาชิก 1.3 ล้านคนจากหลากหลายอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นพนักงานคนงานภาคการเกษตร คนงานภาคสาธารณสุข ผู้ผลิเบียร์ ๆ ๓ นอกจากนั้นยังมีเครือข่ายทั้งในสหรัฐฯ แคนาดา และเปอร์โตริโกอีกกว่า 1,900 แห่ง โปรดดู teamster.org/about.

3. ทรัมป์ให้สัญญาว่าจะยังคงสร้างกำแพงเพื่อกีดกันผู้อพยพเข้าเมืองในมลรัฐทางตอนใต้ โดยอ้างว่า เขาสามารถสร้างได้เกือบตลอดทั้งระยะทางแล้ว ซึ่งความเป็นจริงเขาสร้างได้เพียงแค่ 500 ไมล์เท่านั้น นอกจากนี้ ทรัมป์ยังกล่าวถึงสภาวะค่าครองชีพที่สูงขึ้นอย่างมหาศาลโดยอ้างว่า ค่าครองชีพสูงขึ้นกว่า 50% และค่าพลังงานสูงขึ้น 70% ในขณะที่ราคาอสังหาริมทรัพย์สูงขึ้นกว่า 4 เท่า (แม้ว่าสภาวะเงินเฟ้อจะเป็นประเด็นใหญ่ในการตัดสินใจของผู้ลงคะแนนเสียง แต่นับตั้งแต่ไบเดนเข้าดำรงตำแหน่งในปี 2021 เป็นต้นมา ค่าครองชีพสูงขึ้นประมาณ 20%)

4. แม้ว่าทรัมป์จะพยายามคงไว้ซึ่งหัวข้อหลักของการประชุมพรรค คือการสร้างความเป็นเอกภาพของประเทศ แต่ท้ายที่สุดแล้ว เขาก็ยังคงโจมตีนโยบายของพรรคเดโมแครตเป็นหลัก ซึ่งรวมถึงการโจมตีผู้นำของสหภาพแรงงานยานยนต์ซึ่งเป็นฝ่ายเดโมแครตอีกด้วย (Wending, 2024a; Beckett, 2024)

นอกจากนี้ พรรครีพับลิกันยังได้อนุมัตินโยบายของพรรค (Party Platform) ภายใต้หัวข้อ “Make America Great Again!” ซึ่งนำเสนอโดยคณะกรรมการนโยบายของพรรคในวันแรกของการประชุมใหญ่ของพรรค ซึ่งมีสาระสำคัญคือ การหวนกลับไปสู่นโยบาย America First ของทรัมป์ โดยพรรครีพับลิกันมองว่าเป็นการกลับไปสู่สามัญสำนึกของประชาชนอเมริกัน (America First: A Return to Common Sense) โดยเน้นว่าพรรครีพับลิกันมีเจตนารมณ์อันมุ่งมั่นในการบรรลุเป้าหมาย 20 ประการในทันทีเมื่อได้รับชัยชนะและเป็นผู้นำฝ่ายบริหารพร้อมๆกันได้เสียส่วนใหญ่ในสภาองเกรส ภารกิจ 20 ประการได้แก่

1. ปิดพรมแดนและหยุดยั้งการรุกรานของผู้อพยพเข้าเมือง
2. ดำเนินการส่งกลับผู้อพยพจำนวนมากที่สุดในประวัติศาสตร์อเมริกัน
3. หยุดสภาวะเงินเฟ้อและทำให้อเมริกามีความสามารถในการซื้ออีกครั้งหนึ่ง
4. ทำให้สหรัฐอเมริกาเป็นผู้ผลิตพลังงานที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในโลก
5. หยุดยั้งการจัดจ้างบุคคลภายนอก(Outsourcing) และทำให้อเมริกาสลับมาเป็นมหาอำนาจด้านอุตสาหกรรมอีกครั้งหนึ่ง
6. ลดภาษีสำหรับแรงงานและไม่ให้เก็บภาษีจากค่าทิป
7. ปกป้องรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญด้วยสิทธิพลเมือง และเสรีภาพขั้นพื้นฐานซึ่งหมายรวมถึงเสรีภาพในการแสดงออก เสรีภาพในการนับถือศาสนา และเสรีภาพในการมีอาวุธไว้ในครอบครอง
8. ป้องกันไม่ให้เกิดสงครามโลกครั้งที่สาม นำสันติภาพคืนสู่ยุโรปและตะวันออกกลาง และสร้างเกราะป้องกันการโจมตีด้วยขีปนาวุธที่ครอบคลุมทั้งประเทศ โดยยุทธโธปกรณ์ทั้งหมดนี้ต้องทำในสหรัฐอเมริกาเท่านั้น
9. ยุติการติดอาวุธให้รัฐบาลเพื่อทำร้ายประชาชนอเมริกัน
10. ยุติอาชญากรรมอันเกิดมาจากผู้อพยพ โรคระบาด ขจัดเจ้าพ่อค้ายาเสพติด กำจัดการ

ใช้ความรุนแรงของแก๊งต่าง ๆ และจำคุกผู้ใช้ความรุนแรงทั้งหมด

11. พื้นฟูเมืองใหญ่ๆของเราทั้งหมด รวมถึงกรุงวอชิงตัน ดี ซี โดยทำให้เมืองเหล่านั้นมีความปลอดภัย สะอาด และสวยงามอีกครั้งหนึ่ง
12. ทำให้อังกฤษของเรามีความทันสมัยและมีความแข็งแกร่งที่สุด และมีแสนยานุภาพที่สุดในโลก
13. รักษาสถานะของสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ให้อยู่คงเป็นสกุลเงินสำรองของโลก
14. ปกป้องและต่อสู้เพื่อการคงไว้ซึ่งระบบสวัสดิการของรัฐทั้งระบบ Social Security และ Medicare โดยไม่มีการตัดงบประมาณ ตลอดจนไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงเกณฑ์อายุของผู้เกษียณอายุด้วย
15. ยกเลิกคำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับรถยนต์ไฟฟ้า และยกเลิกกฎกติกาที่ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายและเป็นภาระอย่างสูง
16. ตัดงบประมาณที่ให้การสนับสนุนแก่โรงเรียนต่าง ๆ ที่ส่งเสริมแนวคิด ทฤษฎีในเรื่องศีลวิอย่างสุดโต่ง ที่ส่งเสริมอุดมการณ์ในเรื่องเพศสภาพอย่างสุดโต่ง และที่ส่งเสริมเนื้อหาหลักสูตรอันไม่เหมาะสมในส่วนของเกี่ยวกับศีลวิ เพศ และประเด็นทางการเมือง
17. ห้ามไม่ให้ผู้ขายลงแข่งในกีฬาของผู้หญิง
18. ขับพวกหัวรุนแรงที่สนับสนุนฝ่ายฮามาฮาก่อนนอกประเทศ และทำให้มหาวิทยาลัยของเราปลอดภัยและมีความเป็นชาตินิยมอีกครั้งหนึ่ง
19. ปกป้องการเลือกตั้งของเราให้มีความปลอดภัย ซึ่งรวมถึงกำหนดให้ มีการเลือกตั้งภายในวันเดียว การแสดงบัตรของผู้มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้ง และการพิสูจน์ความเป็นพลเมืองของสหรัฐฯ
20. สร้างความเป็นหนึ่งเดียวให้กับประเทศด้วยการสร้างความสำเร็จอันเป็นที่ประจักษ์

The American Presidency Project, 2024; Edelman Global Advisory, 2024)

เป็นที่น่าสังเกตว่า สาระส่วนหนึ่งของนโยบายพรรครีพับลิกันฉบับนี้น่าจะมีที่มาจากโครงการที่เป็นรู้จักกันดีในนาม “Project 2025” อันเป็นแผนงานนโยบายโดยละเอียดที่นำเสนอโดย Heritage Foundation⁵ และกลุ่มอนุรักษนิยมกว่า 100 กลุ่ม โดยหวังว่าหากรีพับลิกันชนะการเลือกตั้งในครั้งนี้นี้และทรัมป์ได้เป็นประธานาธิบดีสมัยที่สอง ก็จะมีทั้งนโยบายและแผนการดำเนินการที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ “Project 2025” เป็นการนำเสนอโยบายรวมทั้งข้อเสนอแนะในเอกสาร 922 หน้า โดยเป้าหมายหลักคือ การทำให้ประธานาธิบดีหรือฝ่ายบริหารมีอำนาจมากยิ่งขึ้นกว่าเดิมทั้งในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐและการปฏิรูประบบรัฐบาลกลางขนาดใหญ่ รวมตลอดถึงการมุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายของนโยบายที่พรรครีพับลิกันให้ความสำคัญลำดับแรก ๆ

5 คือ Think Thank ของกลุ่มอนุรักษนิยมที่ตั้งขึ้นในทศวรรษที่ 1970 โดยมีเป้าหมายที่จะผลักดันให้พรรครีพับลิกันมีนโยบายไปทางขวาจัดมากขึ้นเรื่อย ๆ และเป็นผู้นำเสนอนโยบายต่อประธานาธิบดีฝ่ายรีพับลิกันเสมอมา ในขณะที่ก็เตรียมพร้อมที่จะเข้ารับตำแหน่งในฝ่ายบริหารด้วย โปรดดู Wiggins, Christopher. (2024). "What is the Heritage Foundation, the group behind the terrifying Republican Project 2025 Agenda?", Advocate, July 30, 2024 www.advocate.com; Albert, Zachary. (2024). Heritage Foundation's 'Project 2025' is just the latest action plan from a group with an over 50-year history of steering GOP lawmaking" The Conversation, 18 July 2024. <https://theconversation.com>

ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเพิ่มค่าใช้จ่ายด้านการทหาร การมีนโยบายที่แข็งกร้าวที่โน้มเอียงไปในทางที่ไม่ให้ความสำคัญกับศาสนาอย่างเคร่งครัดขึ้น อาทิ ข้อเสนอให้รัฐบาลกลางใช้อำนาจในการป้องกันไม่ให้มีการทำแท้ง นโยบายจำกัดการให้สวัสดิการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายคุมกำเนิด และอาจไปไกลถึงการทำให้สื่อลามกอนาจารเป็นสิ่งผิดกฎหมายรวมทั้งจำกัดผู้ที่ผลิตสื่อเหล่านั้นด้วย รวมถึงลดการปฏิเสธร่างที่ไม่นำนักศึกษามาถึงเงินกู้หากนักศึกษาดังกล่าวมาจากสถาบันการศึกษาที่เปิดรับผู้อพยพเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย เป็นต้น (Prokop, 2024; Wendling, 2024b)

แม้ว่าในช่วงแรกที่เอกสารนี้ได้รับการเผยแพร่ในช่วงต้นปี ค.ศ. 2023 ก่อนที่ทรัมป์ จะได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีอย่างเป็นทางการ ทั้งทรัมป์และฝ่ายรีพับลิกัน จะปฏิเสธว่าไม่ได้มีส่วนรู้เห็นใด ๆ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการรณรงค์หาเสียงของทรัมป์ถึงกับโจมตีเอกสารดังกล่าวอย่างรุนแรงก็ตาม แต่ก็เป็นที่เชื่อกันว่า หากทรัมป์ได้รับชัยชนะในการเลือกตั้ง สาระสำคัญของเอกสารนโยบายฉบับนี้น่าจะได้รับการบรรจุอยู่ในนโยบายของทรัมป์ด้วย เนื่องจากผู้มีส่วนร่วมในการร่างเอกสารฉบับนี้จำนวนไม่น้อยเป็นผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งสำคัญในสมัยแรกของทรัมป์มาแล้ว (Montgomery, 2024)

2.3.2.2 การประชุมใหญ่ของพรรคเดโมแครตระหว่างวันที่ 19 – 22 สิงหาคม ค.ศ. 2024 ณ นครชิคาโก มลรัฐอิลลินอยส์

แม้ว่าการประชุมใหญ่ของพรรคในระดับชาติจะเป็นเพียงพิธีกรรมอย่างเป็นทางการของแต่ละพรรคการเมือง เพื่อนำเสนอตัวแทนของพรรคเพื่อเข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีรวมถึงการนำเสนอโยบายของพรรคอย่างเป็นทางการดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่ในปี ค.ศ. 2024 สิ่งซึ่งไม่ปกติของพรรคเดโมแครตก็คือผู้ที่คาดว่าจะเข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีมาตั้งแต่วันที่ 12 มีนาคม ค.ศ. 2024 คือ โจ ไบเดน ซึ่ง ณ ขณะนั้นได้รับคะแนนเสียงข้างมากจาก delegates จากการเลือกตั้งขั้นต้นเป็นที่เรียบร้อยแล้วได้ถอนตัวออกจากการแข่งขันเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม ค.ศ. 2024 จึงส่งผลให้ Democratic National Committee (DNC) ให้การรับรอง รองประธานาธิบดี คามาลา แฮร์ริส ให้ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีแทนในวันที่ 2 สิงหาคม ค.ศ. 2024 ด้วยวิธีการที่เรียกว่า “Virtual Roll Call Vote” (Navarro, 2024) โดยแฮร์ริส ได้รับคะแนนเสียงจาก Delegates จำนวน 4,563 เสียง ซึ่งเป็นสัดส่วน 99% จากจำนวน delegates ทั้งหมด ซึ่งแฮร์ริสเป็นผู้สมัครเพียงคนเดียวที่มีคุณสมบัติครบถ้วน โดยการทำมีคุณสมบัติที่จะสามารถจัดให้มีการลงคะแนนในลักษณะนี้ได้ นั้น ผู้สมัครจะต้องยื่นเอกสารรับรองที่มีการลงนามโดย delegates จำนวนอย่างน้อย 300 คนภายในเวลา 18:00 น. ของวันที่ 30 กรกฎาคม ค.ศ. 2024 แฮร์ริสนั้นได้ส่งเอกสารรับรองที่มีการลงนามโดย delegates จำนวน 3,923 คน ซึ่งถือว่าเป็นเสียงข้างมากของจำนวน delegates จากการสำรวจของ Associated Press ระบุว่า แฮร์ริสนั้นได้รับคะแนนเสียงข้างมาก ซึ่งทำให้มีคุณสมบัติที่จะได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 22 กรกฎาคมแล้ว (Miller et. al., 2024)

ในการประชุมทั้งสี่วันที่จัดขึ้นนั้น ในแต่ละวันจะมีหัวข้อหลักที่แตกต่างกันออกไปเช่น

เดียวกับพรรครีพับลิกัน กล่าวคือ ในวันแรกเป็นหัวข้อ “For the People” โดยบุคคลสำคัญที่ปรากฏตัวและกล่าวคำปราศรัยได้แก่ ฮิลลารี คลินตัน, จิล ไบเดน และโจ ไบเดน ในวันที่สองหัวข้อคือ “A Bold Vision for America’s Future” ผู้กล่าวคำปราศรัยในวันนี้ได้แก่ วุฒิสมาชิก ชัค ชูมเมอร์ จากนิวยอร์ก วุฒิสมาชิกเบอร์นี แซนเดอร์ส วุฒิสมาชิกแฮมมี่ ดักเวิร์ด สภามหาวิทยาลัยหมายเลขสอง Doug Emhoff อดีตสุภาพสตรีหมายเลขหนึ่งมิเชล โอบามา และอดีตประธานาธิบดีบารัค โอบามา วันที่สามหัวข้อคือ “A Fight for Our Freedom” บุคคลสำคัญที่ขึ้นกล่าวคำปราศรัยคือ อดีตประธานาธิบดี บิล คลินตัน อดีตประธานสภาผู้แทนราษฎรแนนซี เพโลซี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม Pete Buttigieg ผู้ว่าการมลรัฐเพนซิลเวเนีย จอร์จ เชปิโร และผู้สมัครชิงตำแหน่งรองประธานาธิบดี ผู้ว่าการมลรัฐมินิโซต้า ทิม วอลซ์ วันสุดท้ายมีหัวข้อว่า “For Our Future” ซึ่งเป็นวันที่ โดย คามาลา แฮร์ริสรับการเสนอชื่อชิงตำแหน่งประธานาธิบดีและกล่าวคำปราศรัยโดยเนื้อหาส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่การโจมตีทรัมป์ว่าเป็นศัตรูของหลักการดั้งเดิมแบบอเมริกันและบทบาทของทรัมป์ในเหตุการณ์ 6 มกราคม 2021 (Levin, 2024)

เป็นที่น่าสังเกตว่า สารของคำปราศรัยรับการเสนอชื่อของ คามาลา แฮร์ริสนั้นปราศจากรายละเอียดในเรื่องนโยบาย หากให้ความสำคัญกับการนำอเมริกากลับคืนสู่ สภาวะของความปกติและความสมรรถนะ (Normalcy and Competence) โดยเน้นว่า การเลือกตั้งครั้งนี้เป็นโอกาสอันทรงคุณค่าที่สหรัฐฯ จะเคลื่อนผ่านอดีตอันขมขื่นและการต่อสู้ที่ก่อให้เกิดความแตกแยกในอดีตและมุ่งสู่นาคตใหม่และแฮร์ริสจะให้ความสำคัญกับประเทศเหนือพรรคทั้งนี้ยึดมั่นในหลักการพื้นฐานแบบอเมริกันในเรื่องของ กฎหมาย การเลือกตั้งที่เสรีและเป็นธรรมรวมตลอดถึงการถ่ายโอนอำนาจอย่างสันติ (Blake, 2024)

ในวันที่ 13 กรกฎาคม 2024 DNC ได้เผยแพร่เอกสารซึ่งเป็นร่างนโยบายของพรรค(Party Platform)สำหรับการเลือกตั้งในปี ค.ศ. 2024 ซึ่งร่างนโยบายฉบับนี้ถูกนำเสนอในที่ประชุมใหญ่เพื่อการรับรองในวันที่ 19 สิงหาคม ลักษณะเด่นคือการเชิดชูความสำเร็จของรัฐบาลไบเดน-แฮร์ริสตลอดระยะเวลาเกือบ 4 ปี และนำเสนอวาระของการสานต่อนโยบายในอีก 4 ปีข้างหน้า โดยให้ความสำคัญลำดับแรกกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ การลดอัตราค่าครองชีพ การจัดการกับวิกฤติของสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป และการทำให้สหรัฐฯ มีความมั่นคงทางพลังงาน การลดช่องว่างทางเศรษฐกิจและทางสถานะในหมู่คนผิวสี และการลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การนำการตัดสิน Roe V. Wade กลับมาอีกครึ่งหนึ่ง ตลอดจนการปกป้องประชาคมของชาวอเมริกันจากความรุนแรงอันเกิดจากอาวุธปืน การปกป้องเสรีภาพของคนอเมริกันทั้งหมด รวมถึงตลอดถึงการปกป้องรักษาเขตแดนให้มีความมั่นคงปลอดภัย และการคงไว้ซึ่งการเป็นผู้นำของอเมริกาในระดับโลก (Democratic National Committee, 2024)

ประธานDNCJaimeHarrisonแถลงว่า “ขณะที่ทรัมป์และRNCได้นำเสนอแนวนโยบายของพรรคในลักษณะสุดโต่งซึ่งยังคงการยืนยันเนื้อหาของการทำให้อเมริกายิ่งใหญ่อีกครั้งหนึ่ง แต่นโยบายตัวจริงสำหรับการรับตำแหน่งครั้งที่สองของทรัมป์ก็คือ “Project 2025” อันเป็น

นโยบายที่ก่อให้เกิดความเสียหาย เพราะมุ่งกำจัดเสรีภาพของคนอเมริกันและเอื้อประโยชน์ต่อมหาเศรษฐีบนความทุกข์ยากของประชาชนคนทำงาน เป็นการปูทางให้ทรัมป์ขึ้นสู่การเป็นจอมเผด็จการตั้งแต่วันแรก ด้วยเหตุนี้ นโยบายพรรคจึงต้องนำเสนอสิ่งที่ตรงข้ามอย่างชัดเจนอันเป็นผลจากการทำงานร่วมกันของทั้งนักวิชาการและสมาชิกพรรคเดโมแครตจากทั่วประเทศ ซึ่งการสะท้อนถึงวาระที่กล้าหาญของเดโมแครตที่ยืนยันพันธกรณีในการปกป้องสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของคนอเมริกันทั้งหมด”

ประเด็นที่ถือว่าเป็นจุดเด่นของนโยบายพรรคก็คือการยืนยันว่า ระบอบประชาธิปไตยนั้นสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริง และพรรคเดโมแครตก็ได้แสดงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ว่าตลอดระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา พรรคโดยการนำของประธานาธิบดีไบเดนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้และยืนยันที่จะดำเนินการตามเป้าหมายดังกล่าวต่อไป โดยในเนื้อหาของนโยบายพรรคนั้น จะเป็นการเปรียบเทียบแนวนโยบายของพรรคกับแผนการใน Project 2025 ของทรัมป์ในทุกระดับ อาทิ

1. ขณะที่เดโมแครตภายใต้ไบเดนมีแผนการที่จะทำให้เศรษฐกิจเข้มแข็งจากฐานรากและด้วยการขยายฐานของชนชั้นกลางออกไป ดังจะเห็นได้จากกรณีที่ไบเดนสามารถลดการขาดดุลงบประมาณประเทศลงได้ถึง 1 ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ ตลอดจนมีอัตราการจ้างงานที่เพิ่มสูงขึ้นที่สุดในประวัติศาสตร์นับตั้งแต่ประธานาธิบดีเคนเนดี โดยการสร้างงานกว่า 16 ล้านงาน และจึงส่งผลให้สหรัฐฯ สามารถฟื้นฟูเศรษฐกิจได้อย่างแข็งแกร่งที่สุดในโลก ควบคู่ไปกับการมีโครงการใหม่ ๆ กว่า 57,000 รายการ ครอบคลุมชุมชนกว่า 4,500 แห่งทั่วประเทศ แต่ Project 2025 ของ RNC และทรัมป์นั้นได้ทำลายระบบเศรษฐกิจลงด้วยการตัดงบประมาณด้านการลงทุนในสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานและการศึกษาตลอดจนเอื้อประโยชน์ให้กับบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่ที่ไปสร้างงานในต่างประเทศซึ่งเอื้อประโยชน์ให้ต่างชาตินอกจากนี้ Project 2025 จะเปิดโอกาสให้มีการลดภาษีมหาศาลให้กับบริษัทขนาดใหญ่และนักธุรกิจผู้มั่งคั่งโดยปล่อยให้ชนชั้นกลางได้รับผลกระทบจากโครงการดังกล่าว
2. ขณะที่เดโมแครตภายใต้ไบเดนมีแผนการที่จะลดค่าครองชีพซึ่งถือว่าเป็นความสำคัญลำดับแรกของพรรคเดโมแครต ด้วยการลดค่าใช้จ่ายทางการแพทย์พยาบาลและยาสามัญประจำบ้าน และค่ายาที่จำเป็นแก่ผู้ที่เป็นโรคเบาหวานและโรคหัวใจ ควบคู่ไปกับการคงอัตราค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์จำนวน 2 ล้านแห่งไว้ไม่ให้เพิ่มค่าเช่าขึ้น ซึ่งตรงข้ามกับ Project 2025 ที่มีได้มีข้อเสนอใด ๆ ที่จะลดค่าครองชีพที่สูงขึ้น ทั้งยังจะให้อัตราค่าครองชีพของนครธรรมดาทั่วไปสูงขึ้นอีกกว่า 2,500 เหรียญต่อปี นอกจากนี้สมาชิกสภาของพรรครีพับลิกันยังลงมติให้ตัดเงินจำนวน 1.5 ล้านล้านเหรียญที่ใช้ในเรื่องสวัสดิการสังคมรวมทั้งการขยายเวลาเกษียณอายุออกไป ซึ่งก็จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวม
3. ในส่วนของการจัดการกับวิกฤตการณ์สภาพภูมิอากาศนั้นนโยบายของพรรคเดโมแครตคือการมุ่งเน้นความเป็นอิสระในการได้มาซึ่งความมั่นคงด้านพลังงานและการมีพลังงาน

ราคาถูก ไบเดนได้เสนอรัฐบัญญัติที่จะก่อให้เกิดการใช้พลังงานสะอาดควบคู่ไปกับการลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานลง ทั้งยังปกป้องทั้งผืนแผ่นดินและผืนน้ำมากกว่าประธานาธิบดีที่ทำมาก่อนหน้าเขา และสามารถรักษาความเป็นผู้นำในด้านการจัดการสภาพภูมิอากาศของโลกเอาไว้ได้

4. พรรคเดโมแครตมีแผนที่จะปกป้องชุมชนอเมริกันจากการใช้ความรุนแรงอันเนื่องมาจากอาวุธปืน จะเห็นได้ว่า ในปี ค.ศ. 2023 นั้น อัตราการฆาตกรรมได้ลดลงอย่างเห็นได้ชัดและอาชญากรรมอันเกิดความรุนแรงก็ลดลงต่ำสุดในรอบ 50 ปี โดยพรรคเดโมแครตได้ใช้งบประมาณอย่างมหาศาลในการรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชนและในการป้องกันการใช้ความรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการเพิ่มจำนวนตำรวจของชุมชนต่าง ๆ นอกจากนี้ พรรคเดโมแครตยังสามารถเอาชนะฝ่ายที่สนับสนุนให้คงไว้ซึ่งการใช้อาวุธปืนโดยผ่านรัฐบัญญัติในสภาของเกรสในส่วนที่เกี่ยวกับการสร้างความปลอดภัยในการใช้อาวุธปืน (Federal Gun Safety Law) (Congressional Research Service, 2022; Wax, 2024) ซึ่งเน้นให้ความสำคัญกับการตรวจสอบประวัติของผู้ที่จะซื้ออาวุธปืน การกำหนดสถานที่จัดเก็บอาวุธปืน ฯลฯ ขณะที่ทรัมป์และรีพับลิกัน ใน Project 2025 นั้นปฏิเสธที่จะให้มีการจำกัดอาวุธสังหาร (Assault Weapons) ทั้งยังต้องการที่จะลดจำนวนตำรวจลง รวมตลอดถึงการเสนอให้มีการตัดลดงบประมาณของกระทรวงยุติธรรมและ FBI ลงด้วย

5. พรรคเดโมแครตจะยังคงดำเนินการในสมัยที่สองเพื่อสร้างหลักประกันว่าระบอบประชาธิปไตยของสหรัฐฯ นั้นจะยังคงอยู่ต่อไปผ่านมาตรการต่าง ๆ อาทิ การสนับสนุนให้สภาผ่านร่างรัฐบัญญัติ “Voting Rights Advancement Act” และ “Freedom to Vote Act” เพื่อเป็นการสร้างหลักประกันว่าประชาชนทุกคนมีสิทธิ์ที่จะลงคะแนนเสียงในทุกๆรัฐ ให้มีการแบ่งเขตการเลือกตั้งที่เป็นธรรมสำหรับชาวอเมริกันทุกคน รวมถึงระบบการเลือกตั้งที่ทันสมัยและปลอดภัยในทุกมลรัฐ การหยุดยั้งการใช้สิทธิพลผ่านการใช้จ่ายในการหาเสียงในการเลือกตั้ง โดยพรรคจะแต่งตั้งผู้พิพากษาในระบบสหพันธรัฐที่มุ่งมั่นในการปกป้องสิทธิและเสรีภาพของอเมริกันชน ขณะที่ทรัมป์และ Project 2025 นั้นเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อระบอบประชาธิปไตย ดังจะเห็นได้จากการไม่ยอมรับผลการเลือกตั้งและพยายามทำลายความเชื่อมั่นในระบบการเลือกตั้ง พร้อมทั้งกล่าวว่าจะเกิดการนองเลือดหากเขาแพ้การเลือกตั้งในครั้งนี้

3. ประเด็นในการเลือกตั้ง: การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งและการใช้จ่ายเงินในการหาเสียง

3.1 ประเด็นในการเลือกตั้งในมุมมองอเมริกัน

จากการสำรวจของ Pew Research Center เมื่อต้นปี ค.ศ. 2024 เพื่อสะท้อนถึงทัศนคติของชาวอเมริกันในการเลือกตั้งประธานาธิบดีและสมาชิกสภาองเกรสสหรัฐฯ พบว่าประเด็นเศรษฐกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการจ้างงานและการขาดดุลงบประมาณเป็นประเด็นที่เป็นข้อกังวลห่วงใยมากที่สุดของประชาชนอเมริกัน ดังจะเห็นได้ว่า มีคนอเมริกัน 73% ที่ตอบแบบ

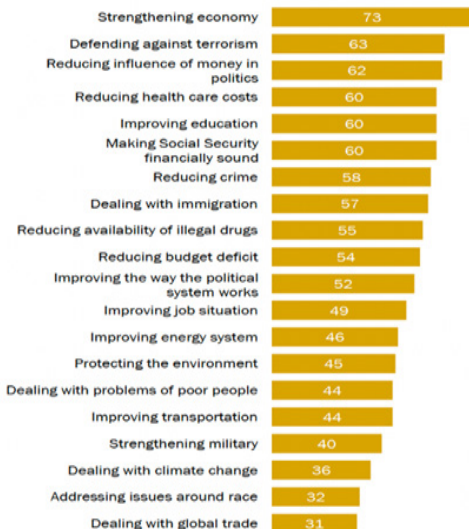
สำรวจที่มองว่าการทำให้เศรษฐกิจมีความเข้มแข็งขึ้นนั้นควรเป็นประเด็นสำคัญลำดับแรกๆ ที่ทั้งตัวประชาชนริบตีและสมาชิกสภาองเกรสให้ความสำคัญ (Pew Research Center, 2024a) ขณะที่ประเด็นอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการค้าด้านการก่อการร้าย การลดบทบาทของเงินในการใช้หาเสียงเลือกตั้ง การลดอาชญากรรมภายในประเทศ การปกป้องสิ่งแวดล้อม รวมถึงการจัดการกับปัญหาผู้อพยพเข้าเมือง มีความสำคัญน้อยกว่าประเด็นทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ มีข้อสังเกตคือ แม้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนทั้งในประเด็นที่เกี่ยวกับผู้อพยพเข้าเมือง หรือแม้แต่ประเด็นการจัดการกับปัญหาอาชญากรรมภายในประเทศ อันเป็นผลมาจากจุดยืนทางการเมืองต่างพรรค แต่สิ่งซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นไปในทางเดียวกันอย่างชัดเจนก็คือประเด็นเรื่องการลดอิทธิพลในการใช้เงินในการเมืองของสหรัฐฯ ดังจะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามถึง 62% มองว่าการลดอิทธิพลของเงินในการเมืองอเมริกันนั้น ควรจะเป็นเป้าหมายสูงสุดทั้งของฝ่ายบริหารและของฝ่ายนิติบัญญัติ

ในประเด็นทางเศรษฐกิจนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งฝ่ายรีพับลิกัน เดโมแครตและอิสระมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าการกระตุ้นเศรษฐกิจและการทำให้เศรษฐกิจเข้มแข็งเป็นความสำคัญลำดับแรกในปี 2024 เช่นเดียวกับกับในระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา ส่วนประเด็นด้านความมั่นคงทั้งในเรื่องอาชญากรรมและผู้อพยพเข้าเมืองนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามฝั่งรีพับลิกันให้ความสำคัญกับการต่อต้านการก่อการร้ายมากขึ้นกว่าปี ค.ศ. 2023 (76% ต่อ 65%) ในขณะที่เพียง 51% จากฝ่ายเดโมแครตที่ให้ความสำคัญกับประเด็นนี้ ในขณะที่ชัดเจนว่าระหว่างปี ค.ศ. 2021 – 2022 ประเด็นผู้อพยพเข้าเมือง ผู้ตอบแบบสอบถามฝั่งรีพับลิกันมองว่าเป็นประเด็นที่มีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเพิ่มจาก 39% เป็น 67% และพุ่งเป็น 76% ในปี ค.ศ. 2024 ขณะที่ ฝั่งเดโมแครต สัดส่วนของผู้ที่ให้ความสำคัญกับประเด็นนี้มีลักษณะค่อนข้างคงที่ คืออยู่ที่ระหว่าง 39% ตลอดระยะเวลา 4 ปี

ภาพที่ 5 ประเด็นสำคัญในการเมืองอเมริกันปี ค.ศ. 2024

Americans' top policy priority this year? Strengthening the economy

% who say ___ should be a top priority for the president and Congress to address this year

Source: Survey of U.S. adults conducted Jan. 16-21, 2024.

PEW RESEARCH CENTER

ที่มา: Pew Research Center. (2024a). Americans' Top Policy Priority for 2024: Strengthening the Economy, <https://www.pewresearch.org/politics/2024/02/29/americans-top-policy-priority-for-2024-strengthening-the-economy/>

แม้ว่าคนส่วนใหญ่จากทั้งสองพรรคการเมืองจะมีความเห็นไปในทำนองเดียวกันเกี่ยวกับประเด็นที่มีความสำคัญในการเลือกตั้งปี ค.ศ. 2024 แต่ก็มีหลากหลายประเด็นที่ทั้งสองฝ่ายมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน อาทิ ขณะที่เดโมแครตให้ความสำคัญกับการปกป้องสิ่งแวดล้อมและการรับมือกับสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปมากกว่ารีพับลิกัน (63% : 23%, 59% : 12%) รีพับลิกันกลับให้ความสำคัญเรื่องผู้อพยพเข้าเมือง (76% : 39%) และการเสริมสร้างกองทัพให้มีความเข้มแข็งมากกว่าฝ่ายเดโมแครต (56% : 23%) ส่วนประเด็นความหลากหลายทางเชื้อชาติและสีผิว เป็นที่ชัดเจนว่า คนผิวสีซึ่งรวมถึงคนดำ ฮิสแปนิก และเอเชียมีความกังวลต่อประเด็นของการจ้างงานมากกว่าคนผิวขาวในสัดส่วนระหว่าง 64% ต่อ 41% นอกจากนี้ การจัดลำดับความสำคัญยังมีความแตกต่างกันโดยอายุที่แตกต่างกันของผู้ตอบแบบสอบถามอีกด้วย

ดังจะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีอายุ 50 ขึ้นไปไม่ว่าจะพรรคการเมืองใดก็ตามจะให้ความสำคัญต่อการป้องกันประเทศจากการก่อการร้ายมากกว่าผู้ที่มีอายุ 29 ปีลงมา เช่นเดียวกันกับที่ผู้ที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไปให้ความสำคัญกับเรื่องสวัสดิการสังคม การลดการใช้ยาแบบผิดกฎหมายมากกว่าผู้ที่มีอายุ 29 ปีลงมา (Pew Research Center, 2024a)

3.2 จุดยืนของทรัมป์และแฮร์ริสในประเด็นที่เป็นความสำคัญลำดับต้น ๆ ของการเลือกตั้งประธานาธิบดี 2024

เศรษฐกิจ (Economy) ในการเลือกตั้งปี ค.ศ. 1992 James Carville นักยุทธศาสตร์ของพรรคเดโมแครตได้กล่าวข้อความที่กลายเป็นคำติดหูโดยทั่วไป คือ “มันเป็นเรื่องของเศรษฐกิจโง่งง!” (It’s the economy, stupid!) และข้อความดังกล่าวก็ยังคงเป็นจริงอยู่จนถึงปัจจุบัน เพราะเศรษฐกิจก็ยังคงเป็นความสำคัญลำดับแรก ๆ สำหรับผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในปี ค.ศ. 2024 หากสถานะทางเศรษฐกิจของประเทศมีความเข้มแข็ง ผู้ลงคะแนนเสียงก็มักไม่สนใจเรื่องอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะสถานะทางเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่ออัตราค่าครองชีพของอเมริกันชนทั่วไป แม้ว่าความเป็นจริงแล้ว สิ่งที่กำหนดสถานะทางเศรษฐกิจนั้นจะอยู่นอกเหนือการควบคุมของประธานาธิบดีก็ตาม แต่ประเด็นทางเศรษฐกิจจะเป็นประเด็นหลักในการตัดสินใจของผู้ลงคะแนนเสมอมา

ในช่วงเดือนสิงหาคม ดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจเริ่มที่จะบ่งชี้ว่าเศรษฐกิจของสหรัฐฯ น่าจะมุ่งสู่สภาวะถดถอย แม้ว่า ณ ขณะนี้ (กันยายน ค.ศ. 2024) สถานะทางเศรษฐกิจดูเหมือนว่าจะฟื้นตัวแล้ว แต่จากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนอเมริกัน พวกเขายังคงมองว่าสถานะทางเศรษฐกิจยังคงถดถอย ดังจะเห็นได้ว่ามีอเมริกันเพียง 23% ที่ให้คะแนนสถานะทางเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ว่าอยู่ในสถานะที่ดี ในขณะที่ 36% มองว่าเศรษฐกิจอยู่ในสภาพถดถอย (Pew Research Center, 2024b) แม้ว่าข้อเท็จจริงจะไม่ได้เป็นเช่นนั้นก็ตาม ซึ่งทัศนคติในทางลบดังกล่าวมักจะมีที่มาจากมุมมองสถานะเศรษฐกิจของประเทศจากการรับรู้ที่ผิดพลาด (Rampell, 2024) เพราะในความเป็นจริงแล้ว เศรษฐกิจสหรัฐฯ อยู่ในสถานะของการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องในช่วงระยะ 2 ปีที่ผ่านมา ตัวชี้วัดสำคัญที่ทำให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนก็คือสภาวะเงินเฟ้อตลอดช่วงปี ค.ศ. 2021 – 2022 ซึ่งพุ่งสูงกว่าในรอบ 40 ปีที่ผ่านมา และถึงแม้ว่าตัวเลขของเงินเฟ้อจะลดลงแต่ราคาสินค้าก็ยังคงพุ่งสูงขึ้นอย่างไม่หยุดยั้ง ซึ่งส่งผลให้ทรัมป์จะมีคะแนนนำในส่วนที่เกี่ยวกับการได้รับความไว้วางใจในการจัดการปัญหาทางเศรษฐกิจ ท่ามกลางกระแสการกล่าวอ้างถึงความสำเร็จในการจัดการปัญหาทางเศรษฐกิจภายใต้รัฐบาลไบเดน ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในชื่อ Bidenomics อันมีรากฐานมาจากความเชื่อที่ว่า วิธีที่จะทำให้เศรษฐกิจเติบโตคือ การขยายความเจริญเติบโตผ่านชนชั้นกลางและการวางรากฐานให้ความเจริญเติบโตนี้มาจากข้างล่างโดยมุ่งเน้นปัจจัยสำคัญ 3 ประการ อันได้แก่ การลงทุนในภาครัฐอย่างชาญฉลาด การทำให้ชนชั้นแรงงานมีสมรรถนะมากขึ้นผ่านการให้การศึกษาและการส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง (The White House, 2023a) ซึ่งก็เป็นที่เชื่อกันว่า แฮร์ริสจะสืบทอดวาระทางเศรษฐกิจของไบเดนไม่ว่าจะเป็นนโยบายการค้า เรื่องภาษี ที่อยู่อาศัย และ สวัสดิการ

สังคม (Harrington and Waddan, 2024)

จุดยืนของแอริสในเรื่องภาษี คือ การสานต่อนโยบายของไบเดนในเรื่องการลดภาษีสจำนวน 4 แสน เหรียญ ให้กับกลุ่มบริษัทต่าง ๆ และการเพิ่มภาษีของคอนกรีตนี้จาก 21% เป็น 28% รวมถึงเสนอให้มีการลดภาษีแก่ครอบครัวที่มีบุตรรายละ 3,600 เหรียญต่อเด็ก 1 คน และลดภาษีในอัตราเฉลี่ย 800 เหรียญแก่ชนชั้นแรงงานทั่วไป ขณะที่กำหนดอัตราภาษีที่ 25% กับมหาเศรษฐีทั้งหลาย ในขณะที่ทรัมป์ยืนยันที่จะลดภาษีให้กับบริษัทและกลุ่มชนชั้นนำต่าง ๆ (NBC News, 2024)

ในประเด็นเรื่องที่อยู่อาศัยนั้น แอริสสนับสนุนให้รัฐบาลกลางขยายโครงการการจัดการที่อยู่อาศัยที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ รวมทั้งการลดจำนวนของผู้ที่ไร้ที่อยู่ลง ตลอดจนการจัดการกับการประเมินราคาที่อยู่อาศัยให้กับคนขายขอยอย่างเป็นธรรมมากขึ้น ทั้งนี้เพราะปรากฏว่ามีหลายกรณีที่ครอบครัวคนผิวสีมักจะได้รับการประเมินราคาที่อยู่อาศัยต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริง ซึ่งถือว่าการสร้างอคติต่อคนผิวสี ๆ ละ ขณะที่ทรัมป์สนับสนุนให้มีการลดค่าใช้จ่ายของที่อยู่อาศัยด้วยการสนับสนุนให้มีการสร้างที่อยู่อาศัยใหม่ ๆ ในบริเวณนอกเมืองอันเป็นพื้นที่ที่ราคาที่ดินถูกที่สุด ตลอดจนสนับสนุนให้มีการยกเลิกกฎหมายที่เกี่ยวกับการต่อต้านการสร้างที่อยู่อาศัยในเขตนอกเมืองที่เสนอโดยไบเดน

ในประเด็นเรื่องสวัสดิการสังคม (social security) แอริสสืบสานภารกิจของไบเดนด้วยการให้ความสำคัญกับการปกป้องระบบสวัสดิการสังคมของรัฐบาลกลางโดยเรียกร้องให้มีการตัดผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่คนอเมริกันพึงได้จากระบบนี้ ตลอดจนเก็บภาษีมากขึ้นกับผู้มียาได้สูง นอกจากนี้ ยังส่งเสริมให้มีการปรับปรุงผลประโยชน์ในด้านนี้ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับผู้สูงอายุและผู้พิการ รวมทั้งการขยายสวัสดิการทางการแพทย์ ให้ครอบคลุมในเรื่องค่าใช้จ่ายทางด้านทันตกรรม จักษุ และโสตประสาท ขณะที่จุดยืนของทรัมป์นั้นค่อนข้างสับสนและไม่อยู่กับร่องกับรอย ดังจะเห็นได้ว่า ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 2024 ทรัมป์ประกาศว่า ไม่มีนโยบายที่จะทำลายระบบสวัสดิการสังคมและสวัสดิการทางการแพทย์แต่อย่างใด ขณะที่ก่อนหน้านี้เขากลับให้สัมภาษณ์ว่ามีวิธีการที่จะจัดการกับสวัสดิการเหล่านี้ด้วยการตัดงบประมาณลง ในขณะที่ฝ่ายรณรงค์หาเสียงของพรรคก็ไม่ได้ให้คำตอบใด ๆ ในประเด็นนี้

ในเรื่องการค้า จุดยืนของแอริสคือการคัดค้านการขึ้นภาษีสกับสินค้าทุกประเภทแต่สนับสนุนให้มีการเพิ่มภาษีสกับสินค้าเฉพาะบางรายการ อย่างเช่น เหล็กกล้าและอะลูมิเนียมจากจีน โดยกล่าวหาจีนว่ามีนโยบายการค้าที่ไม่เป็นธรรม ในขณะที่ทรัมป์มีข้อเสนอว่าให้ตั้งกำแพงภาษีส 10% กับสินค้าที่นำเข้ามาทั้งหมด และได้ให้สัมภาษณ์กับ Fox News ในช่วงต้นปี ค.ศ. 2024 ว่า อาจกำหนดอัตราภาษีสถึง 60% หรือมากกว่านั้นสำหรับสินค้าที่นำเข้ามาจากจีน

การอพยพเข้าเมือง (immigration) ถือว่าเป็นอัตลักษณ์ทางการเมืองของทรัมป์ ตั้งแต่การเลือกตั้งในปี ค.ศ. 2016 ซึ่งเขาวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลโอบามาอย่างรุนแรงว่าได้สูญเสียการควบคุมพื้นที่บริเวณชายแดนไปแล้ว และรณรงค์โดยให้สัญญาว่าจะสร้างกำแพงตลอดบริเวณชายแดนสหรัฐฯ -เม็กซิโก รวมถึงการบังคับใช้มาตรการที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งหลากหลายรูป

แบบเพื่อหยุดยั้งการข้ามเขตแดน ในการเลือกตั้งปี ค.ศ. 2024 นั้น พรรครีพับลิกันก็ยังคงโจมตีรัฐบาลไบเดน-แฮร์ริสว่าปล่อยให้ผู้อพยพเข้าเมืองหลั่งไหลเข้ามาในพรมแดนทางตอนใต้อย่างไร้การควบคุม โดยกล่าวหาอย่างซ้ำซากว่า ผลจากการบังคับใช้กฎหมายที่อ่อนแอของรัฐทำให้ผู้ค้ายา อาชญากรที่ใช้ความรุนแรง ตลอดจนผู้ก่อการร้ายสามารถข้ามเขตแดนเข้ามาได้ แม้ว่าในข้อเท็จจริง รัฐบาลไบเดนจะมีมาตรการหลากหลายรูปแบบในการลดจำนวนผู้อพยพเข้าเมือง ตลอดจนการลดจำนวนของผู้ที่อ้างสิทธิในการลี้ภัยลี้ภัยก็ตาม และเมื่อแฮร์ริสได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดี พรรครีพับลิกันก็ยังคงตั้งสมญาเธอว่าเป็น “border czar” ที่สร้างความหายนะให้กับประเทศ เนื่องจากแฮร์ริสได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประสานงานกับประเทศในอเมริกากลางในการลดจำนวนผู้อพยพเข้าเมืองจากประเทศเหล่านี้ ด้วยเหตุนี้ในการเลือกตั้งปี ค.ศ. 2024 ทริมป์จึงยังคงมุ่งเน้นไปที่การกวาดล้างผู้อพยพเข้าเมือง ดังจะเห็นได้จากเว็บไซต์ในการรณรงค์หาเสียงของเขาซึ่งระบุว่า เขาจะหยุดยั้งหายนะที่เกิดขึ้นบริเวณพรมแดนและจะยกเลิกนโยบายที่จับและปล่อยของรัฐบาลไบเดน รวมทั้งส่งเสริมให้คนเหล่านี้ยังอยู่ในประเทศของตน ทั้งยืนยันที่จะให้อำนาจกับผู้บังคับใช้กฎหมายในระดับท้องถิ่นในการกำจัดผู้เข้าเมืองอย่างผิดกฎหมายที่เป็นแก๊งอาชญากรต่าง ๆ ให้ออกไปจากประเทศโดยเร็วที่สุด (Berube, 2024)

ขณะที่แฮร์ริสนั้นการจัดการกับผู้อพยพเข้าเมืองจากประเทศในอเมริกากลางนั้นที่ต้นตอของปัญหา โดยต่อต้านการแยกครอบครัวออกจากกันและส่งเสริมให้มีการอนุญาตให้คู่สมรสของพลเมืองสหรัฐฯ ที่ไม่มีเอกสารที่ถูกต้องตามกฎหมายสามารถสมัครรับ Green Card ได้ ขณะที่ให้การสนับสนุนรัฐบัญญัติที่เสนอโดยวุฒิสมาชิกทั้งของพรรครีพับลิกันและเดโมแครตที่กำหนดให้มีการเพิ่มมาตรการที่เข้มงวดมากขึ้นสำหรับผู้ที่ต้องการลี้ภัยมายังสหรัฐฯ รวมตลอดถึงการเพิ่มอำนาจให้กับประธานาธิบดีในการที่จะปฏิเสธหรือส่งกลับผู้อพยพรุ่นใหม่หากจำนวนของผู้อพยพถึงเขตแดนที่กำหนดไว้แล้ว

สิทธิในการทำแท้ง (Abortion Issue and Reproductive Rights) นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1980 เป็นต้นมา ประเด็นในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีของผู้สมัครฝ่ายพรรครีพับลิกันเน้นการให้ความสำคัญต่อการต่อต้านการทำแท้งซึ่งหมายถึงการแต่งตั้งผู้พิพากษาศาลสูงสุดที่จะพิพากษาให้มีการจำกัดการเข้าถึงการทำแท้งในมรัฐต่าง ๆ ด้วย โดยยุทธศาสตร์ดังกล่าวประสบความสำเร็จในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2022 เมื่อศาลสูงสหรัฐฯ มีคำพิพากษาในคดี *Dobbs v Jackson Women’s Health Organization* ด้วยคะแนนเสียง 5:1:3 **ล้มเลิกคำพิพากษาในกรณี *Roe v Wade*** ในปี ค.ศ. 1973 ซึ่งพิพากษาให้การทำแท้งเป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญโดยระบุว่า “*Roe v Wade* ต้องถูกยกเลิกเนื่องจากมิได้มีข้อความใดในรัฐธรรมนูญสหรัฐฯ ที่กล่าวถึงการทำแท้ง และสิทธิดังกล่าวจึงมิได้รับการคุ้มครองโดยเนื้อหาส่วนใดภายใต้รัฐธรรมนูญทั้งสิ้น”⁶ และประเด็น

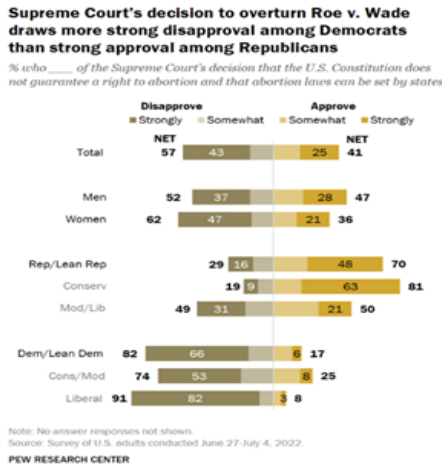
6 เสียงข้างมาก 5 เสียงมาจาก ผู้พิพากษา Samuel A. Alito, Amy Coney Barrett, Brett M. Kavanaugh, Neil M. Gorsuch, และ Clarence Thomas ผู้ที่เห็นแย้ง คือ ผู้พิพากษา Stephen Breyer, Elena Kagan, Sonia Sotomayor ขณะที่ประธานคณะผู้พิพากษา John G. Roberts มีความเห็นสอดคล้อง โปรดดู The National Constitution Center. 2022. *Dobbs V. Jackson Women’s Health Organization* (2022) Summary, <https://constitutioncenter.org/the-constitution/supreme-court-case-library/dobbs-v-jackson-womens-health-organization>.

นี้จึงกลายเป็นประเด็นที่น่าจะเป็นผลลบท่อพรรครีพับลิกัน

ในกรณีของ Roe v. Wade นั้น คดีเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1970 เมื่อ Jane Roe ซึ่งเป็นชื่อสมมุติที่ตั้งขึ้นเพื่อคุ้มครองอัตลักษณ์ของใจอกที่ฟ้องร้องต่อ Henry Wade ซึ่งเป็นอัยการของเมืองดัลลัส มลรัฐเท็กซัสที่ Roe อาศัยอยู่ แม้ว่าศาลสูงสุดสหรัฐฯ จะไม่เห็นด้วยกับคำร้องของ Roe ที่ถือว่าสตรีมีสิทธิโดยเด็ดขาดในการยุติการตั้งครรภ์ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดหรือในช่วงเวลาใดก็ตาม แต่ศาลสูงก็พยายามสร้างสมดุลระหว่างสิทธิส่วนบุคคลของสตรีกับผลประโยชน์ของรัฐในการควบคุมหรือตั้งกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการทำแท้ง โดยในที่สุด ศาลสูงสุดสหรัฐฯ มีคำพิพากษาในวันที่ 22 มกราคม ค.ศ. 1973 ด้วยคะแนนเสียง 7 ต่อ 2 ว่า ข้อกำหนดของมลรัฐในการจำกัดการทำแท้งอย่างเกินควร (unduly) ถือว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ โดยหนึ่งในผู้พิพากษาย้ำว่า กฎกติกาที่มลรัฐเท็กซัสทำให้การทำแท้งเป็นคดีอาชญากรรมในกรณีส่วนใหญ่ นั้นถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของสตรีตามรัฐธรรมนูญซึ่งได้รับการรับรองตามบทบัญญัติแก้ไขรัฐธรรมนูญข้อที่ 14

ในกรณีของ Dobbs v Jackson Women’s Health Organization นั้นเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 2018 โดย องค์การสาธารณสุขในเมือง Jackson ที่เป็นคลินิกทำแท้งในมลรัฐมิสซิสซิปปีได้ยื่นคำร้องถึงการขัดต่อรัฐธรรมนูญของกฎหมายที่ชื่อว่า “Gestational Age Act” ที่ประกาศใช้เมื่อวันที่ 19 มีนาคม ค.ศ. 2018 เพื่อห้ามการทำแท้งหลังจากที่มีอายุครรภ์เกิน 15 สัปดาห์ ยกเว้นในกรณีฉุกเฉินทางการแพทย์หรือในกรณีที่มีความผิดปกติของตัวอ่อน ในที่สุด ศาลเขตของสหรัฐฯ ก็ให้คำตัดสินที่คัดต่อผู้ร้องโดยยืนยันว่ากฎหมายดังกล่าวขัดต่อรัฐธรรมนูญ และขอให้ยุติการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว (The Supreme Court of the United States, 2019; Kruesi, 2022)

ภาพที่ 6 ความเห็นต่อคำตัดสินของศาลสูงสุดในการล้มเลิกคำพิพากษารณี Roe v. Wade

ที่มา: Pew Research Center. 2022. Majority of Public Disapproves of Supreme Court's Decision to Overturn Roe v. Wade. <https://www.pewresearch.org/politics/2022/07/06/majority-of-public-disapproves-of-supreme-courts-decision-to-overturn-roe-v-wade/>.

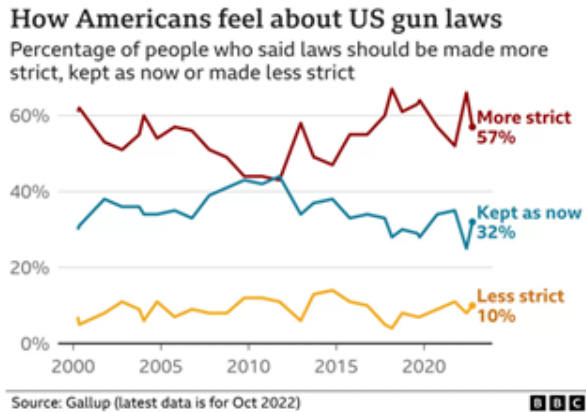
ในการเลือกตั้งปี ค.ศ. 2024 อดีตประธานาธิบดีทรัมป์ที่ครั้งหนึ่งเคยสนับสนุนการทำแท้งได้เปลี่ยนจุดยืนในการเลือกตั้งปี ค.ศ. 2016 มาสู่การต่อต้าน และมีความภาคภูมิใจว่าเขาเป็นผู้ที่ล้มเลิก Roe v. Wade หลังจากที่เขาได้แต่งตั้งผู้พิพากษาศาลสูงสุด 3 คนที่เป็นฝ่ายเสียงข้างมากที่ลงคะแนนล้ม Roe v. Wade จุดยืนของทรัมป์ ณ ปัจจุบันนี้คือ การให้การสนับสนุนมลรัฐที่ยอมให้มีการทำแท้งได้ และจะไม่ลงนามในกฎหมายที่ต่อต้านการทำแท้งในระดับชาติ สนับสนุนการทำแท้งหลังมีอายุครรภ์เกิน 20 สัปดาห์ แต่ยังคงมีข้อยกเว้นในกรณีที่สตรีถูกข่มขืนหรือการตั้งครรภ์ครึกไว้จะเป็นอันตรายถึงชีวิตของสตรีเอง อย่างไรก็ตาม ทรัมป์คัดค้านการให้การสนับสนุนงบประมาณอันเป็นเงินภาษีของประชาชนในการทำแท้ง

ขณะที่จุดยืนของแฮร์ริสค่อนข้างชัดเจน คือ การเรียกร้องให้มีการออกกฎหมายเพื่อจํารังไว้ซึ่งมาตรฐานระดับชาติที่ตั้งที่เคยมีใน Roe v. Wade โดยแฮร์ริสยืนยันว่ากฎหมายดังกล่าวจะเป็นการให้การคุ้มครองสิทธิสตรีที่ถูกพรากไปโดยคำพิพากษาศาลสูงสุดในปี ค.ศ. 2022 ในคดี Dobbs v. Jackson ดังที่กล่าวแล้วข้างต้น

ประเด็นเรื่องความเชื่อมโยงระหว่างอาชญากรรมกับสิทธิในการครอบครองอาวุธ การถกอภิปรายเรื่องการควบคุมอาวุธโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาวุธปืนซึ่งเชื่อกันว่ามีผลต่อสถิติที่เพิ่มขึ้นของคดีอาชญากรรมนั้น เป็นประเด็นในการถกเถียงหาเสียงประธานาธิบดีแทบทุกครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการตีความบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญข้อที่ 2 (the Second Amendment) ซึ่งระบุว่า “กองกำลังกึ่งทหารที่มีการควบคุมหรือมีกฎกติกาที่ชัดเจนอันเป็นกองกำลังที่มีความจำเป็นต่อความมั่นคงของมลรัฐเสรี สิทธิของประชาชนที่จะเก็บรักษาและถือครองอาวุธจะต้องไม่ถูกละเมิด” (A well regulated Militia, being necessary to the security of a free State, the right of the people to keep and bear Arms, shall not be infringed.) (Constitution of the United States, 1791) เพื่อให้เป็นไปตามวรรคแรกของข้อบัญญัติดังกล่าว ศาลสหรัฐฯ ส่วนใหญ่ตีความข้อความนี้ว่าหมายถึงสิทธิของมลรัฐที่จะมีกองกำลังกึ่งทหารหรือสิทธิของปัจเจกชนที่จะถือครองและมีไว้ซึ่งอาวุธได้หากเขามีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับราชการในกองกำลังกึ่งทหารของมลรัฐ ซึ่งเป็นการตีความที่สอดคล้องกับข้อจำกัดและกฎกติกาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้และการครอบครองอาวุธปืน ดังจะเห็นได้ว่า ศาลสูงสหรัฐฯ ได้ตีความไว้ในปี ค.ศ. 1939 ว่า บทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญข้อ 2 นี้มิได้ห้ามมิให้มีการออกกฎหมายที่กำหนดให้มีการลงทะเบียนอาวุธปืนทั้งหลาย ทั้งนี้เพราะอาวุธปืนสั้นเหล่านี้มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องใด ๆ กับการรักษาไว้หรือประสิทธิภาพหรือการคงไว้ซึ่งกองกำลังกึ่งทหารอย่างไรก็ดี ในคดีปี ค.ศ. 2008 ในเขตโคลัมเบีย เป็นครั้งแรกที่ศาลสูงสหรัฐฯ ออกมายอมรับอย่างชัดเจนถึงสิทธิของปัจเจกบุคคลในการใช้อาวุธปืนได้โดยไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกองกำลังกึ่งทหารของรัฐแต่อย่างใด ซึ่งหมายรวมถึงการใช้อาวุธปืนเพื่อป้องกันตนเองในบ้านด้วย ต่อมาในปี ค.ศ. 2010 ศาลสูงยังมีคำพิพากษาเพิ่มเติมว่า การตีความบทแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญข้อ 2 นั้นสามารถใช้ได้ทั้งในกรณีที่รัฐออกกฎหมายควบคุมอาวุธปืนและยังสามารถใช้ได้กับกฎหมายควบคุมอาวุธปืนของรัฐบาลกลาง

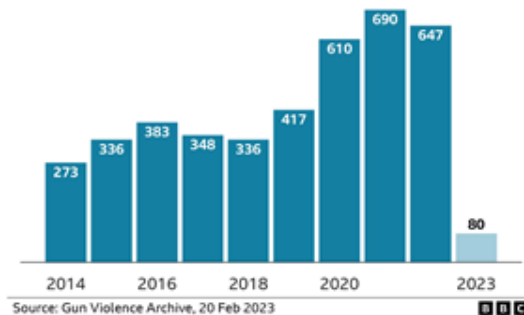
อย่างไรก็ดี ในวันที่ 29 กรกฎาคม ค.ศ. 2022 สภาผู้แทนราษฎรสหรัฐฯ ได้ผ่านกฎหมายว่าด้วยการห้ามใช้อาวุธโจมตี (assaulted weapons) ด้วยคะแนนเสียง 211 ต่อ 213 ซึ่งรัฐบัญญัติดังกล่าวยังคงต้องการการสนับสนุนจากสมาชิกวุฒิสภาทั้งจากฝั่งเดโมแครตและรีพับลิกันเพื่อที่จะให้สามารถประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ภาพที่ 7 ความรู้สึกของชาวอเมริกันที่มีต่อกฎหมายการควบคุมอาวุธปืน

ที่มา: Greenall, Robert, et. al. (2022). Texas shooting: Police accused of delay in storming Uvalde school. **BBC**. <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-61588274>.

ภาพที่ 8 เหตุการณ์กราดยิงที่เพิ่มขึ้นในสหรัฐอเมริกา
Mass shootings in the US are on the rise
Incidents in which four or more people were killed or injured

ที่มา: Youusif, Nadine. (2023). Why number of US mass shootings has risen sharply. **BBC**. <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-64377360>.

จุดยืนของทรัมป์แตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากแฮร์ริส ดังจะเห็นได้ว่าทันทีหลังจากเข้ารับตำแหน่งในปี ค.ศ. 2017 ทรัมป์ลงนามในร่างกฎหมายเพื่อยกเลิกกฎหมายที่ออกโดยประธานาธิบดีโอบามาอันส่งผลให้ประชาชนที่มีปัญหาทางจิตเข้าถึงการซื้ออาวุธได้ง่ายขึ้น ทั้งยังไปไกลถึงสนับสนุนให้ครัวใช้อาวุธปืนถึงขั้นที่จะจัดหาใบอนุญาตพกพาให้หลังเหตุการณ์ยิงครั้งใหญ่ในปี ค.ศ. 2018 ณ เมือง Parkland มลรัฐ ฟลอริดาโดยเชื่อว่าชาวอเมริกันทุกคนมีสิทธิที่พระเจ้าให้มาในการปกป้องตนเองและครอบครัวและจึงรณรงค์หาเสียงในลักษณะการปกป้องผู้ครอบครองอาวุธปืนที่ปฏิบัติตามกฎหมายตลอดมา และเขาจึงได้รับการสนับสนุนจาก National Rifle Association (NRA) ในการประชุมระดับชาติของสมาคมนี้ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2024 อย่างไรก็ดี ทรัมป์มีได้มีนโยบายเฉพาะที่ชัดเจนในเรื่องนี้ตลอดช่วงการรณรงค์หาเสียงเพียงแต่ย้ำว่าภายใต้การบริหารงานตลอด 4 ปีของเขานั้นรัฐบาลของเขาไม่เคยออกมาตรการใดๆในการจำกัดการครอบครองและการใช้อาวุธปืน (Linton, 2014)

ขณะที่แฮร์ริสกล่าวหาเธอให้การสนับสนุนทฤษฎีแก๊ซเพิ่มเติมนโยบายกฎหมายตรา 2 ในเวทีโตเกียวปราศรัยกับทรัมป์เมื่อ 10 กันยายน แต่สนับสนุนให้มีการออกและใช้มาตรการในการควบคุมอาวุธปืนที่เข้มข้นและเคร่งครัดกว่าที่มีอยู่ นอกจากนี้ แฮร์ริสยังเป็นผู้รับผิดชอบสำนักงานในทำเนียบขาวที่โอบามาตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 2003 เพื่อดูแลความรุนแรงและการป้องกันความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากการใช้อาวุธปืนด้วย โดยพุ่งเป้าไปที่การหาแนวทางที่จะสร้างมาตรการที่เข้มข้นกว่าเดิมในการควบคุมเนื่องจากรัฐสภาสหรัฐฯ ซึ่งเสียงข้างมากคุมโดยรีพับลิกันดูจะวางเฉยในประเด็นนี้⁷ นอกจากนี้ ในการรณรงค์หาเสียง แฮร์ริสยังย้ำว่าหากได้รับการเลือกตั้ง เธอจะห้ามการใช้อาวุธที่ใช้ในการโจมตีที่มีสมรรถนะสูงทุกชนิด กำหนดให้มีการตรวจสอบประวัติอย่างเป็นสากล รวมทั้งสนับสนุน Red Flag Laws ที่เน้นมิให้อาวุธปืนตกไปอยู่ในมือของประชาชนที่เป็นอันตรายด้วย⁸

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) เป็นที่ชัดเจนว่าอดีตประธานาธิบดีทรัมป์นั้นต้องการที่จะล้มและยกเลิกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสนธิสัญญาระหว่างประเทศต่าง ๆ ดังจะเห็นได้ว่า สหรัฐฯ ได้ถอนตัวจาก Paris Agreement และได้ผ่อนคลายนโยบายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภาวะแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการปล่อยสภาวะเรือนกระจก โรงงานผลิตถ่านหิน โดยระบุว่ากฎหมายเหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการสร้างงานในช่วงที่เขาเป็นประธานาธิบดี

7 ในปี 2022 รัฐบาลโอบามาออกรัฐบัญญัติชื่อ Bipartisan Safer Communities Act ภายหลังเหตุการณ์กราดยิงครั้งใหญ่ที่ Uvalde เท็กซัส และบัพฟาโล นิวยอร์ก ซึ่งถือว่าเป็นการยกเครื่องกฎหมายที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้อาวุธปืนที่สำคัญที่สุดในรอบ 30 ปี ดู The White House. (2023b). Report on the Bipartisan Safer Communities Act, 1 Year Later, Center for American Progress, August 10, 2023. Retrieved October 1, 2024 from <https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2024/06/A-Report-on-the-Implementation-of-the-Bipartisan-Safer-Communities-Act.pdf>.

8 Red Flag Laws หมายถึงกระบวนการแบบพลเมืองที่อนุญาตให้เจ้าหน้าที่รัฐและสมาชิกในครอบครัวยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ออกคำสั่งฉุกเฉินในการปลดอาวุธจากบุคคลเป็นการชั่วคราวหากเชื่อว่ามีความเสี่ยงที่บุคคลดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายทั้งต่อตัวเองและผู้อื่นได้ ซึ่งในแต่ละมลรัฐจะมีชื่อเรียกกระบวนการ/มาตรการดังกล่าวที่แตกต่างกันไป อาทิ Extreme Risk Protection Orders (Erpos) ⁹ ล่า โปรตดู Clayton, Abene. (2024). What are Red Flag Laws, and How Do They Work? The Guardian, 23 March 2024. Theguardian.org.

และหากได้รับการเลือกตั้งกลับมาอีกครั้ง ทรัมป์ให้สัญญาว่าจะยกเลิกขั้นตอนที่ล่าช้าทั้งหมดของระบบราชการในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการขุดเจาะน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ และจะถอนตัวออกจาก Paris Agreement อีกครั้งหนึ่ง รวมทั้งต่อต้านนโยบายของฝ่ายซ้ายสุดต่ออย่าง Green New Deal Policy ที่มีจุดประสงค์เพื่อหยุดยั้งการพัฒนาแหล่งทรัพยากรพลังงานที่สหรัฐฯ มีอยู่อย่างมหาศาล (Friedman, 2019; D'Souza, 2024)

ในขณะที่แอสริให้การสนับสนุนโครงการ Green New Deal Climate Change Framework และถือว่านโยบายด้านนี้มีความสำคัญในลำดับต้น ๆ เธอส่งเสริมให้มีการระงับการขุดเจาะนอกชายฝั่งและสนับสนุนให้ดำเนินการฟ้องร้องบริษัทยักษ์ใหญ่ที่ทำลายสิ่งแวดล้อมอย่างเช่น บริษัทที่ผลิตยาสูบ ในฐานะรองประธานาธิบดีภายใต้ไบเดน แอสริมีบทบาทสำคัญในการผลักดัน Inflation Reduction Act ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวกับการลดภาษีในอัตราสูงถึง 30% ให้กับผลิตภัณฑ์ยานยนต์ที่ใช้พลังงานไฟฟ้าและการลดภาษีให้กับการลงทุนของบริษัทที่ใช้พลังงานสะอาดในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นพลังงานแสงอาทิตย์ ลม และโครงการที่นำพลังงานมาหมั่นเวียนใช้ใหม่ (Harrington, and Waddan, 2024)

นโยบายต่างประเทศ (foreign policy) จุดยืนของอดีตประธานาธิบดีทรัมป์ คือ “การกำจัดการพึ่งพาเงินในทุกประเด็น” ซึ่งหมายรวมถึงการพึ่งพาเหล็กกล้า ผลิตภัณฑ์ยา และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยทรัมป์มองว่าเงินแสวงหาประโยชน์จากระบบการค้าเสรีทั้งในลักษณะของการให้การสนับสนุนการส่งออกสินค้า การโจรกรรมทรัพย์สินทางปัญญา และการควบคุมค่าเงิน สหรัฐฯ จึงจำเป็นต้องมีนโยบายที่แข็งกร้าวเพื่อปกป้องคนงานอเมริกันและเพื่อลดสภาพขาดดุลทางการค้ากับจีน โดยทรัมป์เป็นผู้ริเริ่มสงครามการค้ากับจีน ด้วยการตั้งกำแพงภาษีสูงถึง 18% และได้ประกาศว่าจะเพิ่มกำแพงภาษีเป็น 3 เท่าหากเขาได้รับการเลือกตั้งอีกครั้ง นั่นหมายความว่าเขาจะกำหนดอัตราภาษีถึง 60% ต่อสินค้าที่นำเข้าจากจีน และยืนยันว่าจะยกเลิกสถานะชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง (Most-Favored Nation—MFN) ของจีน อันเป็นสถานะที่สหรัฐฯ ให้กับจีนเมื่อจีนเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก ขณะที่นโยบายที่พรรครีพับลิกันแถลงก็ได้มีการเรียกร้องให้มีการจำกัดการลงทุนของจีนทั้งในภาคอุตสาหกรรมและอสังหาริมทรัพย์บางส่วนในประเทศนี้เรื่องได้หวั่นนั้น ทรัมป์เป็นประธานาธิบดีคนแรกที่ได้มีการหารือโดยตรงกับผู้นำได้หวั่นรวมถึงการเพิ่มกองเรือลาดตระเวนในช่องแคบไต้หวันด้วย และผลักดันให้มีการขายอาวุธให้ไต้หวันมากขึ้น ในขณะที่กล่าวว่าได้หวั่นควรจ่ายเงินให้สหรัฐฯ ในการคุ้มครองดังกล่าว และในกลางปี ค.ศ. 2020 รัฐบาลทรัมป์ก็ได้ประกาศว่า สหรัฐฯ คัดค้านการอ้างกรรมสิทธิ์เหนือดินแดนในทะเลจีนใต้ทั้งหมดของจีน

ในขณะที่รองประธานาธิบดีแอสรินั้นให้การสนับสนุนจุดยืนของประธานาธิบดีไบเดนในส่วนที่เกี่ยวกับจีนมาโดยตลอด โดยมองว่าจีนเป็นภัยคุกคามต่อสันติภาพและเสถียรภาพในภูมิภาคอินโด-แปซิฟิก ตลอดจนเป็นภัยคุกคามต่อระเบียบระหว่างประเทศที่สหรัฐฯ กำหนดขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่สอง เน้นการกระชับความสัมพันธ์กับประเทศพันธมิตรในภูมิภาค

อินโด-แปซิฟิก โดยมองว่าพันธมิตรเหล่านี้จะมีส่วนช่วยสนับสนุนสหรัฐฯ ในการยับยั้งพฤติกรรมอันก้าวร้าวของจีนทั้งในบริเวณทะเลจีนใต้และบริเวณอื่น ๆ ในภูมิภาค ขณะเดียวกัน แฮริสก็มองว่าจีนเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการजारกรรมทรัพย์สินทางปัญญาและบิดเบือนเศรษฐกิจโลกโดยการส่งเสริมการส่งออกอย่างไม่เป็นธรรม และสนับสนุนนโยบายที่ให้มีการจำกัดการส่งออกผลิตภัณฑ์ที่เซกเตอร์ไฮเทคระดับสูงไปยังจีน โดยมองว่าจีนอาจใช้ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ในการเสริมสร้างศักยภาพทางการทหาร ทั้งยังเรียกร้องและกดดันให้พันธมิตรของสหรัฐฯ ในสหภาพยุโรปดำเนินมาตรการในลักษณะเดียวกันต่อจีนในประเด็นนี้ด้วย นอกจากนี้ แฮริสยังเคยแถลงว่า แอปพลิเคชันติดตลกเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงสหรัฐฯ ซึ่งในเดือนเมษายน ค.ศ. 2024 รัฐบาลไบเดนได้มีการลงนามในรัฐบัญญัติที่ห้ามการใช้แอปพลิเคชันนี้หากไม่มีการขายต่อให้ผู้อื่นภายในปี ค.ศ. 2025 (Maheshwari, 2024; Milmo, 2024) ส่วนในประเด็นได้หวั่นนั้น แฮริสยืนยันในปี 2022 ว่า จะยังคงให้การสนับสนุนการป้องกันตนเองของไต้หวัน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายระยะยาวของสหรัฐฯ ที่ถูกขนานนามว่าเป็น "ความคลุมเครือทางยุทธศาสตร์" (Strategic Ambiguity) มาโดยตลอด และถึงแม้ว่าความตึงเครียดในช่องแคบไต้หวันอันเกิดจากความกลัวภัยคุกคามว่าจีนจะใช้กำลังต่อเกาะแห่งนี้ แฮริสก็ยังคงยืนยันให้มีการเจรจากับจีน และเมื่อแฮริสได้พบกับประธานาธิบดีสีจิ้นผิงที่กรุงเทพฯ นั้น แฮริสก็ยังคงยืนยันว่าทั้งสองประเทศยังคงต้องรักษาช่องทางการสื่อสารระหว่างกันไว้เพื่อเป็นหลักประกันว่าการแข่งขันระหว่างสองประเทศจะไม่ยกระดับไปสู่ความขัดแย้งและการปะทะกันโดยไม่ตั้งใจ อย่างไรก็ตาม ยังเป็นที่ไม่ชัดเจนว่า แฮริส พร้อมจะสนับสนุนจุดยืนของไบเดนที่เคยกล่าวไว้ว่า สหรัฐฯ จะปกป้องอธิปไตยของไต้หวันหากถูกโจมตีโดยจีนหรือไม่ (Chen, 2024)

ในขณะที่ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี ทรัมป์ได้วิพากษ์วิจารณ์บทบาทของ NATO อย่างรุนแรงถึงกับมีรายงานว่าเขาได้บอกกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงในปี ค.ศ. 2020 ว่า "NATO is dead." และข่มขู่ตลอดเวลาว่าจะละทิ้งองค์การพันธมิตรตะวันตกแห่งนี้ ทรัมป์ต่อต้านบทบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกันร่วมกันของ NATO ซึ่งระบุว่า "ประเทศพันธมิตร NATO จะต้องป้องกันประเทศสมาชิกอื่น ๆ หากประเทศเหล่านั้นถูกโจมตี" โดยวิพากษ์วิจารณ์สมาชิก NATO ว่า เอาเปรียบสหรัฐฯ ในเรื่องค่าใช้จ่ายทางการทหาร เนื่องจากสมาชิกเหล่านั้นไม่สามารถบรรลุข้อตกลงที่ว่า จะต้องจ่ายค่าใช้จ่ายทางการทหารเป็นจำนวน 2% ของ GDP นโยบายต่อ NATO นั้นสะท้อนถึงหัวใจสำคัญของนโยบาย America First ของทรัมป์ที่มีความเคลือบแคลงต่อพันธมิตรระหว่างประเทศที่สหรัฐฯ ทำไว้ และอาจส่งผลกระทบต่อบทบาทของสหรัฐฯ ตลอดจนค่าใช้จ่ายที่สหรัฐฯ ต้องรับผิดชอบ นอกจากนี้ ทรัมป์ยังลดบทบาททางการทหารของสหรัฐฯ ในต่างประเทศด้วย ซึ่งหมายรวมถึงบทบาทของกองกำลังสหรัฐฯ ในอัฟกานิสถาน ดังจะเห็นได้ว่าในปี ค.ศ. 2020 นั้น ทรัมป์ได้บรรลุข้อตกลงกับกลุ่มตาลีบันที่จะถอนกำลังออกจากอัฟกานิสถาน ซึ่งต่อมาไบเดนก็ได้สานต่อภารกิจดังกล่าว ซึ่งนำไปสู่การยุติภารกิจของสหรัฐฯ ในสงครามอันยืดเยื้อกว่า 2 ทศวรรษ ในปี ค.ศ. 2021 (Council on Foreign Relation, 2021) เป็นที่น่าสังเกตว่าในขณะที่ทรัมป์วิจารณ์ NATO อย่างรุนแรงนั้น เขาได้นำเสนอแผนการป้องกันประเทศจากการโจมตีด้วยขีปนาวุธ

ฉบับใหม่ในปี ค.ศ. 2019 ซึ่งถือว่าเป็นแผนการป้องกันประเทศฉบับแรกหลังจากปี ค.ศ. 2010 โดยในแผนการฉบับนี้ได้ให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และระบบการป้องกันในอวกาศเพื่อปกป้องกรุงวอชิงตัน ดีซี และพันธมิตรทั้งหลาย ขณะทีนโยบายของพรรครีพับลิกันนั้นได้เรียกร้องให้มีการสร้างเกราะป้องกันการโจมตีโดยซีปนาวุธที่เป็นที่รู้จักกันในชื่อ ‘Iron Dome’ ซึ่งเป็นระบบการป้องกันซีปนาวุธที่อิสราเอลใช้อยู่ในปัจจุบัน

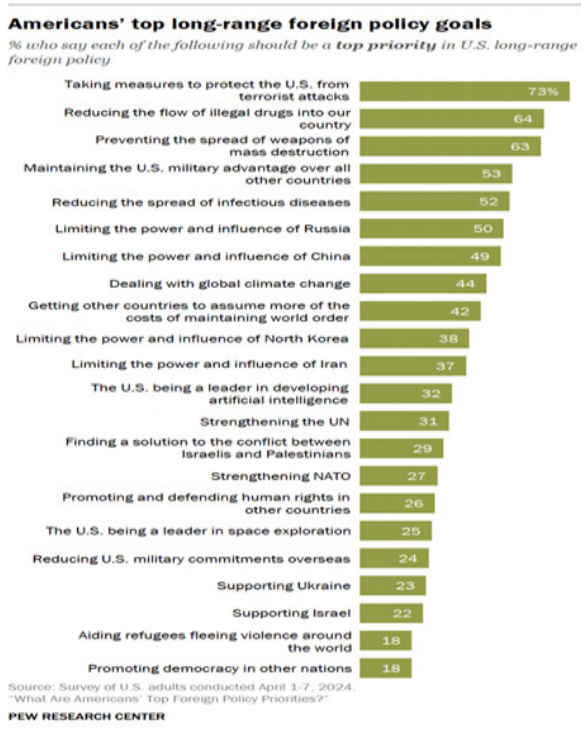
แอสริสมิ์จุดยืนอย่างชัดเจนว่าจะยังคงสานต่อนโยบายของไบเดนในประเด็นของความร่วมมือในลักษณะพหุภาคี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้การสนับสนุน NATO ดังที่ปรากฏใน NSS 2022 ที่สหรัฐฯ ยังคงยืนยันว่าจะยังคงรักษาความเป็นผู้นำที่แข็งแกร่งและกองกำลังที่มีแสนยานุภาพที่ร้ายแรงที่สุดในโลกไว้ และในการประชุม Munich Security Conference แอสริสก็ยังคงยืนยันในพันธสัญญาต่อ NATO โดยระบุว่า NATO เป็น “พันธมิตรทางทหารที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกเคยรู้จัก” และตั้งเป้าการรุกรานยูเครนของรัสเซียตั้งแต่ปี ค.ศ. 2022 เป็นต้นมา ทั้งไบเดนและแอสริสก็สนับสนุนให้มีการขยายสมาชิกภาพของ NATO ให้รับฟินแลนด์กับสวีเดนเข้าเป็นสมาชิก ซึ่งทั้งสองประเทศก็ได้เข้าเป็นสมาชิกในปี ค.ศ. 2023 และปี ค.ศ. 2024 ตามลำดับ

นอกจากนี้ แอสริสยังยืนยันว่าจะให้การสนับสนุนยูเครนในการป้องกันตนเองจากการรุกรานของรัสเซีย “**ตราบเท่าที่เป็นไปได้**” เพราะชัยชนะของรัสเซียในยูเครนถือเป็นภัยคุกคามต่อยุโรปทั้งหมด นอกเหนือจากการประณามการรุกรานของรัสเซียแล้ว แอสริสยังยืนยันว่า “สหรัฐฯ จะให้ความช่วยเหลือยูเครนในการฟื้นฟูบูรณะ” และบรรลุถึง “สันติภาพที่ถาวรและเป็นธรรม” ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2022 เป็นต้นมา สหรัฐฯ ได้ให้ความช่วยเหลือเป็นจำนวน 1.75 หมื่นล้าน ซึ่งครอบคลุมทั้งความช่วยเหลือด้านการทหารและความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม นอกจากนี้ แอสริสยังเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการประสานกับประเทศพันธมิตรตะวันตกในการใช้มาตรการคว่ำบาตรรวมทั้งการควบคุมการส่งออกของรัสเซียรวมทั้งการคว่ำบาตรวงค้ายต่าง ๆ ในรัสเซียซึ่งรวมถึงการจำกัดการส่งออกพลังงานด้วย เพื่อที่จะโดดเดี่ยวรัสเซียจากระบบการเงินของโลก (U.S. Department of State, 2024)

ในประเด็นสงครามในตะวันออกกลางซึ่งเป็นความท้าทายต้นๆที่ผู้นำสหรัฐฯ คนใหม่ต้องรับมือ นั่น ทรัมป์เรียกร้องให้ยุติสงครามในฉนวนกาซาโดยทันทีแต่ก็ได้ขยายความในรายละเอียดว่าจะไปสุดจุดนั้นได้อย่างไร ขณะที่เป็นที่รับรู้กันทั่วไปว่าทรัมป์สนับสนุนนายกรัฐมนตรีเนทันยาฮูของอิสราเอลอย่างเต็มที่ในการใช้มาตรการตอบโต้ฮามาสอย่างรุนแรง และน่าจะไม่มีนโยบายที่จะยับยั้งการตอบโต้หรือว่าจะตอบโต้ทั้งต่ออิหร่าน และ กลุ่มฮิสบอลเลาะห์ด้วยเช่นกัน ขณะที่ คามาลา แอสริสซึ่งแม้จะคงยืนยันตลอดช่วงการหาเสียงถึงสิทธิในการป้องกันตนเองของอิสราเอลหลังการโจมตีโดยกลุ่มฮามาสในวันที่ 7 ตุลาคม 2023 เป็นต้นมา แต่เธอก็ยังกล่าวถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในกาซาว่าเป็น “ความหายนะด้านมนุษยธรรม”(Humanitarian Catastrophe) และเรียกร้องให้มีการหยุดยิงโดยทันที ขณะที่มีการรายงานว่า หากได้รับชัยชนะในการเลือกตั้ง แอสริสมีแผนที่จะให้มีการทบทวนนโยบายสหรัฐฯ ต่ออิสราเอลอย่างเต็มรูปแบบและ

กำหนดเงื่อนไขในการให้การสนับสนุนทางทหารต่ออิสราเอลในอนาคตด้วย (Timsit, et. al., 2024)

ภาพที่ 9 เป้าหมายระยะยาวของสหรัฐฯ

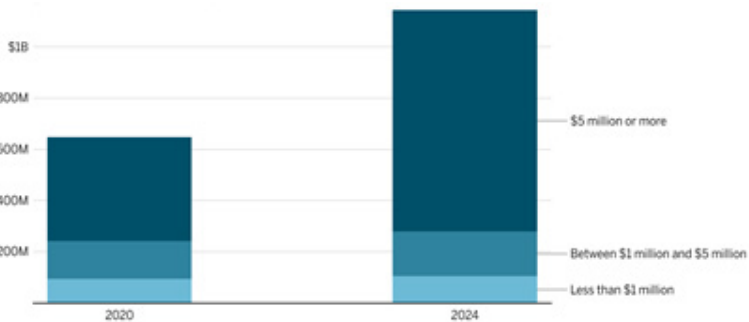

ที่มา: Poushter, Jacob, and Clancy, Laura. (2024). What Are Americans' Top Foreign Policy Priorities?. Pew Research Center. <https://www.pewresearch.org/global/2024/04/23/what-are-americans-top-foreign-policy-priorities/>.

3.3 การใช้เงินในการหาเสียง

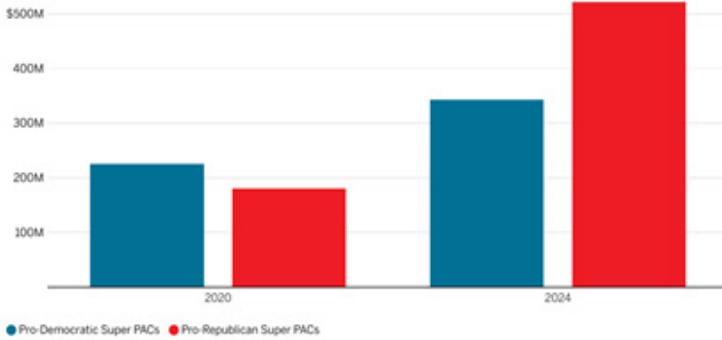
ในการเลือกตั้งปี 2024 ประเมินการว่าจะมีการทำลายสถิติการใช้เงินในการหาเสียงเลือกตั้งในครั้งก่อนๆทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมีเงินจากผู้บริจาครายใหญ่ (อย่างน้อยรายละ 5 ล้านดอลลาร์) ในวงเงินหลายร้อยล้านเหรียญสหรัฐฯ หรือเพิ่มขึ้นกว่าสองเท่าจากการเลือกตั้งปี 2020 ผ่าน SuperPacs เพื่อสนับสนุนผู้สมัครที่มีอุดมการณ์และผลประโยชน์ที่สอดคล้องกับตน นอกจากนี้ คาดว่า จะมีการใช้เงินจำนวนมากผ่านการรณรงค์หาเสียงแบบ online ซึ่งถูกติดตามในการควบคุมการใช้เงินยังไม่รัดกุมและเคร่งครัด ในการเลือกตั้งครั้งนี้มีการใช้เงินงบประมาณ online ผ่าน Google และ Meta Platform แล้วถึง 619 ล้านดอลลาร์ (Vandewalker, 2024; Brennan Center for Justice, 2024)

ภาพที่ 10 Donations to Presidential Super Pacs – By Size

ที่มา: Vandewalker, Ian. (2024). **Megadonors Playing Larger Role in Presidential Race, FEC Data Shows**. Brennan Center for Justice, <https://www.brennancenter.org/our-work/analysis-opinion/megadonors-playing-larger-role-presidential-race-fec-data-shows>.

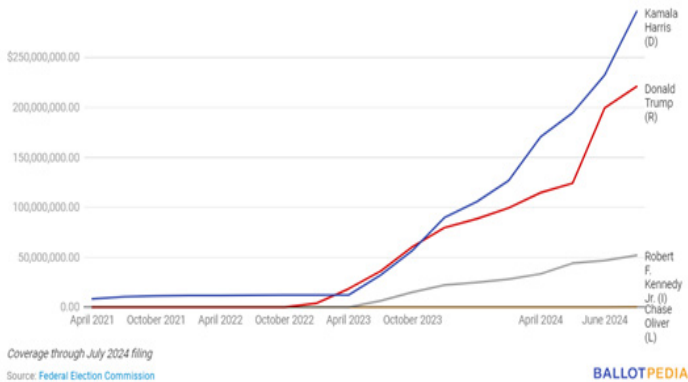
ภาพที่ 11 Donors of \$5 Million or More to Presidential Super PACs – by Party and Cycle

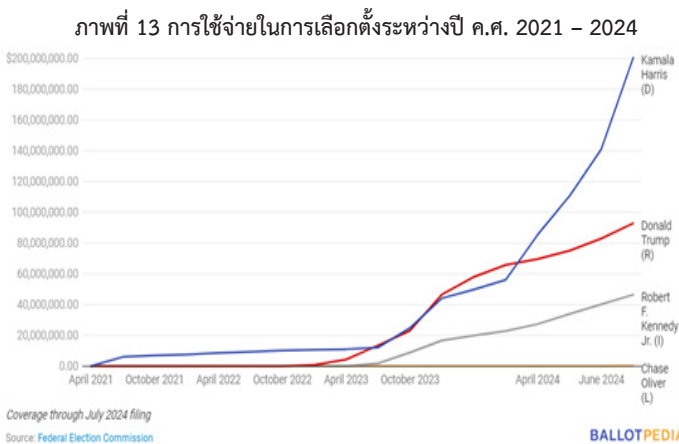
ที่มา: Vandewalker, Ian. (2024). *Megadonors Playing Larger Role in Presidential Race, FEC Data Shows*. Brennan Center for Justice, <https://www.brennancenter.org/our-work/analysis-opinion/megadonors-playing-larger-role-presidential-race-fec-data-shows>.

ผู้สมัครลงชิงตำแหน่งประธานาธิบดีทุกคนจะต้องลงทะเบียนกับคณะกรรมการเลือกตั้งของรัฐบาลกลาง (FEC) และจะต้องรายงานรายละเอียดทั้งในเรื่องของการระดมทุนและการใช้จ่ายในการเลือกตั้งอย่างสม่ำเสมอ ในส่วนของการเลือกตั้งประธานาธิบดีในปีที่มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีนั้น ผู้สมัครที่คาดว่าจะสามารถระดมทุนหรือใช้จ่ายวงเงินมากกว่า 100,000 เหรียญ จะต้องทำรายงานการเงินทุกเดือน ในขณะที่ผู้สมัครที่คาดว่าจะระดมทุนหรือใช้จ่ายน้อยกว่าจำนวนดังกล่าวจะต้องรายงานทุกไตรมาส ซึ่งกติกาดังกล่าวยังใช้บังคับกับผู้เสนอตัวเข้าชิงตำแหน่งในปีที่ไม่ได้มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีด้วย

สำหรับการระดมทุนในการเลือกตั้งประธานาธิบดีปี ค.ศ. 2024 ข้อมูล ณ วันที่ 16 สิงหาคม ค.ศ. 2024 ซึ่งครอบคลุมทั้งเงินที่ระดมทุนได้และเงินที่ใช้จ่ายไป ปรากฏตามตารางข้างล่าง
ภาพที่ 12 การระดมเงินทุนในการเลือกตั้งระหว่างปี ค.ศ. 2021 - 2024

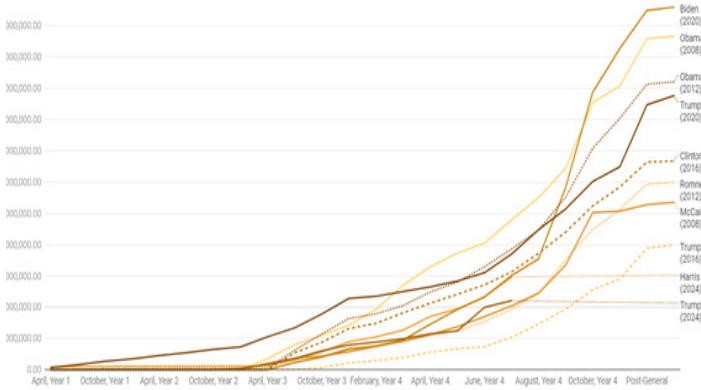

ที่มา: Presidential election campaign finance, 2024, Ballotpedia. Retrieved October 24, 2024 from https://ballotpedia.org/Presidential_election_campaign_finance,_2024.

ที่มา: Presidential election campaign finance, 2024, Ballotpedia. Retrieved October 24, 2024 from https://ballotpedia.org/Presidential_election_campaign_finance,_2024.

ภาพที่ 14 เปรียบเทียบการระดมเงินทุนของประธานาธิบดีตั้งแต่ปี ค.ศ. 2008 - 2024

ที่มา: Presidential election campaign finance, 2024, Ballotpedia. Retrieved October 24, 2024 from https://ballotpedia.org/Presidential_election_campaign_finance,_2024.

3.4 การโต้อภิปราย

ในการเลือกตั้งประธานาธิบดีปี 2024 กำหนดการของการโต้อภิปรายมี 2 ครั้ง คือครั้งแรก 27 มิถุนายน ค.ศ. 2024 ณ เมืองแอตแลนต้า จอร์เจีย โดยมี CNN เป็นเจ้าภาพ และครั้งที่สองวันที่ 10 กันยายน ค.ศ. 2024 โดยมี ABC News เป็นเจ้าภาพ

ลักษณะเฉพาะประการหนึ่งในการรณรงค์เลือกตั้งประธานาธิบดีก็คือการโต้อภิปรายระหว่างผู้สมัคร ที่อยู่ในตำแหน่ง หรือผู้สมัครที่เป็นรู้จักกันดีอยู่แล้วมักจะไม่ค่อยมีแรงจูงใจที่จะโต้อภิปรายกับคู่ต่อสู้ เพราะการเปิดให้มีการถกกันเท่ากับเป็นการให้โอกาสคู่ต่อสู้ที่ไม่เป็นที่รู้จักได้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น และถึงแม้ว่าจะมีกฎเกณฑ์ที่ยึดถือกันอย่างเข้มงวดในหมู่นักการเมืองว่าจะไม่เปิดโอกาสหรือช่วยเหลือผู้ท้าชิงก็ตาม รองประธานาธิบดีนิกสันก็ยอมที่จะขึ้นโต้อภิปรายกับผู้ท้าชิงที่เป็นที่รู้จักน้อยกว่าคือจอห์น เคนเนดีในปี ค.ศ. 1960 และประธานาธิบดีฟอร์ดก็ยอมขึ้นเวทีกับจิมมี คาร์เตอร์ในปี ค.ศ. 1976 ซึ่งในทั้งสองกรณี ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งคือนิกสันและฟอร์ดต่างก็พ่ายแพ้ทั้งคู่ ขณะที่ลินดอน จอห์นสันไม่ยอมขึ้นโต้อภิปรายกับแบร์รี โกลด์วอเตอร์ในปี ค.ศ. 1968 และนิกสันก็ไม่ยอมขึ้นโต้อภิปรายกับแมกกอฟเวอร์นในปี ค.ศ. 1972 ซึ่งในทั้งสองกรณีทั้งจอห์นสันและนิกสันได้รับชัยชนะ อย่างไรก็ตาม คงจะสรุปไม่ได้ว่าการโต้อภิปรายจะส่งผลอย่างไรต่อผลการเลือกตั้ง ถึงแม้ว่าผู้สมัครไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ในการปรากฏตัวทางโทรทัศน์รวมทั้งการโต้อภิปรายที่ได้รับการถ่ายทอดผ่านสื่อหลากหลายรูปแบบ แต่การโต้อภิปรายก็ถือว่าเป็นขั้นตอนที่ค่อนข้างเสี่ยงด้วยเช่นกัน อาทิ ความเสี่ยงที่จะหลุดคำพูด ถ้อยคำ หรือข้อความบางอย่าง

ที่ออกมาโดยไม่เจตนา แม้ว่าจะได้มีการซักซ้อมก่อนการได้อภิปรายก็ตาม

การได้อภิปรายระหว่างผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ นั้นเริ่มมาจากการถกอภิปรายระหว่างวุฒิสมาชิกอับราฮัม ลินคอล์น และสตีเฟ่น ดักลาส ในปี ค.ศ. 1858 โดยในการได้อภิปรายดังกล่าวไม่มีผู้ดำเนินรายการ และเป็นผลจากการที่ลินคอล์นได้ตามรอยการหาเสียงของดักลาสไปในมลรัฐต่าง ๆ เมื่อดักลาสกล่าวคำปราศรัยที่ใด ลินคอล์นก็จะกล่าวคำปราศรัยเช่นกัน จนท้ายที่สุด ดักลาสก็ยอมที่จะอยู่ในเวทีเดียวกันกับลินคอล์น โดยได้มีการถกอภิปรายกันทั้งหมด 7 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง โดยมีการถกกันในประเด็นต่าง ๆ โดยเฉพาะประเด็นเรื่องทาส แม้ว่าในการถกอภิปรายดังกล่าว ดักลาสจะเป็นผู้ได้ชัยชนะไปในครั้งนั้น ผลที่ตามมาของการอภิปรายยังไม่ปรากฏอย่างชัดเจน แม้ในสมัยที่ลินคอล์นได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีในอีก 2 ปีถัดมา ก็มิได้มีการถกอภิปรายในการหาเสียงแต่ประการใด การเลือกตั้งอีก 15 ครั้งต่อมา ก็ไม่ปรากฏว่ามีการถกอภิปรายระหว่างผู้ลงชิงตำแหน่งประธานาธิบดี จนกระทั่งปี ค.ศ. 1948 การถกอภิปรายได้รับความสนใจเมื่อมีการถ่ายทอดการอภิปรายของการแข่งขันระหว่างผู้เข้าแข่งขันในระดับ primaries ของพรรครีพับลิกันเองผ่านทางวิทยุ โดยมีผู้ฟัง 40 – 80 ล้านคนจากทั่วประเทศที่เข้ามาฟังการถกอภิปรายของผู้สมัครในประเด็นการทำให้ลัทธิคอมมิวนิสต์นั้นผิดกฎหมาย (Clark and McManus, 2024)

กระนั้นก็ดี การถกอภิปรายก็มิได้รับการนิยมเท่าใดนัก แม้หลังจากการถกอภิปรายผ่านสื่อโทรทัศน์เป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1952 ซึ่งจัดโดย League of Women Voters ซึ่งต่อมากลายเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการผลักดันการถกอภิปรายระหว่างผู้เข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดี ประชาชนเริ่มให้ความสนใจอย่างจริงจังในการถกอภิปรายระหว่างผู้เข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดี จนทำให้การถกอภิปรายเป็นสถาบันทางการเมืองที่สำคัญของสหรัฐฯ ปรากฏขึ้นหลังจากการถกอภิปรายระหว่างนิกสันกับเคนเนดีในปี ค.ศ. 1958 ขณะที่ในช่วงเวลาต่อมานั้น ทั้งนิกสันและผู้สมัครคนอื่นก็มิได้กระตือรือร้นในการถกอภิปรายเท่าใดนั้น ดังจะเห็นได้ว่าทั้งจอห์นสันและนิกสันไม่เข้าร่วมในการถกอภิปรายระหว่างปี ค.ศ. 1964 และ ค.ศ. 1968 และเมื่อนิกสันได้รับการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีเขาก็ใช้อำนาจในการระงับรัฐบัญญัติที่กำหนดให้มีการจัดสรรเวลาอย่างเท่าเทียมกันให้แก่ผู้สมัครในการปรากฏตัวต่อสื่อต่าง ๆ ซึ่งหมายความว่าหากสถานีโทรทัศน์อนุญาตให้ผู้สมัครคนหนึ่งคนใดใช้เวลาในการหาเสียงก็ต้องอนุญาตให้ผู้สมัครคนอื่น ๆ สามารถใช้สิทธิ์นี้ได้เช่นกัน (Communication Act of 1934)

ในปี ค.ศ. 1987 ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการได้อภิปรายของผู้สมัครแข่งขันประธานาธิบดีขึ้น (Commission on Presidential Debates—CPD) โดยมีการกิจหลักคือการจัดการได้อภิปรายสำหรับผู้สมัครหลักที่ลงชิงตำแหน่งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี เริ่มจากการเลือกตั้งในปี ค.ศ. 1988 เป็นต้นไป ซึ่งเป็นการสร้างหลักประกันว่า จากนี้ไปการได้อภิปรายจะเป็นกระบวนการถาวรในการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ โดยเป้าหมายหลักก็คือการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการได้อภิปรายในการเลือกตั้งทั่วไป และจัดกิจกรรมทางการศึกษาที่

เกี่ยวข้องกับการอภิปรายทั่วไป CPD เป็นองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรและเป็นผู้จัดการอภิปรายในการเลือกตั้งประธานาธิบดีทุกครั้งตั้งแต่ปี ค.ศ. 1988 จนถึงปี ค.ศ. 2020 ซึ่งโดยปกติจะมีรูปแบบของการโต้เถียงกันระหว่างผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดี 3 ครั้ง และรองประธานาธิบดี 1 ครั้ง โดยส่วนใหญ่จะจัดในมหาวิทยาลัยซึ่งจะมีผู้ฟังเป็นทั้งนักศึกษา คณาจารย์ ประชาชน และผู้สังเกตการณ์ทางการทูตของประเทศต่าง ๆ จึงอาจกล่าวได้ว่า งานของ CPD นั้น เป็นงานที่จุดประกายให้มีการตั้งคณะกรรมการในลักษณะเดียวกันในประเทศประชาธิปไตยหลายประเทศรวมทั้งในประเทศประชาธิปไตยเกิดใหม่ด้วย ดังจะเห็นได้ว่า องค์กรที่ชื่อว่า Debates International ซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศประชาธิปไตย 40 ประเทศได้กล่าวถึง CPD ไว้ว่า

CPD นั้นไม่เพียงแต่เป็นผู้จัดการอภิปรายเท่านั้น แต่ยังเป็นผู้กำหนดมาตรฐานของความเป็นมืออาชีพและมีความเที่ยงตรง อันเป็นแรงบันดาลใจแก่ผู้จัดอภิปรายทั่วโลก พันธสัญญาของ CPD ที่จะก่อให้เกิดระบบประชาธิปไตยที่โปร่งใสและประชาชนมีส่วนร่วมได้ก้าวข้ามพรมแดนของสหรัฐฯ และได้กลายเป็นต้นแบบให้กับประเทศประชาธิปไตย ทั้งที่เข้มแข็งแล้วและที่เป็นประชาธิปไตยเกิดใหม่

การโต้เถียงกันที่จัดโดย CPD สะท้อนถึงอำนาจของกระบวนการประชาธิปไตย การโต้เถียงกันก่อให้เกิดเวทีที่ทำให้กระบวนการเลือกตั้งเป็นกลางและเข้าถึงได้ ควบคู่ไปกับการเป็นตัวแทนของเจตนารมณ์ของชาวอเมริกัน เวทีดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ระบอบประชาธิปไตยทั่วโลกมีความเข้มแข็งและเป็นแรงบันดาลใจสำคัญให้กับผู้นำและพลเมืองทั่วโลกที่เห็นคุณค่าและปกป้องกระบวนการเลือกตั้งที่โปร่งใส (Ornstein, 2014)

สำหรับการเลือกตั้งประธานาธิบดีในปี ค.ศ. 2024 นั้น ผู้สมัครจากทั้งสองพรรคการเมืองได้ปฏิเสธที่จะเข้าร่วมการโต้เถียงกันที่จัดโดย CPD ซึ่งถือว่าเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ CPD ที่ถูกปฏิเสธจากผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อจากพรรคการเมืองใหญ่ทั้งสองพรรค โดยในวันที่ 15 พฤษภาคม ค.ศ. 2024 ไบเดนและทรัมป์ได้แจ้งต่อสื่อมวลชนว่า เขาปรับคำเชิญจาก CNN ในการที่จะเข้าร่วมการโต้เถียงกันในวันที่ 27 มิถุนายน และจาก ABC News ที่จะจัดในวันที่ 10 กันยายนตามลำดับโดยประธานฝ่ายหาเสียงของไบเดนให้เหตุผลว่าการที่ไบเดนปฏิเสธที่จะเข้าร่วมการโต้เถียงกันของ CPD นั้นเนื่องจาก กำหนดการของวันอภิปรายล่าช้าเกินไป เพราะเป็นกำหนดการหลังจากที่มีการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งล่วงหน้าในบางรัฐไปแล้ว ขณะที่ทางฝ่ายรีพับลิกันเองนั้น คณะกรรมการเลือกตั้งของพรรคได้ออกข้อมติในเดือนเมษายน ค.ศ. 2022 ห้ามมิให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเข้าร่วมการโต้เถียงกันที่จัดโดย CPD โดยให้เหตุผลว่า CPD นั้น มีอคติ และไม่ตอบสนองต่อผลประโยชน์ของชาวอเมริกันได้ดีที่สุด ก่อนหน้านั้นในปี ค.ศ. 2021 ประธานคณะกรรมการพรรครีพับลิกันได้ทำจดหมายเปิดผนึกถึงประธานของ CPD โดยวิพากษ์วิจารณ์การทำงานในช่วงการเลือกตั้งทั่วไปในปี ค.ศ. 2020 และเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงในการเลือกตั้งครั้งต่อไป (ค.ศ. 2024) โดยกล่าวหาว่า CPD

นั้นไม่ได้เป็นเวทีที่เป็นกลางและเป็นธรรมในการจัดการได้อีกต่อไป และหากไม่มีการเปลี่ยนแปลง ผู้ลงสมัครจากพรรครีพับลิกันก็จะไม่ลงในเวทีนี้อีกต่อไป (Ballotpedia, 2024b)

3.5 การนับผลการเลือกตั้ง (Popular vote และ Electoral vote)

ในวันอังคารที่ 5 พฤศจิกายน ค.ศ. 2024 ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงซึ่งหมายถึงพลเมืองอเมริกันที่มีอายุมากกว่า 18 ปีขึ้นไป จำนวนกว่า 231 ล้านคน จะไปที่หน่วยลงคะแนนเพื่อเลือกประธานาธิบดี โดยที่บุคคลเหล่านี้ได้มีการลงทะเบียนไว้แล้วในเขตเลือกตั้งของตน (จนถึงสิ้นเดือนตุลาคมมีผู้ลงคะแนนเสียงล่วงหน้าในทุกรูปแบบประมาณ 60 ล้านคนแล้ว) (Olinton and Lapinski, 2024) มลรัฐต่าง ๆ จะเป็นผู้กำหนดกฎกติกาทั้งในเรื่องการลงทะเบียนและบัตรเลือกตั้ง ผลของการลงคะแนนเสียงประชาชนหรือ *popular vote* ยังไม่ใช่ผลอย่างเป็นทางการ เนื่องจากรัฐธรรมนูญสหรัฐฯ ได้กำหนดอีกขั้นตอนหนึ่งที่จะทำให้ผลการเลือกตั้งเป็นทางการ ซึ่งหมายความว่า เมื่อประชาชนได้ใช้สิทธิออกเสียงในการเลือกตั้งเรียบร้อยแล้ว ถือว่ากระบวนการยังไม่สิ้นสุด โดยรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้คณะผู้เลือกตั้งหรือที่รู้จักกันในนาม *electoral college* เป็นผู้ลงคะแนนเสียงตัดสินขั้นสุดท้ายว่าผู้ใดจะได้รับการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี

คณะผู้เลือกตั้งหรือ Electors เป็นกลุ่มบุคคลที่จะทำหน้าที่เลือกประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีอย่างเป็นทางการ หลังจากทราบผลการลงคะแนนเสียงของประชาชนว่าผู้แข่งขันของพรรคใดได้รับคะแนนเสียงข้างมากในมลรัฐนั้น ๆ แล้ว คณะกรรมการของพรรคที่ชนะการเลือกตั้งในมลรัฐจะส่งคณะผู้เลือกตั้งของตนไปลงคะแนนไว้เป็นหลักฐาน ณ สถานที่ที่สถานิติบัญญัติของมลรัฐกำหนด โดยกำหนดวันลงคะแนนเป็นวันอังคารแรกหลังวันที่สองของเดือนธันวาคมในปีที่มีการเลือกตั้ง ซึ่งในปี ค.ศ. 2024 จะตรงกับวันที่ 17 ธันวาคม จากนั้นหีบบรรจุการลงคะแนนจะถูกปิดผนึกส่งไปยังประธานวุฒิสภา ซึ่งจะเปิดหีบบัตรลงคะแนนเพื่อนับคะแนนผลการเลือกตั้งประธานาธิบดีท่ามกลางการประชุมร่วมระหว่างสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาในวันแรกของเดือนมกราคมของปีถัดจากปีที่มีการเลือกตั้ง คือวันที่ 6 มกราคม ค.ศ. 2025 ซึ่งนั่นคือการประกาศอย่างเป็นทางการว่าใครจะเป็นประธานาธิบดีคนที่ 47

วิธีการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ด้วยระบบคณะผู้เลือกตั้งสร้างความซับซ้อนในการเลือกตั้งประธานาธิบดี และเป็นประเด็นที่มีการถกเถียงกันอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่การร่างรัฐธรรมนูญจนถึงปัจจุบัน ระบบคณะผู้เลือกตั้งนั้นเป็นผลพวงของการประนีประนอมระหว่างฝ่ายต่างๆ ในการประชุม เพื่อร่างรัฐธรรมนูญ (Constitutional Convention) ในปี ค.ศ. 1787 โดยระบบนี้จะทำให้ระบบสหพันธรัฐเข้มแข็งด้วยการทำให้มลรัฐที่มีขนาดเล็กกว่ามีความเสมอภาคกับรัฐใหญ่ ขณะเดียวกันระบบคณะผู้เลือกตั้งเป็นผลพวงของเจตนารมณ์ของผู้ร่างรัฐธรรมนูญที่จะไม่ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายนิติบัญญัติ หรือแม้แต่ผู้พิพากษาศาลสูงสุดเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินว่าใครจะได้เป็นประธานาธิบดี ดังที่ อเล็กซานเดอร์ แฮมิลตัน (Alexander Hamilton) ได้บันทึกไว้ในเอกสารเฟเดอรัลลิสต์ ข้อที่ 68 ว่า “เขาทั้งหลาย

ไม่ต้องการให้การแต่งตั้งประธานาธิบดีนั้นขึ้นอยู่กับองค์กรที่ทำหน้าที่อยู่ในขณะนั้นซึ่งอาจจะเข้าไปแทรกแซงในกระบวนการเลือกตั้งและทุจริตต่อคะแนนเสียงในการเลือกตั้งได้” (Hamilton, 1788) นอกจากนี้ แอมิลตัน ได้ระบุเหตุผลสองประการที่ทำให้กระบวนการเลือกตั้งประธานาธิบดีต้องมีทั้งการใช้คะแนนเสียงจากประชาชน และการใช้คะแนนเสียงของคณะผู้เลือกตั้ง กล่าวคือ ประการแรก “ความรู้สึกของประชาชนควรจะเป็นตัวตัดสินว่าผู้ใดจะเป็นผู้ได้รับความไว้วางใจให้เป็นประธานาธิบดี” ประการที่สอง “เป็นสิ่งที่พึงปรารถนาไม่แพ้กันที่การเลือกตั้งจักต้องกระทำโดยบุคคลที่มีความสามารถที่สุดอันจะก่อให้เกิดการตัดสินใจจากข้อมูลที่ครบถ้วนและจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ” ขณะที่การแยกการลงคะแนน popular votes กับ electoral votes ออกจากกันก็ยิ่งเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการใช้วาทกรรมหรือกระแสให้เป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจเลือกผู้นำประเทศ

วิธีการที่จะได้มาซึ่งคณะผู้เลือกตั้งเป็นสิทธิของมลรัฐที่จะดำเนินการ ซึ่งในปัจจุบันในมลรัฐส่วนใหญ่ คณะผู้เลือกตั้งจะได้รับการเสนอชื่อจากพรรคการเมือง และได้รับการเลือกโดยที่ประชุมพรรค หรือคณะกรรมการพรรคระดับมลรัฐ มีเพียงบางมลรัฐที่ให้ประชาชนเป็นผู้ออกเสียงคณะผู้เลือกตั้งโดยตรง แต่กระนั้น พรรคก็ยังคงเป็นผู้คุมกระบวนการเลือกอยู่ รัฐธรรมนูญห้ามมิให้สมาชิกสภาองเกรส วุฒิสภา หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นคณะผู้เลือกตั้ง นอกจากนี้ บทบัญญัติเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญมาตราที่ 14 ยังห้ามมิให้ผู้มีส่วนร่วมในการกบฏหรือการก่อความไม่สงบดำรงตำแหน่งดังกล่าวด้วย

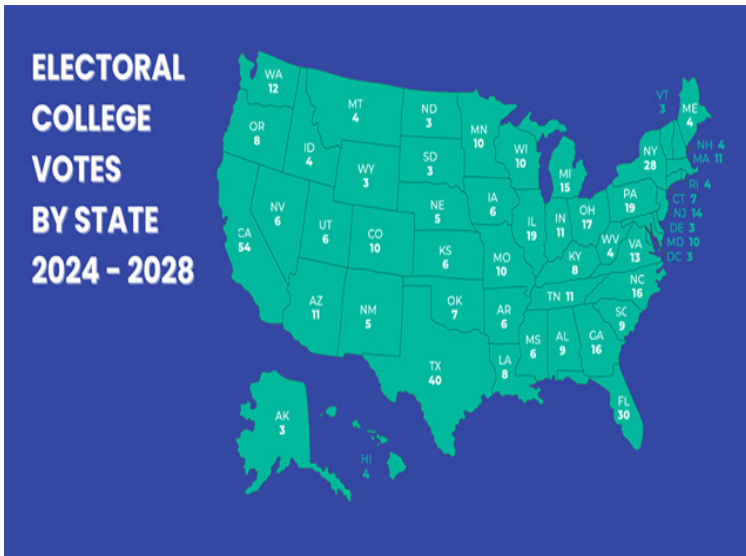
แม้ว่าจะไม่ได้มีข้อมูลผูกมัดภายใต้รัฐธรรมนูญที่ให้คณะผู้เลือกตั้งต้องลงคะแนนให้กับผู้สมัครพรรคคนเท่านั้น แต่ในทางปฏิบัติ การผูกมัดการลงคะแนนเสียงถือว่าเป็นเกียรติภูมิของคณะผู้เลือกตั้งเอง จะมีบ้างที่คณะผู้เลือกตั้งเปลี่ยนใจไม่ลงคะแนนเสียงให้ แต่ก็จะมีกรณีดังกล่าวอยู่น้อยมาก ด้วยเหตุนี้ ประธานาธิบดีจึงอาจได้รับชัยชนะแม้ว่าจะได้เสียงสนับสนุนจากประชาชนน้อยกว่า แต่ได้คะแนนจากคณะผู้เลือกตั้งตามจำนวนที่กำหนดเอาไว้ กรณีดังกล่าวได้เกิดขึ้นมาแล้ว 5 ครั้ง ได้แก่ การเลือกตั้งประธานาธิบดีในปี ค.ศ. 1824, 1876, 1888, 2000 และ 2016 (Roos, 2024) โดยในปี ค.ศ. 1824 จอห์น ควินซี อัดัมส์ ได้คะแนนเสียงจากประชาชน 108,740 คะแนน ในขณะที่ แอนดริว แจ็คสันได้คะแนนเสียงจากประชาชน 153,544 คะแนน ค.ศ. 1876 รูเธอร์ ฟอร์ด บี เฮย์ส ได้คะแนนเสียงจากประชาชน 4,036,298 คะแนน และได้คะแนนเสียงจากคณะผู้เลือกตั้ง 185 คะแนน ส่วนชาวมูเอล ทิลเดน ได้รับคะแนนเสียงจากประชาชน 4,300,590 คะแนน และได้คะแนนจากคณะผู้เลือกตั้ง 184 คะแนน ต่อมาในปี ค.ศ. 1888 เบนจามิน แฮร์ริสัน ได้รับคะแนนเสียงจากประชาชน 5,439,853 คะแนน และได้คะแนนจากคณะผู้เลือกตั้ง 233 คะแนน ขณะที่โกลฟเวอร์ คลิฟแลนด์ ได้คะแนนจากประชาชน 5,540,3099 คะแนน และได้คะแนนจากคณะผู้เลือกตั้ง 168 คะแนน ในปี ค.ศ. 2000 อัล กอร์ ได้รับคะแนนเสียงประชาชนสูงถึงกว่า 500,000 คะแนน (50,999,897) แต่กลับต้องพ่ายแพ้ในการเลือกตั้งให้แก่ จอร์จ ดับเบิลยู บุช ซึ่งได้คะแนนจากเสียง 50,456,002คะแนนหากแต่ได้รับคะแนนเสียงข้างมากจากคณะผู้เลือกตั้ง

ด้วยคะแนน 271 ต่อ 267 ซึ่งการเลือกตั้งในครั้งนั้นเป็นผลมาจากความต่างของคะแนนเสียงเพียงไม่กี่ร้อยคะแนนในมลรัฐฟลอริดา และจากการที่ฝ่ายเดโมแครตยื่นคำร้องให้มีการนับคะแนนใหม่ หากแต่ถูกศาลสูงสุดสหรัฐฯ สั่งให้ยุติการนับคะแนนลง (Hansen, 2001) หรือในปี ค.ศ. 2016 ฮิลลารี คลินตัน ได้รับคะแนนเสียง Popular Vote สูงถึง 65,853,625 คะแนนแต่ได้เสียงจากคณะผู้เลือกตั้งเพียง 232 เสียง ขณะที่โดนัลด์ ทรัมป์ ได้คะแนนเสียงจากประชาชน 62,985,106 คะแนน แต่ได้เสียงจากคณะผู้เลือกตั้ง 306 เสียง (Johnston, 2024)

สำหรับจำนวนคณะผู้เลือกตั้งนั้น รัฐธรรมนูญมาตรา 2 อนุมาตรา 1 กำหนดว่า จำนวนของคณะผู้เลือกตั้งมาจากจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบวกกับจำนวนของสมาชิกวุฒิสภาของมลรัฐนั้น ๆ บทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญข้อที่ 23 ได้กำหนดให้เขต District of Columbia ซึ่งเป็นที่ตั้งของรัฐบาลกลางสหรัฐฯ มีจำนวนคณะผู้เลือกตั้งเท่ากับจำนวนวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสมือนเป็นมลรัฐหนึ่ง แต่ต้องมีจำนวนไม่เกินจำนวนของคณะผู้เลือกตั้งของมลรัฐที่มีจำนวนพลเมืองน้อยที่สุด ฉะนั้น District of Columbia จึงมีคณะผู้เลือกตั้งจำนวน 3 เสียง จึงทำให้คณะผู้เลือกตั้งมีจำนวนทั้งหมด 538 เสียง(จากจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน 435 เสียง วุฒิสภา 100 เสียง และผู้แทนของ District of Columbia อีก 3 เสียง) ด้วยเหตุนี้ในการที่จะได้รับชัยชนะเป็นประธานาธิบดีนั้น ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อจากพรรคจึงต้องได้คะแนนคณะผู้เลือกตั้งจำนวน 270 คะแนน ซึ่งถือเป็นคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งจากจำนวนคะแนนเสียงของคณะผู้เลือกตั้งทั้งหมดจำนวน 538 เสียง (Congressional Research Service, 2024b) ด้วยเหตุนี้ผู้สมัครจึงมักมุ่งหาเสียงไปยังรัฐใหญ่ ซึ่งมีจำนวนคณะผู้เลือกตั้งสูง เช่น แคลิฟอร์เนีย นิวยอร์ก เท็กซัส ฟลอริดา อิลลินอยส์ เพนซิลวาเนีย ฯลฯ เพื่อเป็นหลักประกันว่าการได้รับชัยชนะในรัฐดังกล่าวจะทำให้โอกาสของการได้รับการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีมีมากขึ้นด้วยเช่นกัน และหากไม่มีผู้สมัครคนใดได้คะแนนถึง 270 เสียง บทบัญญัติแก้ไขรัฐธรรมนูญข้อที่ 12 กำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรจะเป็นผู้ตัดสินโดยให้แต่ละมลรัฐ ไม่ว่าจะป็นรัฐเล็กหรือรัฐใหญ่สามารถออกเสียงได้ร้อยละ 1 เสียง (ในประวัติศาสตร์การเมืองอเมริกัน มีกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่ดังกล่าวมี 2 ครั้ง คือ ในปี ค.ศ. 1800 ระหว่างโทมัส เจฟเฟอร์สันกับแอนดรูว์ เบอร์รี และในปี ค.ศ. 1824 ระหว่างจอห์น ควินซี อัดัมส์ กับแอนดรูว์ แจ็คสัน) ส่วนในตำแหน่งรองประธานาธิบดีนั้นวุฒิสภาทำหน้าที่ในการตัดสิน

กล่าวโดยสรุป ระบบคณะผู้เลือกตั้งถูกสร้างขึ้นโดยผู้ร่างรัฐธรรมนูญเพื่อใช้เป็นกระบวนการในการถ่วงดุลสิ่งที่ผู้ร่างฯ เห็นว่าเป็นอารมณ์และอคติของประชาชนผู้ออกเสียงลงคะแนน พัฒนาการของระบบการเมืองสหรัฐฯ ในเวลาต่อมาได้ทำให้คุณค่าของระบบคณะผู้เลือกตั้งตึงตงจะลดน้อยถอยลงไป และหลังจากการเลือกตั้งในปี ค.ศ. 2000 จึงมีการเรียกร้องให้ยกเลิกระบบคณะผู้เลือกตั้งที่ล้าสมัยนี้ออกไปเสีย และให้ใช้ระบบการเลือกตั้งโดยตรงโดยนับคะแนนเสียงประชาชนแทน (popular vote) ซึ่งหากจะทำเช่นนั้นก็จะต้องเสนอทบทวนญัตติเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญเพิ่มเติม และโดยเหตุที่มลรัฐต่างๆ ตลอดจนกลุ่มการเมืองยังคงได้ประโยชน์จากระบบการเลือกตั้งในปัจจุบัน การเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงจึงค่อยๆ เลื่อนหายไปอย่างรวดเร็ว⁹

ภาพที่ 15 จำนวนคณะผู้เลือกตั้งในแต่ละมลรัฐ

ที่มา: Red, Blue or Purple States: a Colorful Guide to U.S. Elections, <https://www.speakeasy-news.com/red-blue-or-purple-states-a-colorful-guide-to-u-s-elections/>.

9 หลังการเลือกตั้งในปี ค.ศ. 2016 เริ่มมีการเรียกร้องให้มีการปฏิรูประบบคณะผู้เลือกตั้ง โปรดดู Bobic, Igor. (2016). "Democrats Push For Electoral College Reform After Hillary Clinton's Popular Vote Victory," Huffington Post, December 7, 2016. Retrieved September 3, 2024 from https://www.huffingtonpost.com/entry/electoral-college-popular-vote-reform_us_58471c4be4b0ebac58070c85;R.SamGarret,ElectoralCollegeOverview,INFOCUS,CongressionalResearchService,June5,2024

เป็นที่น่าสังเกตว่า ในการเลือกตั้งปี 2024 การแข่งขันเพื่อช่วงชิงคะแนน Electoral Vote ในรัฐที่เรียกว่า Battle Ground States หรือ Swing States อันหมายถึงรัฐที่ผู้ออกเสียงเลือกตั้งมีจุดยืนทางการเมืองในจำนวนใกล้เคียงกันมากจากสองพรรคการเมืองหลักซึ่งส่งผลให้การรณรงค์หาเสียง เป็นไปอย่างดุเดือดและเข้มข้นเพื่อช่วงชิงโอกาสของการตั้งคะแนนจากฝ่ายตรงข้าม โดยทั้งทรัมป์และแฮร์ริสได้ลงพื้นที่หาเสียงในมลรัฐดังกล่าวหลายรอบและจนนาทีสุดท้าย เนื่องจากรัฐเหล่านี้จะเป็นตัวตัดสินว่าผู้สมัครคนใดจะมีชัยและเข้าสู่ทำเนียบขาวได้ในที่สุด มลรัฐ 7 รัฐ ได้แก่ อารีโซน่า (11 เสียง) จอร์เจีย (16) มิชิแกน (15) เนวาดา (6) นอร์ท แคโรไลนา (16) เพนซิลเวเนีย (19) และ วิสคอนซิน (10) (Chasan, 2024)

3.6 วันสาบานตนเข้ารับตำแหน่ง

พิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสำหรับการเลือกตั้งปี ค.ศ. 2024 กำหนดไว้ว่าเป็นวันจันทร์ที่ 20 มกราคม ค.ศ. 2025 ซึ่งโดยธรรมเนียมปฏิบัติจะเป็นพิธีที่ทำขึ้นที่รัฐสภาสหรัฐฯ ผู้ที่ดำเนินการจัดพิธีดังกล่าว คือ คณะกรรมการร่วมของรัฐสภา (Joint Congressional Committee on Inaugural Ceremony) ซึ่งเป็นผู้จัดงานตั้งแตปี ค.ศ. 1901 เป็นต้นมา (Strauss, 2024) ในระยะหลัง พิธีการสาบานตนเข้ารับตำแหน่งนั้นมักจะประกอบไปด้วย การสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี และการกล่าวคำปราศรัยของประธานาธิบดี พร้อมกับรับประทานอาหารกลางวัน มีขบวนพาเหรด และมีงานเลี้ยงในตอนค่ำ พิธีการอย่างเป็นทางการนั้นในบางปีอาจลดขนาดลงอันเป็นผลมาจากสุขภาพของตัวประธานาธิบดีเอง (เช่นในกรณีของประธานาธิบดีแอนดรู แจ็กสันในปี ค.ศ. 1833 หรือในกรณีที่ต้องมีการประหยัดงบประมาณและเพื่อความปลอดภัยในช่วงเวลาสงครามอย่างเช่นในช่วงของประธานาธิบดีแฟรงคลิน ดี รูสเวลท์ในปี ค.ศ. 1945 หรือในกรณีที่มีอากาศอันเลวร้ายอย่างเช่นพิธีการสาบานตนของประธานาธิบดีโรนัลด์ เรแกนในปี ค.ศ. 1985 และในกรณีล่าสุดคือความหวาดกลัวเกี่ยวกับโรคระบาดและการก่อการจลาจลซึ่งเกิดขึ้นในสมัยของประธานาธิบดีโจ ไบเดนในปี ค.ศ. 2021)

มาตรา 2 อนุมาตรา 1 ของรัฐธรรมนูญกำหนดให้ประธานาธิบดีต้องสาบานตนเข้ารับตำแหน่ง พิธีการต่าง ๆ อาทิ การกล่าวคำปราศรัยโดยผู้เข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีนั้นเริ่มมาตั้งแต่สมัยประธานาธิบดีจอร์จ วอชิงตันในปี ค.ศ. 1789 หลังจากที่รัฐธรรมนูญสหรัฐฯ ผ่านการให้สัตยาบันโดย 13 มลรัฐในปี ค.ศ. 1788 แล้ว รัฐสภาได้กำหนดให้วันพุธแรกในเดือนมีนาคมหลังจากการเลือกตั้งเป็นวันเริ่มรัฐบาลใหม่ ซึ่งวันดังกล่าวคือวันที่ 4 มีนาคม ค.ศ. 1789 แต่ปรากฏว่าวันสาบานตนของวอชิงตันได้ถูกเลื่อนออกไปเป็นวันที่ 30 เมษายนในปีเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องจากองค์ประชุมที่จะต้องทำหน้าที่ในการนับคะแนนเสียงของคณะผู้เลือกตั้งไม่ครบ (CRS Report, 2023) อย่างไรก็ตาม ในรัฐสภาสมัยที่สอง วันที่ 4 มีนาคมจึงถูกกำหนดให้เป็นวันสำหรับการเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี ซึ่งวันดังกล่าวก็ได้ถูกระงับไว้ในบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญข้อที่ 12 ในปี ค.ศ. 1804 ต่อมา บทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญข้อที่ 20 ที่ได้รับการให้สัตยาบันในปี ค.ศ. 1933 ได้เลื่อนวันรับตำแหน่งของประธานาธิบดีเป็นที่ยังของวันที่ 20 มกราคมนับตั้งแต่นั้น

ค.ศ. 1937 เป็นต้นมา ในปี ค.ศ. 1957 ได้มีการออกรัฐบัญญัติกำหนดให้วันสาบานตนเข้ารับตำแหน่งซึ่งตรงกับวันที่ 20 มกราคม ในทุก ๆ 4 ปีนั้นเป็นวันหยุดราชการด้วย

โดยปกติแล้วในคำปราศรัยเพื่อรับตำแหน่งนั้น ประธานาธิบดีจะแสดงถึงวิสัยทัศน์และแผนการดำเนินการ ทั้งนโยบายภายในและนโยบายต่างประเทศในอีก 4 ปีข้างหน้า ซึ่งสาระบางส่วนจะมาจากแนวนโยบายพรรคที่นำเสนอในที่ประชุมใหญ่ของพรรคและบางส่วนมาจากพันธสัญญาที่ให้ไว้ในช่วงการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง จากสถิติแล้วจะมีผู้ชมรัฐพิธีนี้มากกว่า 30 - 40 ล้านคนในสหรัฐฯ และอีกนับไม่ถ้วนจากทั่วโลก (Statista, 2021) ซึ่งหมายความว่าประธานาธิบดีสหรัฐฯ คนใหม่มีได้เพียงสื่อสารกับประชาชนอเมริกันเท่านั้น แต่ยังไม่ถึงประชาชนและผู้นำทั่วโลกอีกด้วย ดังจะเห็นได้ว่า ในคำปราศรัยของทรัมป์เพื่อเข้ารับตำแหน่งในวันที่ 20 มกราคม ค.ศ. 2017 นั้น สิ่งที่อยู่ในความทรงจำของทั้งคนอเมริกันและผู้สังเกตการณ์จากทั่วโลกก็คือ นโยบาย “America First” หรืออเมริกาต้องมาก่อน ซึ่งทรัมป์เน้นว่าในทุก ๆ การตัดสินใจของรัฐบาลสหรัฐฯ จากนี้ไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการค้า ภาษี การอพยพเข้าเมือง การต่างประเทศ จะกระทำเพื่อผลประโยชน์ของคนงานอเมริกันและครอบครัวอเมริกันเท่านั้น และสหรัฐฯ จะปกป้องอุตสาหกรรมของสหรัฐฯ จากการถูกเอาเปรียบโดยชาติอื่น ด้วยการปกป้องดังกล่าวจะนำไปสู่ความรุ่งเรืองและความเข้มแข็งของอเมริกาอีกครั้งหนึ่ง และจึงเป็นที่มาของคำขวัญที่เป็นที่รู้จักกันก็คือ “Make America Great Again” (MAGA) ในขณะที่ เมื่อไบเดนสาบานตนเข้ารับตำแหน่งในปี ค.ศ. 2021 สาระสำคัญของคำปราศรัยกลับมุ่งเน้นไปยังการกลับมาที่มีบทบาทเป็นผู้นำโลกอีกครั้งหนึ่ง ตลอดจนเน้นถึงความเสื่อมถอยทั้งในสหรัฐฯ และในโลก และสื่อสารถึงทั้งคนอเมริกันและคนทั่วโลกว่าสหรัฐฯ ได้ผ่านบททดสอบ...และยังคงรักษาประชาธิปไตยไว้ได้

เป็นที่น่าสังเกตว่า แม้ในวันสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีก็ยังคงมีการประท้วงซึ่งอาจเกิดจากความไม่พอใจทั้งต่อผู้เข้ารับตำแหน่งและต่อนโยบายของพรรคการเมืองหรือในบางกรณีอดีตประธานาธิบดีที่เคยดำรงตำแหน่งก่อนหน้าก็ปฏิเสธที่จะเข้าร่วมในพิธีเพราะไม่พอใจต่อผลการเลือกตั้งหรือไม่พอใจผู้สืบทอดอำนาจต่อจากเขาตนเอง ดังจะเห็นได้ว่า ประธานาธิบดีจอห์น ควินซี อาดัมส์ปฏิเสธที่จะเข้าร่วมในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของประธานาธิบดีแอนดริว แจ็กสันในปี ค.ศ. 1829 ทั้ง ๆ ที่ แอนดริว แจ็กสันเป็นประธานาธิบดีคนแรกที่ได้ประโยชน์จากการที่มีผู้นำใช้สิทธิ์เลือกตั้งจำนวนมากที่สุด และแจ็กสันเองก็ยังเป็นประธานาธิบดีคนแรกที่เป็นคนที่ไม่เชื่อเชิญให้ประชาชนเข้าไปในทำเนียบขาวหลังจากพิธีสาบานตน ซึ่งผลที่ตามมาคือ ประชาชนได้ทำลายทรัพย์สินในทำเนียบขาวเช่นเดียวกับกรณีอดีตประธานาธิบดีทรัมป์ที่ไม่ได้เข้าร่วมในพิธีสาบานตนของประธานาธิบดีไบเดนในปี ค.ศ. 2021 หลังจากที่มีส่วนสำคัญในการยุยงให้เกิดการบุกรุกรัฐสภาเพื่อหยุดยั้งการนับคะแนนเสียงของคณะผู้เลือกตั้งอย่างเป็นทางการในวันที่ 6 มกราคม ค.ศ. 2021 (“Final Report of the Select Committee to Investigate the January 6th Attack on the United States Capitol,” 2022)

ในกรณีการประท้วงของสาธารณชนนั้น ก่อนที่ประธานาธิบดีวูดโรว์ วิลสันจะเข้าดำรงตำแหน่งอย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. 1917 มีผู้หญิงจำนวน 5,000 – 8,000 คน เดินขบวนตลอดถนนเพนซิลเวเนียเพื่อเรียกร้องสิทธิในการเลือกตั้ง อาจกล่าวได้ว่าเป็นการประท้วงครั้งใหญ่ที่สุดครั้งแรกในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี ซึ่งในการเดินขบวนดังกล่าวมีผู้ที่สนับสนุนจำนวนไม่มาก ในขณะที่ประชาชนส่วนใหญ่ที่เฝ้าติดตามพิธีการก็ไม่ค่อยจะพอใจนัก ผู้เดินขบวนเองแม้จะได้รับอนุญาตให้จัดการประท้วง ถูกถ่มน้ำลาย ถูกตี ซึ่งทำให้ผู้หญิงจำนวนมากต้องเข้ารับการรักษาทันทีที่โรงพยาบาลและนำไปสู่การไล่หัวหน้าตำรวจที่ดูแลรัฐสภาออกจากตำแหน่ง อย่างไรก็ตามก็ดี จากการเดินขบวนครั้งนั้น และการทำอารยะขัดขืนและการลอบบีของกลุ่มสตรีในระยะเวลาต่อมา ก็ได้นำไปสู่ บทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญข้อ 19 ที่ผ่านรัฐสภาในวันที่ 4 มิถุนายน ค.ศ. 1919 และผ่านการให้สัตยาบันในวันที่ 18 สิงหาคม ค.ศ. 1920 ที่ทำให้สตรีมีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง (Bendat, 2012)

ต่อมาในปี ค.ศ. 1969 ผู้ประท้วงที่ต่อต้านสงครามเวียดนามจำนวนประมาณ 500 คน ได้ทำการประท้วงในวันสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของประธานาธิบดี ริชาร์ด นิกสัน (Richard Nixon) ทั้งด้วยการเผาธงชาติและการขว้างปาหินและกระเบื้องเปียร์สโรว์ของนิกสัน อย่างไรก็ตามก็ดี ผู้ประท้วงก็ได้ถูกกันออกไปโดยหน่วยรักษาความปลอดภัยอันประกอบด้วย ตำรวจท้องที่ 3,000 คน กองทหารประจำการ 5,000 คน และ National Guard 1,000 คน ขณะที่ในการสาบานตนเข้ารับตำแหน่งครั้งที่สองในปี ค.ศ. 1973 มีการจัดการประท้วงเพื่อต่อต้านสงครามครั้งใหญ่อย่างเป็นระบบ ณ Lincoln Memorial ซึ่งคาดว่ามีส่วนร่วมกว่า 150,000 คน และในครั้งนี้ ตามรายงานข่าวของ CBS มีสมาชิกรัฐสภาจำนวน 80 คนปฏิเสธไม่เข้าร่วมในพิธีการสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีของนิกสันด้วย (CBS News, 2019)

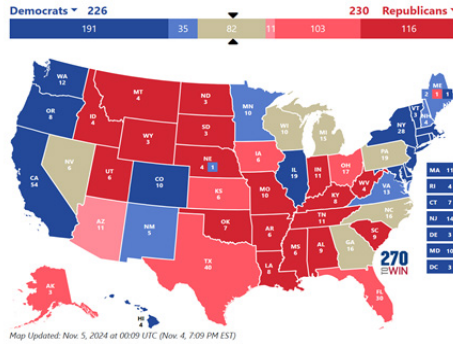
ในปี ค.ศ. 2001 มีการประท้วงพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของจอร์จ ดับเบิลยู บุช โดยกลุ่มผู้ประท้วงจำนวนประมาณ 20,000 คนรวมตัวกันหน้าศาลสูงสุดสหรัฐ ก่อนพิธีการเพื่อต่อต้านคำพิพากษาศาลสูงสุดที่ให้บุชเป็นผู้ชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดีด้วยคะแนนฉิวเฉียด เหนืออัล กอร์ ผู้ทำชิงจากพรรคเดโมแครต คำขวัญที่ขึ้นป้ายในการประท้วงก็คือ “Hail to the Thief” และ “Selected not Elected” หนังสือพิมพ์ The New York Times พาดหัวว่า การประท้วงครั้งนี้เป็นการประท้วงครั้งใหญ่ที่สุดในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งตั้งแต่การประท้วงต่อต้านสงครามในสมัยประธานาธิบดีนิกสันในปี ค.ศ. 1969 และ 1973 และในอีก 4 ปีต่อมาก็มีผู้เดินขบวนอีกกว่า 1,000 คน ในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของประธานาธิบดีบุช ซึ่งในครั้งนี้ เป็นการเดินขบวนเพื่อต่อต้านการทำสงครามในอิรัก (Dwyer, 2017) ในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของ ประธานาธิบดี โดนัลด์ ทรัมป์ มีผู้ประท้วงเดินทางมาจากทั่วประเทศจำนวนหลักร้อย เพื่อกีดขวางเส้นทางเข้าร่วมในพิธี แม้โดยรวมการประท้วงเป็นไปโดยสงบ ไร้การใช้ความรุนแรง แต่ก็มีการประทุกับตำรวจและผู้ที่ให้การสนับสนุนทรัมป์อย่างประปรายและมีผู้ประท้วงถูกจับกุมจำนวน 217 ราย (Vargas et al., 2017) ขณะที่เมื่อ ประธานาธิบดีไบเดนสาบานตนเข้ารับ

ตำแหน่งในวันที่ 20 มกราคม ค.ศ. 2021 ไม่ปรากฏว่ามีการประท้วงใหญ่ในกรุงวอชิงตัน ดี ซี แต่อย่างใด ซึ่งอาจเป็นผลพวงจากการเตือนและเตรียมการล่วงหน้าโดย FBIว่าจะมีการประท้วงอย่างรุนแรงในทุกมลรัฐจากผู้ที่ไม่ยอมรับผลการเลือกตั้ง และการจัดกองกำลังรักษาความปลอดภัยในเมืองหลวงกว่า 25,000 นาย (Chappell et. al., 2021)

บทสรุป

ยิ่งใกล้วันเลือกตั้ง ผลสำรวจความคิดเห็นประชาชนยิ่งสะท้อนถึงการแข่งขันที่สูสีอย่างมากระหว่างทรัมป์และแฮร์ริส ซึ่งทั้งสองผู้สมัครมีโอกาสดูๆ กัน ที่จะได้ชัยชนะและขึ้นเป็นผู้นำฝ่ายบริหารจนถึงกับมีผู้ขนานนามการเลือกตั้งครั้งนี้ว่าเป็น 50-50 elections (Ganesh, 2024) ขณะที่มีการตั้งข้อสังเกตว่า แม้เมื่อการเลือกตั้งสิ้นสุดลงในวันที่ 5 พฤศจิกายน แต่สิ่งที่จะตามมาก็คือความไร้เสถียรภาพและความไม่แน่นอนทางการเมืองซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในระดับระหว่างประเทศด้วย เหตุการณ์ 6 มกราคม 2021 ซึ่งทรัมป์ไม่ยอมรับผลการเลือกตั้งอาจเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากทรัมป์ได้ข่มขู่ในหลายเวทีว่าหากเขาแพ้การเลือกตั้ง จะเกิดการนองเลือดครั้งใหญ่อย่างแน่นอน ขณะที่ Republican National Committee (RNC) ได้เตรียมการล่วงหน้าที่จะทำคดีฟ้องร้องถึง 100 คดีในมลรัฐต่างๆ เพื่อล้มล้างผลการเลือกตั้งหากแฮร์ริสได้รับชัยชนะ แม้วาทกรรมในเรื่อง “Stop the Steal” อาจไม่ส่งผลทางกฎหมายแต่จะส่งผลทางการเมืองอย่างมหาศาลดังปรากฏชัดเจนจากการเลือกตั้งปี 2020 ที่สมาชิกสภาจากพรรคริพับลิกันจำนวนไม่น้อยไม่ยอมรับผลการเลือกตั้ง ซึ่งแน่นอนผลกระทบสำคัญของมายาคติในเรื่องของการเลือกตั้งที่ถูกขโมย (Stolen Election) ก็คือความเสื่อมถอยของประชาธิปไตยในสหรัฐอเมริกาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้นั่นเอง (The Economist, 2024b)

ภาพที่ 16 ผลสำรวจคะแนนเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ล่าสุด

ที่มา: 2024 Presidential Election Interactive Map, 5 November 2024, https://www.270towin.com/#google_vignette.

บรรณานุกรม

- “Five Facts to know About the 2024 republican National Committee Platform,” (July 24, 2024). **Edelman Global Advisory**. Retrived October 1, 2024 from <https://www.edelmanglobaladvisory.com/five-facts-know-about-2024-republican-national-committee-platform>.
- “**Select January 6th Committee Final Report and Supporting Materials Collection**,” (December 22, 2022). Retrived January 2, 2023 from <https://www.govinfo.gov/collection/january-6th-committee-final-report>.
- “**The Task Force on the Attempted Assassination of Donald J. Trump**,” (November 1, 2024). Retrieved 2 November 2024 from <https://taskforce.house.gov/media-center/press-release/task-force-statement-secret-service-mission-assurance-review>.
- Albert, Z. (July 18, 2024). “Heritage Foundation’s ‘Project 2025’ is just the latest action plan from a group with an over 50-year history of steering GOP lawmaking” **The Conversation**. Retrieved October 2, 2024 from <https://theconversation.com/heritage-foundations-project-2025-is-just-the-latest-action-plan-from-a-group-with-an-over-50-year-history-of-steering-gop-lawmaking-234542>.
- Alberta, T. (2021). “Nikki Haley’s Time for Choosing.” **Politico**. Retrived October 1, 2024 from <https://www.politico.com/interactives/2021/magazine-nikki-haleys-choice/>.
- Ballotpedia. (2024a). **Republican National Convention 2024**, Ballotpedia. Retrived October 20, 2024 from ballotpedia.org/Republican_National_Convention_2024.
- Ballotpedia. (2024b). **Presidential debates 2024**, Ballotpedia. Retrived October 21, 2024 from https://ballotpedia.org/Presidential_debates_2024#General_election_debates.
- Baz, Lama El. (2024). “Americans Say Weakening Democracy Is the Most Critical Threat to the United States.” **The Chicago Council on Global Affairs**, October 21, 2024. Retrived October 22, 2024 from <https://globalaffairs.org/research/public-opinion-survey/americans-say-weakening-democracy-most-critical-threat-united-states>.

- Beckett, L. (July 19, 2024). "Trump's Divisive Speech and a Right Wing Mirror World: Key Takeaways from RNC day Four." **The Guardian**. Retrieved October 1, 2024 from <https://www.theguardian.com/us-news/article/2024/jul/19/takeaways-rnc-day-4-trump-speech>.
- Bendat, J. (2012). **Democracy's Big Day: The Inauguration of Our President, 1789-2013**. Indiana: iUniverse, 2012.
- Berube, A. (October 24, 2024). Urban America Has a lot to lose if Trump's Immigration Proposals Prevail, **Election'24 Issues at Stake**, Brookings. Retrieved October 3, 2024 from <https://www.brookings.edu/articles/urban-america-has-a-lot-to-lose-if-trumps-immigration-proposals-prevail/>.
- Blake, Aaron. (August 23, 2024). "3 Takeaways from Kamala Harris's Speech and the DNC Day 4," **The Washington Post**. Retrieved October 11, 2024 from <https://www.washingtonpost.com/politics/2024/08/23/dnc-takeaways-kamala-harris-speech-day-4/>
- Bobic, I. (December 7, 2016). "Democrats Push For Electoral College Reform After Hillary Clinton's Popular Vote Victory," **Huffington Post**. Retrieved September 3, 2024 from https://www.huffingtonpost.com/entry/electoral-college-popular-vote-reform_us_58471c4be4b0ebac58070c85.
- Bosman, J. (February 15, 2008). "Wooing with Carm and APCS," **The New York Times**.
- Carothers, T. (2024). **Democracy and Geopolitics Are on the Ballot in 2024**. Carnegie Endowment.
- CBS News. (January 19, 2009). "Inaugural History: Did You Know?," **CBS News**. Retrieved October 20, 2024 from <https://www.cbsnews.com/news/inaugural-history-did-you-know/>
- Chappell, B. & Allam, H. (January 20, 2021). "No Large Protests in D.C. As President Biden is Inaugurated," **NPR**. Retrieved October 20, 2024 from
- Chasan, A. (November 4, 2024). "All the Battleground States to Watch During the 2024 Election," **CBS News**. Retrieved November 4, 2024 from <https://www.cbsnews.com/news/battleground-states-2024-election/>.
- Chen, D. P. (June 7, 2024). "What to Make of Biden's Latest Promise to Defend Taiwan," **The Diplomat**. Retrieved October 9, 2024 from <https://thediplomat.com/2024/06/what-to-make-of-bidens-latest-promise-to-defend-Taiwan>.
- Clark, J. & McManus, M. R. (June 24, 2024). "How Presidential Debates Work,"

- HowStuffWorks**. Retrieved October 3, 2024 from <http://people.howstuffworks.com/debate1.htm>.
- Clayton, A. (March 23, 2024). “What are Red Flag Laws, and How Do They Work?,” **The Guardian**. Retrieved October 1, 2024 from <https://www.theguardian.com/us-news/2024/mar/23/red-flag-laws-gun-control>.
- Coleman, K. J. (2012a). **The Presidential Nominating Process and the National Party Conventions, 2012: Frequently Asked Question**, Congressional Research Service, R42533. Retrived October 1, 2024 from <https://www.files.ethz.ch/isn/146453/190154.pdf>.
- Coleman, K. J. (2012b). **Presidential Nominating Process: Current Issue**, CRS Report, RL34222, January 27, 2012. Retrived October 1, 2024 from <https://crsreports.congress.gov/product/pdf/R/R48122>
- Congressional Research Service. (2022). **U.S. Gun Policy: Framework and Major Issues**, InFocus, IF11038, May 27, 2022. Retrieved October 2, 2024 from <https://crsreports.congress.gov/product/pdf/IF/IF11038>.
- Congressional Research Service. (2023). **Inauguration Day: Fact Sheet**, CRS Report, R46639, January 4, 2023. Retrieved October 10, 2024 from <https://sgp.fas.org/crs/misc/R46639.pdf>.
- Congressional Research Service. (2024a). **Presidential Disability Under the Twenty-Fifth Amendment: Constitutional Provisions and Perspectives for Congress**, CRS Report, R45394, July 17, 2024. Retrived October 1, 2024 from <https://crsreports.congress.gov/product/pdf/r/r45394>.
- Congressional Research Service. (2024b). **Electoral College Overview**, In Focus, Congressional Research Service, June 5, 2024. Retrieved November 1, 2024 from <https://crsreports.congress.gov/product/pdf/IF/IF12682>.
- Corasanti, N., Igielnik, R. & Baker, C. (October 27, 2024). “Voters Are Deeply Skeptical About the Health of American Democracy,” **The New York Times**. Retrived October 29, 2024 from <https://www.nytimes.com/2024/10/27/us/politics/american-democracy-poll.html>.
- Council on Foreign Relations, (2021). **The U.S. War in Afghanistan, 1999-2021**. Retrieved October 2, 2024 from <https://www.cfr.org/timeline/us-war-afghanistan>.
- D’Souza, D. (February 12, 2024). “What is the Green New Deal ?,” **Investopedia**.

- Retrieved October 3, 2024 from <http://www.investopedia.com/the-green-new-deal-explained-4588463>.
- Democratic National Committee. (August 19, 2024). **2024 Democratic Party Platform**. Retrieved October 11, 2024 from <https://democrats.org/wp-content/uploads/2024/08/FINAL-MASTER-PLATFORM.pdf>.
- Democratic National Committee. (1970). "Mandate for Reform: A Report of the Commission on Party Structure and Delegate Selection to the Democrat National Committee." In Coleman, K. J. (2012a). **The Presidential Nominating Process and the National Party Conventions, 2012: Frequently Asked Question**, Congressional Research Service, R42533.
- Dwyer, D. (January 18, 2017). "A nation of dissent: The most famous inaugural protests in U.S. history," **Boston**. Retrived October 20, 2024 from <https://www.boston.com/news/history/2017/01/18/a-nation-of-dissent-the-most-famous-inaugural-protests-in-u-s-history/>.
- Elowitz, L. (1992). **Harpercollins College Outline Introduction to Government**. New York: HarperCollins.
- Friedman, L. (February 21, 2019). "What is the Green New Deal? A Climate Proposal, Explained," **The New York Times**. Retrieved October 2, 2024 from <https://www.nytimes.com/2019/02/21/climate/green-new-deal-questions-answers.html>.
- Ganesh, J. (October 23, 2024). "The Tragedy of a 50-50 America," **Financial Times**. Retrieved October 23, 2024 from <https://www.ft.com/content/a29d4815-2a77-4acc-9375-c441ed7ca5bb>.
- Garrett, R. S. (2024a). **2024 Presidential Nominating Process: Frequently Asked Questions**, Congressional Research Service, R48122, July 9, 2024. Retrived October 2, 2024 from <https://crsreports.congress.gov/product/pdf/R/R48122>.
- Garrett, R. S. (2024b). **Electoral College Overview**, In Focus, Congressional Research Service, June 5, 2024. Retrieved October 23, 2024 from <https://crsreports.congress.gov/product/pdf/IF/IF12682>.
- Haass, R. N. (2024). "The World in 2024," **The Strategist**. Retrived September 3, 2024 from <https://www.aspistrategist.org.au/the-world-in-2024/>.
- Hamilton, A. (1788). **The Mode of Electing the President**, Federalist No. 68,

Retrieved from <https://www.congress.gov/resources/display/content/The+Federalist+Papers#TheFederalistPapers-68>

Hansen, J. M. (November 30, 2001). "The 2000 Outcome: Blame Federalism," **The Washington Post**. https://www.washingtonpost.com/archive/opinions/2001/12/01/the-2000-outcome-blame-federalism/7553e2a9-18a8-4bd4-bfde-efbf63628fb2/?noredirect=on&utm_term=.83958e23122b.

Harrington, C. & Waddan, A. (August 21, 2024). "Five Big Issues That Are Top Concerns for US Voters (Not Just Democrat)," **The Conversation**. Retrieved September 23, 2024 from <https://theconversation.com/five-big-issues-that-are-top-concerns-for-us-voters-not-just-democrats-235933>.

[https://www.npr.org/sections/inauguration-day-live-u\[dates/2021/01/20/95873](https://www.npr.org/sections/inauguration-day-live-u[dates/2021/01/20/95873).

Jacobs, Ben. (April 29, 2016). "Who are the Democratic Superdelegates and Where did they come from?," **The Guardian**. Retrieved September 3, 2024 from <https://www.theguardian.com/us-news/2016/apr/19/democratic-party-superdelegates-history-rules-changes>.

Johnston, M. (2024). "List of U.S. presidential elections in which the winner lost the popular vote," **Britannica**. Retrieved October 20, 2024 from <https://www.britannica.com/topic/list-of-US-presidential-elections-in-which-the-winner-lost-the-popular-vote>.

Kamarck, E. C. (2009). **Primary Politics: How Presidential Candidates Have Shaped the Modern Nominating System**. Washington: Brookings Institution Press.

Kruesi, K. (July 15, 2022). "Explainer: How Gestational Age Plays a Role in Abortion Laws," **AP**. Retrieved October 1, 2024 from <https://apnews.com/article/abortion-health-government-and-politics-66470fcbf5623c16d3fb7f425d30b4e9>.

Levin, S. (August 23, 2024). "Kamala Harris's Big Moment, and a message of hope: Key Takeaways from the Democratic Convention's Final Night," **The Guardian**. Retrieved October 11, 2024 from <https://www.theguardian.com/us-news/article/2024/aug/23/kamala-harris-democratic-convention-key-takeaways>.

Linton, C. (November 1, 2024). "Trump and Harris' Policy Plans and Views on Gun Control for the 2024 Election," **CBS News**. Retrieved November 1,

- 2024 from <https://www.cbsnews.com/news/trump-harris-guns-2024/>.
- Maciotek, A. (August 6, 2024). "Restoring the Voting Rights Act," **Brennan Center for Justice**. Retrieved October 2, 2024 from <https://www.brennancenter.org/our-work/analysis-opinion/restoring-voting-rights-act>.
- Maheshwari, S. & McCabe, D. (April 23, 2024). "Congress Passed a Bill That Could Ban TikTok. Now Comes the Hard Part," **The New York Times**. Retrieved October 5, 2024 from <http://www.nytimes.com/2024/04/23/technology/bytedance-tiktok-ban-bill.html>.
- Miller, Z., Askarinam, L., Sweedler, M. & Day, C. (July 23, 2024). "AP Survey Shows Kamala Harris backed by enough delegates to become Democratic Nominee." **Associated Press**. Retrieved October 10, 2024 from <https://apnews.com/article/harris-biden-presidential-candidate-election-with-draw-9fbd153493cb3f088994854fe61a73e9>.
- Milmo, Dan. (April 24, 2024). "Why is US Threatening to Ban TikTok and Will Other Countries Follow Suit?," **The Guardian**. Retrieved October 6, 2024 from <http://www.theguardian.com/technology/2024/apr/24/why-is-us-threatening-to-ban-tiktok-and-could-other-countries-follow-suit>.
- Montgomery, P. (2024). **Project 2025: A Bold Attack on Climate Action, Environmental Health & Justice, and Democracy**. Retrieved October 1, 2024 from [https://my.lww.org/sites/default/files/leagues/wysiwyg/\[current-user:og-user-node:1:title\]/project_2025_bold_attack_ejeh_and_climate.pdf](https://my.lww.org/sites/default/files/leagues/wysiwyg/[current-user:og-user-node:1:title]/project_2025_bold_attack_ejeh_and_climate.pdf).
- Navarro, A. (August 2, 2024). "The DNC's Virtual Roll Call to Nominate Kamala Harris Started August 1. Here's How the Vote Works," **CBS News**. Retrieved October 20, 2024 from <https://www.cbsnews.com/news/dnc-virtual-roll-call-2024-how-it-works/>.
- NBC News. (September 9, 2024). "Harris and Trump: Compare where they stand on key issues," **NBC News**. Retrieved October 2, 2024 from <https://www.nbcnews.com/politics/2024-election/harris-trump-stance-issues-policies-president-race-rcna150570>.
- Olinton, J. & Lapinski, J. (November 1, 2024). "What the Early Voting Data Shows about New Voters – A Group that Could Swing the Election," **NBC News**. Retrieved October 6, 2024 from <https://www.nbcnews.com/politics/2024-election/early-voting-data-shows-new-voters-group-swing-election-rcna178187>.

- Ornstein, N. J. (June 12, 2024). The Demise of the Commission on Presidential Debates, **Brookings**. Retrieved October 3, 2024 from <http://www.brookings.edu/articles/the-demise-of-the-commission-on-presidential-debates/>.
- Pew Research Center. (February 29, 2024). **Americans' Top Policy Priority for 2024: Strengthening the Economy**. Retrieved September 30, 2024 from <https://www.pewresearch.org/politics/2024/02/29/americans-top-policy-priority-for-2024-strengthening-the-economy/>.
- Pew Research Center. (May 23, 2024). **Views of the Nation's Economy**. Retrieved September 30, 2024 from <https://www.pewresearch.org/politics/2024/05/23/views-of-the-nations-economy-may2024/#:%7E:text=Fewer%20than%20a%20quarter%20of,conditions%20as%20%E2%80%99Only%20fair.%E2%80%9D>.
- Prokop, A. (31 July 2024). "Project 2025: The Myths and The Facts," **Vox**. Retrieved October 12, 2024 from <https://www.vox.com/politics/360318/project-2025-trump-policies-abortion-divorce>.
- Pruitt, S. (June 1, 2023). "What are Delegates and Superdelegates ?," **History**. Retrieved October 3, 2024 from <https://www.history.com/news/what-is-a-delegate-and-superdelegate>.
- Rampell, C. (May 28, 2024). "Nearly everything Americans believe about the economy is wrong," **Washington Post**. Retrieved October 1, 2024 from <https://www.washingtonpost.com/opinions/2024/05/28/economy-gloom-voters-inflation/>.
- Reese, S. (June 3, 2024). **Presidential Candidate and Nominating Convention Security**, CRS in Focus 1F11555. Retrieved October 1, 2024 from <https://sgp.fas.org/crs/misc/1F11555.pdf>.
- Roos, D. (October 16, 2024). "5 Presidents Who Lost the Popular Vote But Won the Election," **History**. Retrieved October 16, 2024 from <https://www.history.com/news/presidents-electoral-college-popular-vote>.
- Shepard, S. (18 July 2024). "Trump is giving the longest televised acceptance speech ever," **Politico**. Retrieved October 2, 2024 from <https://www.politico.com/live-updates/2024/07/18/rnc-live-updates-coverage/trump-longest-speech-ever-00169691>.
- Statista. (2021). **Number of viewers of U.S. presidential inaugurations from**

- 1969 to 2021.** Retrieved October 1, 2024 from <https://www.statista.com/statistics/250929/us-presidential-inauguration-viewer-numbers/>.
- Statista. (2024). **Global Election in 2024: Statistic & Facts.** Retrived October 20, 2024 from <https://www.statista.com/topics/12221/global-elections-in-2024/>.
- Strauss, J. R. (June 24, 2024). **Joint Congressional Committee on Inaugural Ceremony: History Membership and Inaugural Activates,** CRS Report, R4693. Retrieved October 30, 2024 from <https://sgp.fas.org/crs/misc/R42603.pdf>.
- Supreme Court of the United States. (2019). **Gestational Age Act.** Retrieved October 1, 2024 from https://www.supremecourt.gov/Docket-PDF/19/19-1392/138354/20200316172854205_final%20JWHO%20appendix.031620.pdf.
- The American Presidency Project. (July 8, 2024). **2024 GOP Platform: Make America Great Again!** Retrived October 2, 2024 from <https://www.presidency.ucsb.edu/documents/2024-republican-party-platform>.
- The American Presidency Project. **Nomination Acceptance Speeches and Messages, Presidential Nomination Acceptance Speeches and Messages 1835-2024,** UC Santa Barbara. Retrived October 3, 2024 from <https://www.presidency.ucsb.edu/documents/presidential-documents-archive-guidebook/party-platforms-and-nominating-conventions-2>.
- The Economist. (September 12, 2024). “America’s Election is Mired in Conflict,” **The Economist.** Retrived October 15, 2024 from <https://www.economist.com/leaders/2024/09/12/americas-election-is-mired-in-conflict>.
- The National Constitution Center. (2022). **Dobbs V. Jackson Women’s Health Organization (2022) Summary.** Retrieved October 25, 2024 from <https://constitutioncenter.org/the-constitution/supreme-court-case-library/dobbs-v-jackson-womens-health-organization>.
- The White House. (2023a). **Bidenomics Is Working: The President’s Plan Grows the Economy from the Middle Out and Bottom Up—Not the Top Down,** June 28, 2023. Retrieved September 20, 2024 from <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/2023/06/28/bidenomics-is-working-the-presidents-plan-grows-the-economy-from-the-middle-out-and-bottom-up-not-the-top-down/>.
- The White House. (2023b). **Report on the Bipartisan Safer Communities Act,**

- 1 Year Later, Center for American Progress**, August 10, 2023. Retrieved October 1, 2024 from <https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2024/06/A-Report-on-the-Implementation-of-the-Bipartisan-Safer-Communities-Act.pdf>.
- The White House. (2024). **Statement by Vice President Harris Marking One Year Since the October 7th Attack**, October 07, 2024. Retrieved October 8, 2024 from <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/2024/10/07/statement-by-vice-president-harris-marking-one-year-since-the-october-7th-attack/>.
- The White House. (January 20, 2021). **Inaugural Address by President Joseph R. Biden, Jr.** Retrived September 30, 2024 from <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2021/01/20/inaugural-address-by-president-joseph-r-biden-jr/>.
- Thiparat, P. (2000). **kānlīřaktang læ kānronronghāsīanglīřaktang nai sarat`amērikā** [USA's Election and election's campaign]. ASP/CSP Academic Series, Office of Research Affairs, Chulalongkorn University.
- Timsit, A., Ables, K., Masih, N. & Suliman, A. (November 4, 2024). "Where Trump and Harris Stand on Global Issues Ahead of the U.S. Election," **The Washington Post**. Retrieved November 4, 2024 from <https://www.washingtonpost.com/elections/2024/11/04/trump-harris-foreign-policy-us-american-election/>.
- Tulin, L.& Rudensky, Y. (August 9, 2024). "The Voting Rights Act Persists, but So Do Its Adversaries," **Brennan Center for Justice**. Retrived October 27, 2024 from <https://www.brennancenter.org/our-work/research-reports/voting-rights-act-persists-so-do-its-adversaries>.
- U.S. Department of State. (2024). **U.S. Security Cooperation with Ukraine: Fact Sheet**, Bureau of Political Affairs, October 21, 2024. Retrieved October 22, 2024 from <https://www.state.gov/u-s-security-cooperation-with-ukraine/>.
- U.S. Department of the Treasury. (2023). **Fact Sheet: How the Inflation Reduction Act's Tax Incentives Are Ensuring All Americans Benefit from the Growth of the Clean Energy Economy**, October 20, 2023. Retrieved October 1, 2024 from <https://home.treasury.gov/news/press-releases/jy1830>.
- Vandewalker, I. (2024). **Megadonors Playing Larger Role in Presidential Race**,

- FEC Data Shows**, Brennan Center For Justice, November 1, 2024. Retrieved November 1, 2024 from <https://www.brennancenter.org/our-work/analysis-opinion/megadonors-playing-larger-role-presidential-race-fec-data-shows>.
- Vargas, T., Hartz, T. & Hermann, P. (January 21, 2017). “Inauguration Protesters Vandalize set fires, try to disrupt Trump’s Oath, as Police Arrest More than 200,” **The Washington Post**. Retrieved October 20, 2024 from https://www.washingtonpost.com/local/protesters-bring-shouts-skirmishes-and-shutdowns-to-inauguration-celebration/2017/01/20/00ea4c72-df11-11e6-acdf-14da832ae861_story.html.
- Wax, B. M. (2024). **Federal Gun Laws 2024-All You Need to Know**, March 21, 2024. Retrieved October 14, 2024 from <https://www.barrywax.com/blog/federal-gun-laws/>.
- Weil, M. (March 6, 2024). “Ten Things to Know about the 2024 Presidential Election,” **Bipartisan Policy Center**. Retrieved October 10, 2024 from <https://bipartisanpolicy.org/explainer/10-things-to-know-2024-presidential-election/>.
- Wending, M. (2024a). “Five Takeaways from Trump’s Convention Speech,” **BBC**, July 19, 2024. Retrieved October 1, 2024 from bbc.com/news/articles/c729x2z4y4do.
- Wending, M. (2024b). “Project 2025: A Wish List for Trump Presidency, Explained,” **BBC**, July 13, 2024 Retrieved October 2, 2024 from <http://www.bbc.com/news/articles/c977njnvq2do>.
- Wiggins, C. (July 30, 2024). “What is the Heritage Foundation, the group behind the terrifying Republican Project 2025 Agenda?,” **Advocate**. Retrieved October 1, 2024 from <https://www.advocate.com/politics/what-is-heritage-foundation>.
- Wilson, J. Q. & Dilulio, J. J. (1995). **American Government**, Sixth edition. Massachusetts: D.C. Heath and Company.
- Wolfinger, R. E., Shapiro, M. & Greenstein, F. I. (1976). **Dynamics of American Politics**. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.